Έτος ΙΓ'

Τεύχος 291ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ψυχοπαθεῖς ἐγκληματίαι - Σχιζοφρένια, ὑπὸ τοῦ κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτου..... 577

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ταμάρα, ἡ φόνισσα τῶν Κινέζων, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου (συνέχεια) 583

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Μέθοδοι διαπιστώσεως τοῦ εἰς τὸ αἷμα οἰνοπνεύματος, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια) 587

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ ἐπαιτεία τῶν ἀνηλίκων ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἐγκληματικότητα, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Δημ. Δ. Μυλωνᾶ 593

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

Μία ἀπάτη πέρα ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς φαντασίας, ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γεωργίου Δουκάκη 595

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I., ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάϊτχεντ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια) 599

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Ἀθλητικαὶ ἐπιδείξεις εἰς τὴν Σχολὴν Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων—Ὁ ὅμιλος «Φίλοι Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν» ἑορτάζει τὰ 20 χρόνια ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του—Φιλοξενία ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἑστίας, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χ. Σταμάτη 603

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 614

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 617

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερο τροχαίας ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 619

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 623

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΣΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΔΔΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΓ'.	ΑΘΗΝΑΙ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1965	ΤΕΥΧΟΣ 291

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΨΥΧΟΠΑΘΕΙΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ - ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΑ

Τοῦ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ:

1. Εἰσαγωγή.

2. Μερικὲς περιπτώσεις ἐγκλημάτων σχιζοφρενῶν.

1. Εἰσαγωγή.

Τὸ ἔτος 1936 εἶχε δημοσιευθῆ στὸ ἔγκριτο περιοδικὸ «Ἰατρικὴ Ἐφημερίς», τὸ ὁποῖο ἐξεδίδετο ἀπὸ τὸν νευρολόγο—ψυχίατρο Σιμωνίδη Βλαβιανό, μελέτη μου ὑπὸ τὸν τίτλον «Σχιζοφρενικοὶ ἐγκληματίαι». Ἀφορμὴ γιὰ τὴν μελέτη αὐτὴ μοῦ ἐδόθη ἀπὸ ὡρισμένα ἐγκλήματα σχιζοφρενῶν, τὰ ὁποῖα συνεκλόνισαν τὸ Πανελλήνιο, λόγω τῆς φρίκης ποὺ ἐσκόρπισαν καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα θ' ἀναφερθοῦμε πιὸ κάτω. Τώρα ἐπανέρχομαι στὸ θέμα τῶν ψυχοπαθῶν ἐγκληματιῶν, ἀπὸ τὸ δραματικὸ περιστατικὸ τοῦ Συντάγματος Κιλκίς, ὅπου, ἕνας στρατιώτης, σχιζοφρενικός, ἐξετέλεσε κυριολεκτικὰ 5 συναδέλφους του καὶ ἐτραυμάτισε 20, μὲ τὸ αὐτόματο ὅπλο του καὶ μὲ χειροβομβίδες.

Δὲν εἶναι ὅμως μόνον αὐτὸ τὸ ἔγκλημα. Ἔχουμε τὰ τελευταῖα χρόνια μιὰ σειρὰ ὁλόκληρη ἀπὸ τέτοια, ποὺ ἐπιβάλλουν νὰ γίνῃ σταυροφορία γιὰ τὴν προστασία τῶν ἀνυπόπτων πολιτῶν, ἀπὸ τὶς ἐγκληματικὲς ἐκρήξεις τῶν ψυχοπαθῶν—σχιζοφρενῶν. Καὶ αὐτὸ θὰ πετύχῃ μόνον ὅταν κινηθοῦν καὶ οἱ ἐπιστήμονες τῆς ψυχιατρικῆς, καὶ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, ποὺ ἔχουν ὑποχρέωσι ἀπὸ τὸν νόμο νὰ προστατεύουν τὴν ζωὴ τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ κάθε ἄτομο, ποὺ μπορεῖ νὰ διακρίνῃ, ἀπὸ διάφορα περιστατικά, κάθε ὕποπτο ἐγκληματικῆς ψυχοπαθείας, ὁποιασδήποτε φύσεως ἢ μορφῆς.

2. Μερικὲς περιπτώσεις ἐγκλημάτων σχιζοφρενῶν.

Θ' ἀναφέρω μερικὲς χαρακτηριστικές, ἀλλὰ καὶ φρικιαστικὲς περιπτώσεις ἐγκλημάτων, ποὺ διέπραξαν σχιζοφρενεῖς, τὶς ἀκόλουθες ;

α) Στὶς 2 Δεκεμβρίου τοῦ 1930, ὁ Δ.Π. κουρέας, πῆρε τὰ τρία παιδιά του, τὴν Θεώνη, ἐτῶν 9, τὸν Γιαννάκη, ἐτῶν 3, καὶ τὸ ἀβάπτιστο βρέφος του καὶ βγῆκε περίπατο στοὺς πρόποδες τοῦ Ὑμηττοῦ, ἐκεῖ ὅπου εἶναι ἡ ἐκκλησία τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἔπαιξε μαζί τους καὶ ἀφοῦ τὰ ἀπεκοίμησε, μ' ἕνα μικρὸ περίστροφο, τὰ πυροβόλησε ἐξ ἐπαφῆς στὸ κεφάλι. Ἐκεῖνα ξύπνησαν σὰν ἀπὸ κακὸ ὄνειρο, προσπάθησαν νὰ ἀναστηκωθοῦν, ἄνοιξαν τὰ ματάκια τους γιὰ τελευταία φορά, καὶ ἅπλωσαν τὰ μικρὰ χέρια τους πρὸς τὸν φονηὰ πατέρα, σὰν γιὰ νὰ τὰ βοηθήσῃ. Ὁ Δ. ὅμως, νομίζοντας ὅτι οἱ σφαῖρες του δὲν ἔφεραν τὸ θάνατο, ἔσφιξε μὲ τὰ χέρια του τὸ λαιμό τους καὶ ἔτσι προκάλεσε τὸ θάνατο γρηγορώτερα. Μετά, ὁ ταλαίπω-

ρος αὐτὸς πατέρας ἐτακτοποίησε ἥσυχα-ἥσυχα τὰ πτώματα τῶν παιδιῶν του, τὰ φίλησε στὸ μέτωπο καὶ ἀδιάφορος, σὰν νὰ μὴ εἶχε γίνει τίποτε, κατέβηκε στὴν Ἀθήνα, ὅπου συνέταξε καὶ ἔστειλε ἐπιστολὴ στὸν Ἀστυνομικὸ Διευθυντή, καθορίζοντας τὴν θέσι τοῦ ἐγκλήματος. Ἀπὸ τότε περιπλανήθηκε δυὸ μέρες στὸν Πειραιᾶ καὶ τελικὰ ἦρθε στὴν Ἀθήνα καὶ παρουσιάσθηκε στὸν Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ κ. Κουτσουμάρη.

Μέχρις ὅτου ὅμως παρουσιασθῆ αὐθόρμητα, ἡ φρίκη ἀπὸ τὸ ἔγκλημα αὐτὸ εἶχε διεγείρει τὴν κοινὴ γνώμη καὶ εἶχε ἀναστατώσει τοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ ἀναζητοῦσαν τὸν φοβερὸ παιδοκτόνο καὶ ἔπαιρναν κάθε προφύλαξι γιὰ νὰ τὸν ἀντιμετωπίσουν σὲ ἐνδεχόμενη ἀνακάλυψι καὶ σύλληψί του.

Πόση ὅμως ἦταν ἡ ἔκπληξις ὅλων, ὅταν βρέθηκαν μπροστὰ σ' ἕναν ἡλικιωμένο κύριο, εὐγενέστατο, ποὺ συζητοῦσε μὲ ἀπόλυτη ἠρεμία καὶ διηγεῖτο μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴν ἀποτρόπαιη πρᾶξι του, ὑποστηρίζοντας μὲ εὐγλωττία, ὅτι προέβη σ' αὐτὴ ὕστερα ἀπὸ σκέψι πολλῶν μηνῶν καὶ ὕστερα ἀπὸ ἔλεγχο τῆς ἀποφάσεως ποὺ εἶχε πάρει καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἔλεγχο εἶχε πεισθῆ ἀπόλυτα, ὅτι ὄχι μόνο δὲν ἔκανε κακό, ἀλλ' ἀπεναντίας ἀπήλασσε τὰ παιδιά του, ὅταν ἀκόμη ἦταν μικρά, ἀπὸ τὶς ταλαιπωρίες καὶ τὰ βάσανα τῆς ζωῆς. Ἀποροῦσε δὲ πῶς κάθε λογικὸς ἄνθρωπος δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβη τὸν ἁπλούστατο αὐτὸ συλλογισμό. Ἀλλὰ καὶ μὲ μεγάλη εὐχαρίστησι περίμενε, ὅπως ἔλεγε καὶ πίστευε νὰ τὸν τουφεκίσουν, καὶ αὐτὸν γρήγορα, γιὰ ν' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὶς ταλαιπωρίες τῆς ζωῆς.

β) Τὸ ἔτος 1934, ὑπῆρχε ἕνας ἄλλος σχιζοφρενής, σ' ἕνα χωριὸ τοῦ λεκανοπεδίου Ἀττικῆς, ὁ Γ.Π. ποὺ ἦταν φιλήσυχος καὶ ἀγαπητὸς στὸ χωριό, ἠσχολεῖτο δὲ μὲ τὶς ἀγροτικὲς δουλειές. Αὐτὸς μιὰ νύχτα σηκώθηκε μὲ προφύλαξι γιὰ νὰ μὴ τὸν ἀντιληφθῆ ἡ γυναίκα του καὶ τὰ παιδιά του, ποὺ κοιμώντουσαν, πῆγε πῆρε ἀπὸ τὴν αὐλὴ τὸ τσεκούρι μὲ τὸ ὁποῖο ἔσχιζε τὰ ξύλα καὶ ξυπόλυτος μπῆκε στὸ δωμάτιο, ὅπου ὅλοι ἐκοιμῶντο. Ἄρχισε νὰ χτυπᾶ μὲ μανία πρῶτα τὴ γυναίκα του στὸ κεφάλι, καὶ κατόπιν τὰ παιδιά του, ἔτσι ποὺ σὲ λίγα λεπτὰ τοὺς σκότωσε ὅλους. Κατόπιν πῆγε ἔπλυνε τὸ τσεκούρι καὶ τὰ χέρια του, καὶ τὸ πρωὶ παρουσιάσθηκε στὴν Ἀστυνομία, λέγοντας ὅτι ὁ Σατανᾶς τοῦ εἶπε νὰ σκοτώση τὴ γυναίκα καὶ τὰ παιδιά του. Τὸ θέαμα ποὺ ἀντίκρυσαν οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ οἱ συγχωριανοί του ἦταν τρομερὸ καὶ ἡ συγκίνησις ποὺ κατέλαβε τὸ χωριὸ καὶ τὸ πανελλήνιο ἀνέκφραστη.

γ) Στὶς 10 Ἰανουαρίου τοῦ 1960, στὸ χωριὸ Βασιλικὰ τῆς Λέσβου, ἡ Μ.Γ. μιὰ ὡραία καὶ νέα χωρική, ἀποκεφάλισε μ' ἕνα μαχαίρι τῆς κουζίνας τὸ βρέφος της, ἡλικίας μόλις 5 μηνῶν.

Τὸ φρικιαστικὸ αὐτὸ ἔγκλημα, ἔγινε μέσα σὲ δευτερόλεπτα, μὲ κινηματογραφικὴ ταχύτητα, αἰτία δέ, ὅπως διεπιστώθη, ἦταν ἡ σχιζοφρένια τῆς μάννας. Κατὰ τὴν ἀνάκρισι ποὺ ἔγινε προέκυψε ὅτι ἡ Μ.Κ., πρὶν ἀπὸ τὸν ἀποκεφαλισμὸ τοῦ βρέφους, συζητοῦσε μὲ τὴ μητέρα της, μὲ τὴν ὁποία συγκατοικοῦσε καὶ ἀφοῦ ἔβαλε τὸ μικρὸ νὰ κοιμηθῆ, τῆς λέγει : «Μητέρα δὲν χρειάζεσαι πιά, πήγαινε νὰ δῆς τί κάνει ἡ γιαγιά». Ἐκείνη ἀπάντησε ὅτι δὲν εἶχε καμμιὰ δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ ἡ παιδοκτόνος ἐξακολούθησε νὰ ἐπιμένη γιὰ νὰ πετύχη τὴν ἀπομάκρυνσι τῆς μητέρας της καὶ κατὰ τὸν ἀποκεφαλισμὸ τοῦ βρέφους νὰ εἶναι μόνη, ὅπως καὶ ἔγινε.

δ) Τὸν Αὔγουστο τοῦ 1964 ἀπεκαλύφθησαν τὰ ἑξῆς : Ἕνας δραπέτης τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου ἐκυκλοφόρει ἐλεύθερος ἐπὶ ἕνα χρόνο χωρὶς νὰ συλληφθῆ καὶ ἐγκλεισθῆ καὶ πάλι στὸ Ψυχιατρεῖο. Ὁ ψυχοπαθὴς αὐτὸς εἶχε κάνει δύο φόνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους τὸν ἕνα μέσα στὴ φυλακή. Κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα, ποὺ κυκλοφοροῦσε μέσα στὴν κοινωνία ὡς δραπέτης, ἔκανε συχνὰ αἰφνιδιαστικὲς ἐμφανίσεις στὸ Ψυχιατρεῖο, ἀπειλώντας καὶ ὑβρίζοντας τοὺς γιατροὺς καὶ τοὺς νοσοκόμους, ἀλλὰ καὶ τρώγοντας σ' αὐτό, χωρὶς κανεὶς νὰ ἐνδιαφερθῆ γιὰ τὴν σύλληψί του. Μόνον ὅταν ἐτραυμάτισε σοβαρὰ μιὰ νοσοκόμο, ποὺ ἀπέκρουε τὸν «ἔρωτά» του, εἰδοποιήθη ἡ Χωροφυλακὴ καὶ τὸν συνέλαβε.

ε) Τὸν Νοέμβρη τοῦ 1964, ἄλλος ψυχοπαθής, ὡπλισμένος μὲ περίστροφο καὶ μαχαίρι, μπῆκε σ' ἕνα αὐτοκίνητο καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸν ὁδηγὸ νὰ τὸν «πάῃ στὸν βασιλιά» καὶ ὅταν ὁ ὁδηγὸς τοῦ ἀπάντησε ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ πάῃ στὸν Βασιλιά, τὸν ἐφόνευσε, πυροβολώντας τον μὲ τὸ περίστροφό του.

στ) Τὸ ἔτος 1947 (ἂν δὲν μὲ ἀπατᾶ ἡ μνήμη), στὴν λεωφόρο Πανεπιστημίου, μπροστὰ ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ Μέγαρο τοῦ Ἀρσακείου, περνοῦσε ἕνας ἀστυνόμος μὲ τὴν στολή του. Τὴν στιγμὴ ἐκείνη ἕνας πολίτης βγῆκε βιαστικὸς ἀπὸ τὴν στοὰ Ἀρσάκη, κρατώντας ἕνα μαχαίρι καὶ ἔτρεξε πίσω ἀπὸ τὸν ἀστυνόμο. Ὅταν σήκωσε τὸ χέρι του γιὰ νὰ μπήξῃ τὸ μαχαίρι στὴν πλάτη τοῦ ἀστυνόμου, βρέθηκε ἕνας πολίτης καὶ τὸν ἐμπόδισε. Συνελήφθη καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάκρισι προέκυψε ὅτι ἦταν σχιζοφρενικὸς καὶ πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ σκοτώσῃ τὸν πρῶτο ἄνθρωπο ποὺ θὰ συναντοῦσε, βγαίνοντας ἀπὸ τὴν στοά, καὶ συνέπεσε ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς νὰ εἶναι ὁ ἀστυνόμος

ζ) Τὶς μέρες αὐτὲς ἐδικάσθη στὸ κακουργιοδικεῖο Ἀθηνῶν ὁ νεαρὸς Δ. Ζάγκας, ἐτῶν 18, ποὺ στὶς 22 Ἀπριλίου τοῦ 1964 πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ σκοτώσῃ μιὰ γυναίκα. Ἐφωδιάστηκε μὲ μαχαίρι καὶ τὶς νυκτερινὲς ὧρες περιπατοῦσε στοὺς δρόμους τοῦ Παγκρατίου. Ἐκεῖ εἶδε μιὰ νέα, τὴν ἄτυχη Μαρία Μπαβέα, 23 ἐτῶν, νὰ πηγαίνῃ στὸ σπίτι της. Ἔτρεξε πίσω της καὶ τῆς ἔμπηξε μιὰ μαχαιριά, στὴν πλάτη, χωρὶς νὰ τὴν γνωρίζῃ καθόλου. Τὸ ἔγκλημα ἔμεινε γιὰ ἕνα μῆνα ἀνεξιχνίαστο, ὁπότε ἡ θεία του Κούλα Ἀγαγιώτου φανέρωσε τὸ μυστικό, ὅτι δηλαδὴ ὁ ἀνηψιός της ἔκανε τὸ φόνο. Οἱ ψυχίατροι ποὺ τὸν ἐξήτασαν βεβαίωσαν ὅτι πάσχει «ἐκ σχιζοφρενικῆς ψυχώσεως, ἡβηφρενο-παρανοειδοῦς μορφῆς» καὶ ὅτι «... τὸν χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον διέπραξε τὴν πρᾶξιν του ἔπασχεν ἐκ σχιζοφρενικῆς ψυχώσεως, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας οὗτος ἐστερεῖτο τῆς ἱκανότητος ν' ἀντιληφθῇ τὸ ἄδικον τῆς πράξεώς του καὶ νὰ ἐνεργῇ συμφώνως τῇ περὶ τούτου ἀντιλήψει του».

Ὅπως πολὺ ὀρθὰ ἐγράφη στὸν τύπο, ὁ Δημήτριος Ζάγκας ὑπῆρξε τὸ διαβολικὸ ἄνθος, τὸ ὁποῖο ἐφύτρωσε σὲ ἔδαφος πλούσιο, ἀπὸ μακρινὲς ἐπεξεργασίες τῆς ὠχρᾶς σπειροχαίτης, ἀπὸ ἄμεσες καταβολὲς ἀνισορροπίας καὶ ἀπὸ ἐξαρθρωτικὲς κοινωνικὲς ἐπιδράσεις. Ἦταν ἀποδιωργανωμένος ψυχικὰ καὶ σωματικά, ἔνοιωθε βαθύτατο μῖσος πρὸς ὅλους, εἶχε δὲ ἔτσι καταντήσει περιφερόμενος θάνατος.

Ἀλλὰ ἡ διερεύνησις τῆς τραγικῆς αὐτῆς περιπτώσεως δὲν ἀφήνει καμμιὰ ἀμφιβολία ὅτι θὰ μποροῦσε τὸ σκληρὸ αὐτὸ ἔγκλημα νὰ μὴν εἶχε γίνει, τὸ θῦμα νὰ μὴν εἶχε χαθῇ τόσο ἄδικα, καὶ ὁ δράστης, παρὰ τὶς πιέσεις τῶν νοσηρῶν καὶ ἀνεξέλεγκτων ἐνστίκτων του, νὰ μὴν ἀπασχολοῦσε σήμερα τὴ δικαιοσύνη. Γιατὶ προτοῦ σφάξῃ τὴν ἄτυχη ὑπάλληλο, ποὺ ἐπέστρεφε ἀνύποπτη στὸ σπίτι της, εἶχε δώσει ἐνωρίτατα, ἀπὸ πολλὰ χρόνια, εὔγλωττες ἐνδείξεις τῶν φοβερῶν παρορμήσεων, οἱ ὁποῖες τὸν ἐτυραννοῦσαν. Ἦταν ἕνας σαφῶς καὶ ἐπικινδύνως ἀνώμαλος ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ πρῶτα ἐφηβικά του χρόνια. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶχε περάσει ἀπαρατήρητο. Γιατί φώναζαν τὰ συμπτώματα τῆς ἀνωμαλίας του. Καὶ γιατὶ εἶχαν πέσει στὴν ἀντίληψι ὄχι μόνο τῶν συγγενῶν του, ἀλλὰ καὶ στὰ ὄργανα τῆς πολιτείας καὶ τῆς ἐπιστήμης, ποὺ εἶχαν ἐπανειλημμένως ἐπιληφθῆ τῆς περιπτώσεώς του. Τὸν εἶχαν παρακολουθήσει οἱ ἐπιμεληταὶ ἀνηλίκων, οἱ ὁποῖοι γιὰ ἄλλους ἐλαφρότερους λόγους

εἶχαν ἀσχοληθῆ μὲ αὐτόν. Τὸν ἐγνώριζαν οἱ γιατροὶ ψυχιατρικῆς κλινικῆς, ὅπου εἶχε νοσηλευθῆ δυὸ φορές. Τὸν ἐγνώριζαν ἀκόμη καὶ τὰ μέλη τοῦ περιοδεύοντος Συμβουλίου Ἐπιλογῆς, τὰ ὁποῖα ἔκριναν ὅτι εἶναι τελείως ἀκατάλληλος γιὰ στρατιωτικὴ θητεία. Καὶ ὅμως κυκλοφοροῦσε ἐλεύθερος.

Κατὰ τὴν δίκη τοῦ Δ. Ζάγκα, ποὺ ἔγινε τὸν Ἰούνιο τοῦ 1965 καὶ κράτησε 8 ἡμέρες, στὸ κακουργιοδικεῖο Ἀθηνῶν, τὸ δικαστήριο ἐδέχθη ὅτι ὁ δολοφόνος ἦταν σχιζοφρενικὸς καὶ ἐσκότωσε τὴν νέα ἐνῶ εὑρίσκετο σὲ πλήρη σύγχυσι. Σχετικὰ μὲ τὴν ποινικο-ἐγκληματολογικὴ ἄποψι τοῦ θέματος θ' ἀσχοληθοῦμε σὲ ἰδιαίτερη μελέτη.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἐσημειώθη κατὰ τὴν διάρκεια τῆς δίκης αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν ἔκδοσι τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, προκάλεσε μελαγχολικὲς σκέψεις σὲ κάθε λογικευόμενο ἄνθρωπο. Γιατί, πραγματικά, μόνον ὁ παραλογισμὸς ἠμπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ ὅσα ἔκαναν οἱ γυναῖκες καὶ μερικοὶ νέοι ἀκόμη, ὡς ἄτομα καὶ ὡς μᾶζα, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς δίκης τοῦ σχιζοφρενοῦς αὐτοῦ καὶ μετὰ τὴν ἀπαγγελία τῆς ἀποφάσεως.

Διακεκριμένος κοινωνιολόγος—δημοσιογράφος, περιγράφει καὶ κρίνει τὴν περίπτωσι αὐτὴ ὡς ἑξῆς :

«Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς δίκης, ποὺ ἐκράτησεν ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας, παρετηρήθη ἰδιαιτέρα συρροὴ δεσποινίδων καὶ κυριῶν, αἱ ὁποῖαι ἐξεδήλωναν ἀσυνήθη «διέγερσιν». Συγγένειαν μὲ τὸν κατηγορούμενον δὲν εἶχαν καμμίαν. Ἔδιδαν ὅμως τὴν ἐν»τύπωσιν ὅτι ἦτο «ὁ ἄνθρωπός των». Κατὰ τὰ διαλείμματα τοῦ προσέφεραν κου»λούρια διὰ νὰ τοῦ φύγῃ ἡ λιγούρα· τσίκλες διὰ ν' ἀπασχολῆται· καραμέλλες διὰ »τὸν λαιμόν του· λεμονάδες καὶ πορτοκαλάδες διὰ νὰ ξεδιψᾶ· σοκολάτες διὰ νὰ δυ»ναμώσῃ. Ἀκόμη καὶ μανδήλια τοῦ ἔδωσαν διὰ νὰ σκουπίζῃ τὸν ἱδρῶτα του...

«Δὲν περιωρίσθησαν ὅμως εἰς τὰς ἐκδηλώσεις αὐτὰς αἱ δεσποινίδες καὶ νεα»ραὶ κυρίαι τοῦ ἀκροατηρίου. Παρηκολούθουν μὲ ἔκστασιν κάθε κίνησίν του. Τοῦ »ἀπηύθυναν βλέμματα συμπαθείας, μὲ δυσκόλως ἀποκρυπτομένην ἡδυπάθειαν. Τὸν »περιεκύκλωναν «στοργικῶς». Τοῦ μιλοῦσαν διὰ νὰ τὸν ἐνθαρρύνουν. Τοῦ χαμογε»λοῦσαν γλυκύτατα. Καὶ τὸν ἐχάϊδευαν ἀκόμη. Ἐν τῷ μεταξύ, διὰ νὰ μὴ κρατή»σουν τὸ μονοπώλιον αἱ γυναῖκες, προσῆλθαν καὶ οἱ νεαροὶ—ἀπὸ αὐτοὺς τοῦ δυσ»διακρίτου φύλου πιθανώτατα. Τὸν ἐπλησίασαν, τοῦ ἔσφιξαν τὸ χέρι (διὰ τὴν γεν»ναιότητά του ;) καὶ τοῦ εἶπαν λόγια ἐνθαρρύνσεως.

«Αὐτὰ ὅλα ἦσαν «ἀτομικαὶ» ἐκδηλώσεις διαρκούσης τῆς δίκης. Αἱ ὁμαδικαὶ »ἐξέσπασαν μόλις ἀπηγγέλθη ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου. Ὡς γνωστόν, οἱ ἔνορ»κοι διὰ τῆς ἐτυμηγορίας των ἐκήρυξαν τὸν κατηγορούμενον ἔνοχον ἀνθρωποκτο»νίας ἐκ προθέσεως, ἀλλὰ τοῦ ἀνεγνώρισαν «πλήρη σύγχυσιν», ἔκριναν, δηλαδή, »ὅτι λόγω τῆς σχιζοφρενικῆς ψυχώσεώς του ἐστερεῖτο τῆς ἱκανότητος ν' ἀντιλη»φθῇ τὸ ἄδικον τῆς πράξεώς του. Κατόπιν τῆς ἐτυμηγορίας αὐτῆς τὸ δικαστήριον »διὰ τῆς ἀποφάσεώς του τὸν «ἀπήλλαξεν» ὡς ἀκαταλόγιστον, ἀλλὰ διέταξε τὸν ἐπ' »ἀόριστον ἐγκλεισμόν του εἰς ψυχιατρικὸν κατάστημα. Πυκνά, παρατεταμένα καὶ »ἔξαλλα χειροκροτήματα—μὲ τὰ χέρια ὑψωμένα, λόγω τοῦ συνωστισμοῦ—ὑπεδέ»χθησαν τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ προέδρου.

«Καὶ ὅταν ἐλύθη ἡ συνεδρίασις καὶ οἱ δικασταὶ ἀπεσύρθησαν, ἐπαίχθη ἡ τρί»τη πρᾶξις τοῦ αἴσχους. Αἱ πέντε καὶ πλέον ἑκατοντάδες γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν, »ποὺ ἀπετέλουν τὸ ἀκροατήριον, ἀπεθέωσαν τὸν ἀκαταλόγιστον φονέα. Κατελή»φθησαν ἀπὸ παραλήρημα, προσεπάθησαν—ἀλλόφρονες ἐξ ἐνθουσιασμοῦ—νὰ τὸν »ἁρπάσουν εἰς τὰς χεῖρας των, (αἱ γυναῖκες ἤθελαν νὰ τὸν ἀγκαλιάσουν καὶ τοῦ »ἔρριπταν λουλούδια), τὸν ἐζητωκραύγαζαν ὡς ἴνδαλμα, καὶ τοῦ ἐφώναζαν ἐκτὸς »ἑαυτῶν : «Γειά σου, Ζάγκα!», «Νὰ μᾶς ζήσῃς!». Καὶ ὁ Ζάγκας ἀνταπέδιδε τοὺς »χαιρετισμούς. Εἰς τοιαύτας στιγμὰς κάθε φυσιολογικὸς ἄνθρωπος αἰσθάνεται ἐν»τροπήν, ἀλλὰ καὶ δέος.

«Ὁ οὕτως ἀποθεωθεὶς καὶ τόσων τρυφερῶν περιποιήσεων τυχὼν εἶχε δολοφονήσει πρὸ ἔτους περίπου μίαν ἀτυχῆ νέαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐγνώριζε. Τὸν κατεῖχεν ἀπὸ μακροῦ ἡ ἀκατανίκητος παρόρμησις τοῦ φόνου γυναικὸς—οἱασδήποτε γυναικὸς—καὶ ἡ δίψα τοῦ αἵματος. Ἡ «προσωπικότης» του καὶ ἡ πρᾶξις του δὲν παρουσίαζαν κανένα στοιχεῖον, δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ καὶ τὴν παραμικράν, ἔστω, συμπάθειαν. Πρόσωπον καὶ βλέμμα ἀνέκφραστον. Καμμία ἀστραπὴ ἢ ζεστασιά. Καὶ τὸ ἔγκλημά του τυφλόν, ἀναίτιον, ἀποκρουστικόν. Ἐχθρότητα ἢ μῖσος πρὸς τὸ ἐρεβῶδες αὐτὸ καὶ ἀκαταλόγιστον ὃν δὲν ἠμπορεῖ βέβαια νὰ αἰσθανθῇ κανείς. Κάποια ἀπώθησις, ὅμως, καὶ ἀρκετὴ φρικίασις δὲν εἶναι ἀδικαιολόγητος.

«Διατὶ αἱ ἀντιδράσεις τοῦ ἀκροατηρίου ὑπῆρξαν τόσον ἀνώμαλοι; Αἱ γυναῖκες, ποὺ ἡδονίζοντο πλησίον τοῦ φονέως, πῶς ἠγνόησαν τὸν σπαραγμὸν τῆς παρισταμένης μητρὸς τοῦ θύματος; Πῶς δὲν ἀνελογίζοντο ὅτι ὁ τύπος αὐτός, μὲ τὸν σαλεμένον νοῦν, θὰ ἠμποροῦσε κάλλιστα νὰ εἶναι σφαγεὺς οἱασδήποτε ἐξ αὐτῶν: Πῶς ἄφησαν τὸν «οἶκτον» ἢ τὸ «ἔνστικτον τῆς προστασίας» νὰ τὰς ὁδηγήσῃ μέχρι τῶν γελοίων ἐκείνων ἐκδηλώσεων τρυφερότητος; Εἶναι δύσκολον νὰ δοθῇ ἀπάντησις εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτά. Πρόκειται περὶ ἐκρήξεως μαζοχιστικῶν διαθέσεων; Περὶ ὀλιγοφρενικῶν συμπτωμάτων; Περὶ παρορμήσεων, ποὺ προδίδουν βαθύτερον ἐκφυλισμόν;»

η) Τὴ νύχτα τῆς 7ης πρὸς τὴν 8ην Ἰουνίου 1965, ἕνας σχιζοφρενὴς στρατιώτης σκόρπισε τὸν θάνατο μεταξὺ τῶν συναδέλφων του. Ὁ σχιζοφρενικὸς αὐτὸς στρατιώτης ὠνομάζετο Βασίλειος Τσαλαπατάνης, ἐτῶν 22, κατήγετο ἀπὸ τὴν νῆσο Σκύρο, καὶ ὑπηρετοῦσε στὸν 1ο λόχο τοῦ 604 τάγματος πεζικοῦ τοῦ 72 συντάγματος, ποὺ ἑδρεύει στὸ στρατόπεδο «Καμπάνη», μέσα στὴν πόλι τοῦ Κιλκίς.

Ἦταν σκοπὸς ἀπὸ τὴν 1η ὥρα τὸ πρωὶ μέχρι τὴν 1.30′· ἐγκατέλειψε τὴν θέσι του καὶ μπῆκε στὸν θάλαμο τοῦ στρατωνισμοῦ κρατώντας ἕνα αὐτόματο τόμιγκαν καὶ ἔχοντας στολίσει τὸ στῆθος του μὲ χειροβομβῖδες. Πρῶτος τὸν εἶδε ὁ θαλαμοφύλακας, ὁπότε ἐκεῖνος ἀγριεμένος ἄρχισε νὰ φωνάζῃ: «Εἶμαι ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος». Ξύπνησαν οἱ στρατιῶτες καὶ δύο λοχίες προσπάθησαν νὰ τὸν ἡσυχάσουν, ἐνῶ ἕνας στρατιώτης πήδησε ἀπὸ τὸ παράθυρο γιὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἀξιωματικὸ ὑπηρεσίας. Τότε ὁ σχιζοφρενὴς στρατιώτης ἄρχισε νὰ θερίζῃ κυκλικὰ μὲ τὸ τόμιγκαν, κρατώντας το σ' ἕνα σταθερὸ ὕψος. Πρῶτοι κτυπήθηκαν κατάστηθα δύο συνάδελφοί του καὶ ἔπεσαν νεκροί. Ἀρκετοὶ δὲ τραυματίες ἔβγαλαν κραυγὲς πόνου, καὶ ἄλλοι στρατιῶτες προσπάθησαν νὰ κρυφθοῦν κάτω ἀπὸ τὰ κρεβάτια. Ὁ ψυχοπαθὴς τοὺς εἶδε καὶ ἄρχισε νέο μακελιό. Πετοῦσε μία-μία τὶς χειροβομβῖδες κάτω ἀπὸ τὰ κρεβάτια. Ταυτόχρονα, ἐπειδὴ τὸ τόμιγκαν εἶχε πάθει ἐμπλοκή, πῆρε ἄλλο ἀπὸ τὸ ὁπλοστάσιο καὶ χτυποῦσε ὅπου εὕρισκε. Πάνω στὴν μανία του (ἀμὸκ) δὲν ἔπαιρνε προφυλάξεις ὅταν πετοῦσε τὶς χειροβομβῖδες καὶ ἔτσι ἡ δεκάτη τὸν τραυμάτισε θανάσιμα στὴν κοιλιὰ καὶ τὸν ἔρριξε κάτω. Τὴν στιγμὴ ἐκείνη μπῆκαν μέσα στὸν θάλαμο οἱ ἀξιωματικοὶ γιὰ νὰ βρεθοῦν μπροστὰ σ' ἕνα ἀνατριχιαστικὸ θέαμα. Στὴν πόρτα ἦταν ὁ Τσαλαπατάνης οἰκτρὰ διαμελισμένος. Ὅλος ὁ θάλαμος ἦταν γεμᾶτος ξαπλωμένα κορμιὰ στρατιωτῶν. Οἱ σκοτωμένοι ἦταν 3 καὶ ἀργότερα πέθαναν 2 ἀκόμη βαρειὰ τραυματισμένοι καὶ ἔτσι ἔγιναν οἱ νεκροὶ 5. Οἱ βαρειὰ τραυματισμένοι ἦταν 3, οἱ σοβαρὰ τραυματισμένοι 8 καὶ οἱ ἐλαφρότερα ἐπίσης 8. Στὸ σύνολο 5 νεκροὶ καὶ 19 τραυματίες.

Ἀπὸ τὶς ἀνακρίσεις διεπιστώθη ὅτι ὁ δράστης ἦταν σκοπὸς στὴν ἀποθήκη

πυρομαχικῶν, καὶ ἔτσι μπόρεσε νὰ κάνῃ διάρρηξι αὐτῆς καὶ νὰ ὁπλισθῇ μὲ χειροβομβίδες χωρὶς νὰ τὸν ἰδῇ κανείς.

Δυστυχῶς τὴν σχιζοφρένια τοῦ Τσαλαπατάνη, οὔτε τὸ περιοδεῦον Συμβούλιο τὴν ἀντελήφθη καὶ ἔτσι ἐκρίθη ἱκανὸς νὰ ὑπηρετήσῃ, οὔτε οἱ γιατροὶ τῆς Μονάδος του τὴν ἐπεσήμαναν μετὰ τὴν κατάταξί του καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν 9 μηνῶν ποὺ ὑπηρετοῦσε. Τώρα πολλοὶ συνάδελφοί του λένε, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ποτὲ δὲν ἦταν στὰ καλά του.

θ) Θὰ μποροῦσα νὰ συνεχίσω τὸν κατάλογο περιπτώσεων ψυχοπαθῶν. Περιορίζομαι λοιπὸν ν' ἀναφέρω περιληπτικώτατα μερικές :

Πρὸ καιροῦ ἕνας ἐπεχείρησε νὰ σφάξῃ τὴ γυναίκα του καὶ κατόπιν πήδησε σὰν αἴλουρος ἀπὸ σκεπὴ σὲ σκεπὴ μέχρις ὅτου συνελήφθη.

Ἄλλος ἐπετέθη κατὰ τῶν παιδιῶν του καὶ ἔπειτα φόρεσε ὡς κράνος τὸ δοχεῖο τῆς νυκτός. Τρίτος ἀνεστάτωσε τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης στὰς Πάτρας, ζητώντας τὴν ἀπόδοσι ἀνύπαρκτων «καταθέσεων». Τέταρτος προσπάθησε νὰ σφάξῃ ἄγνωστό του διαβάτη, ἀλλὰ δὲν πρόλαβε. Ἦσαν ὅλοι τ ρ ε λ λ ο ί, ποὺ κυκλοφοροῦσαν ἐλεύθεροι, ἀναμεταξύ μας. Κατὰ τὰ δύο τελευταῖα χρόνια οἱ ἐλεύθεροι αὐτοὶ παράφρονες ἔχουν διαπράξει 50 ἀνθρωποκτονίες στὴν Ἑλλάδα.

Φυσικὰ ὅλες οἱ ἀνθρωποκτονίες προκαλοῦν κατάπληξι στοὺς φυσιολογικοὺς ἀνθρώπους. Ἐκεῖνες ὅμως ποὺ διαπράττονται χωρὶς αἰτία καὶ χωρὶς σκοπό, καὶ ποὺ συνδέουν τὸ θῦμα καὶ τὸν θύτη γιὰ πρώτη καὶ τελευταία φορὰ κατὰ τὴ στιγμὴ τῆς διαπράξεώς τους, εἶναι οἱ φοβερώτερες.

Γεννᾶνε τὸ αἴσθημα τοῦ ἀπόλυτου κακοῦ ποὺ πλανιέται πάνω ἀπὸ τὴν ἄβυσσο καὶ δὲν μπορεῖ νὰ καθορισθῇ ποιὸν θὰ πλήξῃ.

(Συνεχίζεται)

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδόν των.

ΤΑΜΑΡΑ

Η ΦΟΝΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἀφοῦ μὲ τὸν μακαρίτη τὸν Βλάχο πήραμε ἀπὸ τὸν Γιάννη Νάσκο καὶ τὸν Γιαλουράκο ὅλες τὶς παραπάνω λεπτομέρειες, εἴδαμε ἐπὶ τέλους τὴν μάγισσα καὶ φόνισσα, τὴν διαβόητη Ταμάρα. Μόλις μπήκαμε στὸ μικρό, στενό, μισοφωτισμένο κελὶ καὶ τὴν ἀντικρύσαμε νὰ κάθεται στὸ ντιβάνι, ἐμείναμε καὶ οἱ δυὸ κατάπληκτοι ἀπὸ τὴν ὁμορφιά της. Παρὰ τὰ φτωχικὰ σκοῦρα ροῦχα ποὺ φοροῦσε καὶ ἕνα μαῦρο τσεμπέρι ριγμένο στὰ μαλλιά της, ἦταν μιὰ πραγματικὴ καλλονή. Μελαχροινή, ψιλή, λεπτή, μὲ κατάμαυρα μαλλιὰ καὶ μεγάλα ἀμυγδαλωτὰ μάτια ποὺ βγάζανε σπίθες, λεπτὰ χείλια, φυσικὰ κόκκινα, ἔδινε τὴν ἐντύπωσι Τσερκέζας μᾶλλον παρὰ Ρωσίδας. Εἶχε μιὰ γοητεία μεγάλη καὶ φαινόταν ὅτι εἶχε γεννηθῆ γιὰ νὰ σαγηνεύῃ μὲ τὴν μυστικοπαθῆ της ἐμφάνισι. Ἦταν πραγματικὰ ὁ τύπος τῆς μοιραίας γυναίκας, ποὺ πλάσθηκε γιὰ νὰ σέρνῃ ἀπὸ τὴν μύτη τοὺς ἄντρες, ποὺ θὰ τύχαινε νὰ περάσουν στὴν ζωή της. Μόλις ἄνοιξε ἡ πόρτα τοῦ κελιοῦ της καὶ μπήκαμε μέσα, πῆρε ἕνα ὕφος μισοκακόμοιρο. Θέλησε νὰ παραστήσῃ σὲ μᾶς ὅτι ἦταν τὸ μέγα θῦμα τῆς τρομακτικῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. Ὅταν μπήκαμε, προλάβαμε νὰ τὴν δοῦμε νὰ ρουφᾷ ἀπολαυστικὰ τὸ τσάϊ της καὶ νὰ φτύνῃ στὸ δάπεδο. Σὰν μᾶς εἶδε, ἅναψε ἕνα τσιγάρο καὶ ἄρχισε νὰ τὸ καπνίζῃ νωχελικά, ρουφώντας ὡς τὰ βάθη τῶν πνευμόνων της τὸν καπνὸ ποὺ φαινόταν νὰ τὸν ἀπολαμβάνῃ μὲ ἐξαιρετικὴ εὐχαρίστησι. Μέσα στὸ κελί της εἶχε καὶ ἕνα μικρὸ γκρίζο σκυλάκι. Τὸ ἔσφιγγε στὴν ἀγκαλιά της καὶ τὸ φιλοῦσε στὴ μούρη, ἐνῶ ἐκεῖνο ἔβγαζε τὴ γλωσσίτσα του καὶ τὴν ἔγλυφε στὸ στόμα. Ὁμολογῶ ὅτι μὲ ἀηδίασε κάπως ἡ σκηνὴ αὐτή, ἀλλὰ ἡ ἄσχημη αὐτὴ ἐντύπωσις πέρασε ὅταν ἄκουσα τὴν χαϊδευτικὴ φωνή της νὰ φωνάζῃ τὸ σκυλάκι της μὲ τὸ ὄνομά του «Πατούσκα» καὶ νὰ τοῦ σιγοψιθυρίζῃ διάφορα χαϊδευτικὰ λόγια ρούσικα, ποὺ φυσικὰ ἐμεῖς δὲν καταλαβαίναμε.

— Πὲς στοὺς κυρίους Ταμάρα, τῆς εἶπε ὁ μακαρίτης ὁ Γιαλουράκος, πῶς ἔγιναν τὰ δυὸ ἐγκλήματα; Οἱ κύριοι εἶναι δημοσιογράφοι καὶ θέλουν νὰ μάθουν καὶ νὰ γράψουν γιὰ σένα. Θὰ γράψουν ὅ,τι τοὺς πῇς καὶ μπορεῖ νὰ σὲ ὑποστηρίξουν.

Πίνοντας γουλιὲς γουλιὲς τὸ τσάϊ της καὶ ρουφώντας στὶς διακοπὲς τὸ τσιγάρο της, ἡ γοητευτικὴ αὐτὴ γυναίκα ἄρχισε τὴν ἐξιστόρησι τῶν δύο ἐγκλημάτων, προσπαθώντας νὰ παραστήσῃ τὸν ἑαυτό της σὰν θῦμα ποὺ ἔμπλεξε ἄσχημα σὲ μιὰ περιπέτεια τυχαῖα καὶ μοιραῖα, χωρὶς νὰ θέλῃ. Μιλοῦσε σπασμένα τὰ ἑλληνικά, τσάτρα-πάτρα καὶ ἀνακάτευε στὰ λεγόμενά της καὶ ρούσικες λέξεις, τὶς ὁποῖες ἐξηγοῦσε εὐθὺς ἀμέσως, ὅταν καταλάβαινε ἀπὸ τὶς ματιὲς ποὺ μᾶς ἔρριχνε, ὅτι δὲν εἴχαμε καταλάβει ὡρισμένες λέξεις. Διατηρῶ τὸ περίεργο ὕφος της.

—Ἐγὼ δυστυχισμένη..... Πουλὺ δυστυχισμένη. Μὲ πλέξανε ἄθελά μου.

Καὶ ἀφοῦ μὲ ἀπεγνωσμένη προσπάθεια ἄφησε νὰ κυλίσουν μερικὰ δάκρυα ἀπὸ τὰ φλογερὰ κατάμαυρα μάτια της, ἐξακολούθησε στὸ ἴδιο ὕφος.

— Γιννήθηκα στοὺ Χάρκοβο, στὴ Ρουσία. Πατέρα μου λεγότανε Φιοντὼρ καὶ ἦταν ἀστυνόμος. Μάννα Σόνια. Πατέρα μου σκοτώσανε οἱ Μπολσεβίκοι καὶ μάννα μου ξαναπαντρεύτηκε ἕνα ποὺ τὸν λέγανε Μπουκόφσκι. Μπολσεβίκοι εἶχαν ἔλθει στὸ Χάρκοβο, ἀλλὰ ἐμεῖς φτωχοὶ καὶ γλυτώσαμε. Ἐγὼ ὄμορφη..... Πουλὺ ὄμορφη. Ἐκεῖ Χάρκοβο φτουχιὰ γειτονιὰ καὶ δίπλα σπίτι μας ἕνα παληατζίδικο κινέζικο. Τὸ εἶχε ὁ Κινέζος Μίσα—Τσὰ—Μπά. Μὲ κοίταζε καὶ τὸν κοίταζα. Μὲ ἤθελε γυναίκα

του κι' ἰγὼ εἶπα. Τὶ Ροῦσος. Τὶ Κινέζος. Ἄντρας μιὰ φορὰ ἤτανε. Μπολσεβίκοι ὄχι γάμο καὶ ἐκκλησία καὶ εὐχή. Πήγαμε Μίσα στὴν Ἀστυνομία, γράψανε χαρτιά, βγήκαμε παντρεμένοι. Τέτοιος νόμος ἦταν. Μίσα καλὸς ἄντρωπος. Πούλαγε παληὰ καὶ ἔφερνε καὶ τρώγαμε. Ἔφερνε καὶ τσάϊ καὶ πίναμε, καὶ τσιγάρα καὶ καπνίζαμε. Μείναμε Χάρκοβο ὥς τὰ 1922 καὶ μετὰ φύγαμε μὲ βαπόρι πρῶτα στὴν Πόλι καὶ ὕστερα δῶ στὸν Πειραιᾶ. Ὕστερα στὸ Αὐγὸ σκότωσαν Μίσα.

—Ἔτσι, βιαστικὰ-βιαστικά, μὲ δυὸ λέξεις μόνο γιὰ τὸ ἔγκλημα; Θέλουμε νὰ μᾶς πῆς μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες καὶ γιὰ τὰ δύο ἐγκλήματα.

Καὶ ἡ Ταμάρα, ἀφοῦ ἐζήτησε ἄλλο ἕνα φλυντζάνι τσάϊ καὶ ἄναψε ἄλλο τσιγάρο, ἐξακολούθησε στὸν ἴδιο τόνο.

—Ἐντῶ Πειραιᾶ Μίσα γνωρίστηκε ἄλλο Κινέζο πατριώτη του τὸν Λὴ-Τσὶ-Χὰν καὶ ὕστερα μὲ Τσὰν-Κοὺ-Λὶν καὶ μετὰ μὲ ἄλλους πέντε ἓξ Κινέζους ὅλους. Μέναμε μαζί. Ὅλους τοὺς φρόντιζα ἰγὼ ποὺ τότε ἤμουνα γυναίκα τοῦ Μίσα. Δουλεύαμε ὅλοι. Κινέζοι πότε βαπόρια καὶ πότε πηγαίνανε χωριὰ καὶ πουλούσανε βεντάλιες, κινέζικα φανάρια καὶ χάρτινα λουλούδια. Ἰγὼ ἔλεγα τύχη καὶ ἔρριχνα καὶ χαρτιά. Βράδυα πίναμε ὅλοι μαζὶ κρασὶ καὶ γλεντούσαμε. Ἄλλη μέρα τοῦ Πάσχα ἰγὼ ὁ Μίσα καὶ ὁ Λὴ-Τσὶ-Χάν, ὁ Κόλιας, πήραμε φαγιά μας, κρασὶ καὶ νερὸ σὲ στάμνα καὶ πήγαμε ἐξοχὴ φᾶμε. Φτάσαμε καὶ ἀνεβήκαμε ψηλὰ στὸ Αὐγό. Φάγαμε καὶ κοιμηθήκαμε. Ἰγὼ ξάπλωσα δίπλα Μίσα. Ἰνῶ κοιμώμαστι ἄκουσα μέσα ὕπνο μου, «ντοὺπ» ἕνα κρότο. Ξύπνησα καὶ εἶδα Μίσα σπασμένο κεφάλι καὶ καταματωμένο. Ξαναχτύπησε μὲ ὅλη δύναμι μὲ πέτρα καὶ σκότωσε στὸν τόπο.

— Γιατὶ τὸ ἔκανες αὐτό; τοῦ εἶπα.

— Σ' ἀγαπῶ καὶ σὲ θέλω δική μου, μοῦ εἶπε ὁ Λὴ-Τσὶ-Χάν, ὁ Κόλιας.

Καὶ συνέχισε.

— Τὰ χέρια του ἦταν ματωμένα. Μ' ἔβαλε καὶ ἔρριξα νερὸ στάμνα καὶ πλύθηκε. Μοῦ εἶπε ὅτι σκοτώση ἐμένα ἂν δὲν γίνω γυναίκα Κόλια. Φουβήθηκα καὶ ἔγινα...

— Ποῦ ἐκεῖ; Στὸ βουνό; Δίπλα στὸ σκοτωμένο; τὴν ρώτησα.

Πῆγε νὰ πῆ τὸ ναί. Μὰ κατάλαβε τὸ πόσο φοβερὸ ἦταν νὰ πῆ ὅτι αὐτὴ ἡ ἀχόρταγη ἀπὸ τὸν Κινέζικο ἔρωτα ἔστησε τὴν δεύτερη ἐρωτικὴ παστάδα δίπλα ἀπὸ τὸ πρῶτο θῦμα της καὶ μετάνοιωσε. Εἶπε δειλὰ-δειλὰ ὅτι ἔγινε γυναίκα τοῦ Λὴ-Τσὶ-Χάν, τοῦ Κόλια, ὕστερα σὰν γύρισαν στὴν κάμαρα. Ὅπως εἶπα ὅμως καὶ προτήτερα σχημάτισα τὴν ἐντύπωσι ὅτι δίπλα στὸ καταματωμένο καὶ μὲ χυμένα τὰ μυαλὰ πτῶμα τοῦ Μίσα, εἶχαν ἐκεῖ πάνω, στὸ Αὐγό, σεξουαλικὴ ἐπαφὴ αὐτὰ τὰ τέρατα. Ὡς ἐκεῖ τοὺς εἶχε παρασύρει τὸ φοβερὸ πάθος τους.

— Κόλια ὄχι γιὰ μένα καλὸ ἄντρωπο. Ζούλευε καὶ χτύπαγε. Ἰγὼ αἷμα μέσα μου Τσερκέζα. Δὲν εἶμαι γιὰ ξύλο, ἀλλὰ γιὰ χάδια καὶ ἔρωτα. Τοῦ εἶχα πῆ νὰ μὴ δέρνη ἐμένα, γιατὶ θὰ φάη κεφάλι του. Αὐτὸς ὅμως ζήλευε ἐμένα καὶ ἔλεγε ὅτι ἀγαποῦσα ἄλλους Κινέζους ποὺ μέναμε μαζί. Πότε τὸν ἕνα καὶ πότε τὸν ἄλλο. Εἶχε γίνει πιὰ κόλασι ἐκεῖ μέσα. Καὶ γι' αὐτὸ εἴπαμε νὰ τὸν μαρτυρήσουμε ποὺ σκότωσε Μίσα γιὰ νὰ γλυτώσουμε. Τὰ μυρίστηκε ὅμως καὶ μὲ ἔκανε κατάμαυρη στὸ ξύλο. Εἶχαν περάσει 8 μῆνες ἀπὸ τὸν πρῶτο φόνο. Τότε μὲ τὸ ξύλο ποὺ μιὰ νύχτα ἔδωσε ἐμένα ἰγὼ θύμωσα καὶ πῆγα βρῆκα ἄλλους Κινέζους στὴν κάμαρα καὶ εἶπα ὅτι Κόλιας ἔδειρε ἐμένα καὶ ὅτι εἶμαι πολὺ θυμωμένη καὶ δείρω ἐγώ. Τὴν ὥρα ἐκείνη ποὺ κάναμε κουβέντα γι' αὐτό, ἀνοίγει ἄξαφνα ἡ πόρτα καὶ μπαίνει Κόλιας. Μᾶς κοιτάζει ὅλους θυμωμένα. Πάει μπροστὰ στὶς εἰκόνες, γονατίζει, κάνει ἕνα σταυρὸ καὶ ὕστερα ἀμέσως βγάζει μπιστόλι καὶ σημαδεύει σκοτώση ἐμᾶς. Δὲν ἤξερε ἀπὸ ποιοὺς ἀρχίση καὶ σάστισε γιὰ μιὰ στιγμὴ σὰν ἤθελε διαλέξη ἕνα ἀρχίση σκοτώνη. Ἰγὼ τότες ἅρπαξα χέρι του μπιστόλι καὶ κτύπησα δύναμι κεφάλι. Ἔτσι ἔπρεπε κάνω γλυτώσουμε ἐμεῖς. Μὲ κτύπημα δικό μου αὐτὸς ἔπεσε κάτω μὲ αἵματα κεφάλι

μοῦτρα. Τότε ἄλλοι ὅλοι Κινέζοι ἄρχισαν κτυποῦν καὶ σκοτώσανε Κόλια. Ὕστερα σκοτωμένο Κόλια τυλίξαμε κουβέρτα καὶ ρίξαμε θάλασσα.

Καὶ ἡ Ταμάρα κατέληξε:

—Ἐγὼ δὲν ἔφτεξα καθόλου οὔτε γιὰ πρώτου οὔτε γιὰ δεύτερο φονικό. Οὔτε γιὰ Μίσα, οὔτε γιὰ Κόλια. Γιὰ Μίσα ἔφτεγε Κόλια καὶ γιὰ Κόλια ἔπρεπε σκοτώσουν σωθοῦμε ἐμεῖς . . . . .

Ἡ συνέντευξις μὲ τὴν Ταμάρα ἐτελείωσε σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο καὶ μὲ τὸν μακαρίτη τὸν Βλάχο φύγαμε καὶ γυρίσαμε στὴν «Καθημερινή». Αὐτὸς γιὰ νὰ ἀρχίση νὰ γράψη ἕνα ἀριστούργημα, ἕνα ὑπέροχο ἀνάγνωσμα μὲ θέμα τὴν μάγισσα Ταμάρα, τὴν φόνισσα τῶν Κινέζων, κι' ἐγὼ τὸ συνηθισμένο μου ρεπορτὰζ τῆς ρουτίνας. . . . . Τὴν ἄλλη μέρα ἡ ἀναπαράστασις. Ἢ μᾶλλον οἱ ἀναπαραστάσεις καὶ γιὰ τὰ δύο ἐγκλήματα. Ἀρχίσαμε ἀπὸ τὸ Αὐγό. Ὁ μακαρίτης ὁ Βλάχος εἶχε συλλέξει ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα τὰ στοιχεῖα ποὺ τοῦ χρειαζόντουσαν γιὰ τὸ ἱστόρημά του καὶ ἔτσι δὲν ἤλθε μαζί μου καὶ μὲ ἄφησε μόνο μου νὰ τὰ βγάλω πέρα καὶ νὰ γράψω τὸ συνηθισμένο ρεπορτάζ. Θυμᾶμαι ὅτι πήγαμε ἀπογευματάκι στὸ Αὐγό, ἀφοῦ φθάσαμε μὲ αὐτοκίνητα ὡς τὶς ὑπώρειές του. Ἡ Ταμάρα εἶχε ἔλθει συνοδευομένη ἀπὸ τὸν τότε ἀντεισαγγελέα Πλημμελειοδικῶν Πειραιῶς Χαλκιᾶ καὶ τὸν Γιαλουράκο. Ὡς ἰατροδικαστὴς εἶχε ἔλθει ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ὁ μακαρίτης, ὁ Γιῶργος ὁ Ροῦσσος. Ἀπὸ τὴν δημοσιογραφία ἤμαστε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα μὲν ὁ φίλος μου Βενιζέλος Ζερβέας καὶ ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ ὅλοι οἱ τότε Πειραιῶτες συνάδελφοι τοῦ ἀστυνομικοῦ ρεπορτάζ, ὁ μακαρίτης ὁ Γιῶργος ὁ Μπουκουβάλας καὶ οἱ κ.κ. Νῖκος Μαράκης, Χρῆστος Λεβάντας καὶ Πᾶνος Τζουνάκος.

Θυμᾶμαι πόσο ξεθεωτικὸς ἦταν ὁ ἀνήφορος σ' ἐκείνη τὴν γιδόστρατα ἀνάμεσα στὴν ξεραΐλα καὶ στὰ βράχια. Ἐμένα κυριολεκτικῶς μὲ τὸ πάχος μου καὶ τοῦ μακαρίτη τοῦ γιατροῦ τοῦ Ρούσσου μὲ τὰ πειραγμένα ἀπὸ τὴ φυματίωσι πνεμόνια του καὶ μὲ τὸ χρόνιο ἄσθμα του, μᾶς εἶχε βγῆ ἡ πίστις ἀνάποδα. Ἀνεβαίναμε τελευταῖοι μὲ βῆμα σημειωτόν. Ὁ ἀντεισαγγελεύς, ὁ μακαρίτης ὁ Γιαλουράκος καὶ οἱ Πειραιῶτες συνάδελφοι εἶχανε ἀνεβῆ στὴν κορυφὴ καὶ ὁ γιατρός, ἐγὼ καὶ ἡ Ταμάρα ποὺ εἶχε κι' αὐτὴ λαχανιάσει, δὲν εἴχαμε φθάσει παρὰ ὡς τὴν μέση καὶ πηγαίναμε μὲ ἐξακολουθητικὲς στάσεις γιὰ νὰ ξελαχανιάζωμε καὶ νὰ παίρνουμε νέες δυνάμεις γιὰ τὴν ἀνηφόρα. Μαζί μας κοντόστεκε καὶ ὁ Ζερβέας ἀπὸ φόβο μήπως πάρω τίποτε κουβέντες παραπάνω ἀπὸ τὴν Ταμάρα καὶ τὶς κάνω ἐπιτυχία στὶς ἐφημερίδες μου, σκάζοντάς του «γκάφα» μὲ τὸ νὰ παρουσιάση αὐτὸς ἐλλείψεις.

Ὅταν πιὰ πλησιάζαμε στὴν κορυφή, ἡ Ταμάρα στάθηκε καὶ μᾶς ὑποχρέωσε καὶ μᾶς τοὺς βραδυποροῦντας νὰ σταματήσωμε δίπλα της. Καὶ τότε ξαφνικά, μὲ μιὰ ἀπότομη χειρονομία, ξεστηθιάστηκε καὶ ἄφησε νὰ προβάλουν ὅλα τὰ κάλλη τοῦ ἀπάνω μέρους τοῦ κορμιοῦ της, φωνάζοντας :

— Δὲν μπορῶ πιά. . . . . Δὲν ἀντέχου ἄλλου. Ἰδῶ πυροβολῆστι μι, στοῦ στῆθος. Ἐδῶ σημαδέψτημι στὴν καρδιά, γιὰ νὰ πεθάνω ἀμέσους.

Ἐνόμιζε πραγματικὰ ὅτι τὴν ἀνεβάζαμε στὸ Αὐγὸ γιὰ νὰ τὴν ἐκτελέσωμε ἢ ἔπαιζε θέατρο; Ἢ μήπως ἔκανε ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία καὶ ξεστηθιάστηκε γιὰ νὰ μᾶς δείξη τοὺς ἀπόκρυφους καρπούς της, τὰ κάλλη της καὶ νὰ μᾶς σαγηνεύση; Ἐγὼ πιστεύω προσωπικὰ μᾶλλον στὸ τελευταῖο. Ἐν πάσει περιπτώσει τὴν καθησυχάσαμε ὁ Ζερβέας κι' ἐγὼ καὶ ἔτσι ἀφοῦ τὴν ὑποχρεώσαμε νὰ καλύψη καὶ πάλι τὴν γύμνια τοῦ στήθους της, συνεχίσαμε μαζί της τὸ ἀνέβασμα στὸ Αὐγό.

Ἐκεῖ ἀπάνω ἡ Ταμάρα μᾶς ἔδειξε, χωρὶς κανένα δισταγμό, τὸ μέρος ὅπου εἶχε βρεθῆ τὸ μισοκαμμένο πτῶμα τοῦ κακομοίρη τοῦ Μίσα-Τσὰ-Μπὰ καὶ μᾶς εἶπε;

—Ἰδῶ ἦταν πεσμένος καὶ κοιμώτανε Μίσα. Ἰδῶ δίπλα του εἶχα ξαπλώσει ἐγὼ καὶ ἔτσι ἦρθε Κόλιας μὲ τὴν πέτρα καὶ τὸν κτύπησε στὸ κεφάλι ἀπάνω.

—Ὥστε τὸν εἶδες ὅταν ἐρχότανε νὰ τὸν κτυπήσῃ κρατώντας τὴν πέτρα; τὴν ρωτήσαμε.

Κατάλαβε τὴν ἀντίφασι ποὺ ἔκανε ἐπὶ τόπου μὲ τὰ ὅσα εἶχε πῆ στὴν ἀπολογία της, ὅτι τάχα κοιμώτανε ἐκείνη τὴ στιγμὴ τοῦ φόνου καὶ πῆγε νὰ τὰ μπαλώσῃ.

— Δὲν τοὺν εἶδα τότες. Μὰ πρὶν κοιμηθῶ τοὺν εἶδα νὰ φέρνῃ βόλτες πέρα δῶθε καὶ καταλαβαίνω ὅτι ἀπὸ κεῖ θὰ ἦρθε καὶ τὸν κτύπησε. Ἰγώ, ὅπως εἶπα, κοιμώμουνα τότες καὶ ἄκουσα στὸν ὕπνο μου ἀπάνω τὸ «ντοὺπ» ποὺ ἔκανε ἡ πέτρα. Ξύπνησα μὲ τὸ «ντοὺπ» αὐτὸ καὶ τὸν εἶδα ποὺ σήκωνε τὴν ματωμένη πέτρα καὶ τὸν ξαναχτυποῦσε.

Καὶ πάλι ἐκεῖ ἀρνήθηκε, ὅτι, εὐθὺς μετὰ τὸ σκοτωμό, τὴν ἔκανε ὁ Κόλιας δική του καὶ μᾶς ἔδειξε πῶς τοῦ ἔχυσε νερὸ καὶ τὴν στάμνα γιὰ νὰ πλύνῃ τὰ καταματωμένα ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Μίσα χέρια του. Τὸ πῶς κάηκε τὸ πτῶμα τοῦ Μίσα δὲν ἤξερε, ἀφοῦ τὴν μακάβρια αὐτὴ ἐργασία εἶχε κάνει ὁ Κόλιας τὴν ἄλλη μέρα, μετὰ τὸ ἔγκλημα.

Τίποτε ἄλλο δὲν εἴχαμε νὰ δοῦμε ἢ νὰ κάνουμε ἀπάνω στὸ Αὐγὸ καὶ γυρίσαμε σούρουπο πιὰ γιὰ νὰ πᾶμε στὴν φοβερὴ ἐκείνη τρώγλη τῆς Ταμάρας, στὴν ὁδὸ Ἐλαιουργείων, ὅπου εἶχε γίνει ἡ δολοφονία τοῦ Κόλια γιὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀναπαράστασις καὶ τοῦ δευτέρου ἐγκλήματος. Ἐκεῖ εἶχαν φέρει καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς Κινέζους μὲ αὐστηρὴ συνοδεία χωροφυλάκων.

Στὴ δεύτερη αὐτὴ ἀναπαράστασι, οἱ Κινέζοι ἔμειναν ἔξω, στὴν αὐλή, καὶ μπήκαμε πρῶτα ἐμεῖς μὲ τὴν Ταμάρα μέσα. Ἡ Ταμάρα μᾶς ἔδειξε τὸ πῶς μπῆκε ὁ Κόλιας ἀπὸ τὴν πόρτα σὰν σίφουνας, πῶς γονάτισε μπροστὰ στὸ εἰκονοστάσι κάνοντας τὸ σταυρό του καὶ τὸ πῶς τράβηξε τὸ πιστόλι γιὰ νὰ τοὺς πυροβολήσῃ. Μᾶς ἔδειξε ἀκόμα καὶ τὸ ποὺ βρισκότανε αὐτὴ ὅταν τοῦ ἅρπαξε τὸ πιστόλι ἀπὸ τὰ χέρια καὶ μὲ τὴν λαβὴ τὸν κτύπησε μὲ ὅλη τὴν δύναμι στὸ κεφάλι, σπάζοντάς του τὸ κρανίο. Προσδιώρισε ἐπίσης καὶ τὴν θέσι τοῦ κάθε Κινέζου. Ὕστερα ἔμπαιναν ἕνας ἕνας οἱ ἄλλοι Κινέζοι καὶ ἐπανελάμβαναν τὴν σκηνὴ τοῦ φόνου. Δὲν παρουσιαστήκανε διαφορὲς καὶ τὸ συμπέρασμα ἦταν ὅτι ὅλοι τους ἔδιναν σωστὴ τὴν περιγραφὴ τοῦ δευτέρου ἐγκλήματος. Μετὰ μὲ τὴν ἴδια διαδικασία, ἕνας ἕνας χωριστά, ἔδειξαν πῶς ἐτύλιξαν τὸ καταματωμένο πτῶμα τοῦ Κόλια στὶς κουβέρτες καὶ πῶς τὸ πῆραν καὶ τὸ πέταξαν στὴ θάλασσα.

Αὐτὸ τὸ τελευταῖο τὸ διαμφισβητοῦσε ἐπίμονα ὁ ἀντεισαγγελεὺς Χαλκιᾶς καὶ ξαφνικὰ γιὰ νὰ τοὺς πτοήσῃ, ἔβαλε τὶς φωνές :

— Ψέματα..... Ὅλα τὰ ὅσα λέτε εἶναι ψέματα. Δὲν τὸν ρίξατε στὴ θάλασσα γιατὶ θὰ φοβόσαστε μήπως σᾶς δοῦν ὅταν τὸν κουβαλήσατε στὴν κουβέρτα. Ἐδῶ μέσα τὸν θάψατε. Ἢ στὴν αὐλὴ ἢ μέσα στὸ σπίτι. Σκάψατε ὕστερα ἕνα λάκκο καὶ τὸν θάψατε ἐκεῖ μέσα.

Οἱ Κινέζοι καὶ ἡ Ταμάρα ἠρνοῦντο ἐπίμονα ὅτι τὸν ἔθαψαν ἐκεῖ καὶ ἐπέμεναν ὅτι τὸν εἶχαν πετάξει στὴ θάλασσα, ἀφοῦ τοῦ ἔβαλαν στὶς τσέπες βάρη. Καὶ μὲ ἀκρίβεια ὅλοι τους ὑπέδειξαν τὸ ἴδιο μέρος τῆς παραλίας, ἕνας ἕνας χωριστά. Ὁ ἀντεισαγγελεύς, ὅμως, γιὰ νὰ εἶναι ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸ βέβαιος, ἔβαλε ἐργάτες καὶ ἔσκαψαν ὅλη τὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ. Ἔσκαψαν ἀκόμη καὶ τὸ τσιμεντένιο κουρασάνι τῆς κάμαρας μήπως βρισκότανε μισοσαπισμένο τὸ πτῶμα τοῦ Κόλια. Τίποτε. Ὕστερα ἐξερευνήθηκε καὶ μὲ βυθοκόρο ὅλη ἡ περιοχὴ ἐκείνη τοῦ λιμανιοῦ. Κατέβηκαν καὶ δύτες ἀκόμα. Ἀλλὰ δὲν βρῆκαν τίποτε. Ἔτσι πιὰ θεωρήθηκε βέβαιο ὅτι ὁ ἐκτελεστὴς τοῦ Μίσα, ὁ Κόλιας, σκοτώθηκε μέσα στὴν κάμαρα ἀκριβῶς ὅπως περιέγραψαν τὸ δεύτερο ἔγκλημα ἡ Ταμάρα καὶ οἱ ὑπόλοιποι Κινέζοι της καὶ ὅτι μετὰ τὸ πτῶμα του ρίχθηκε στὴ θάλασσα. Μὰ τὰ ρεύματα τὸ τράβηξαν Κύριος οἶδε πού. Ἡ θάλασσα ἄλλως τε κρύβει τόσα πράγματα.....

(Συνεχίζεται)

ΜΕΘΟΔΟΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΜΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α΄ κ. **Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ

1) Κατασκευάζομεν τὸ διάλυμα τῆς αἰθυλικῆς ἀλκοόλης δι' ὀγκομετρήσεως 1 % εἰς ὕδωρ. Ἐξακριβώνεται ἡ πυκνότης εἰς χιλιοστόγ. διὰ τὴν ἀκρίβειαν εἰς κυβ. ἑκ. διὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ εἰδικοῦ βάρους ἢ τοῦ δείκτου διαθλάσεως. Τὸ ἐν λόγω διάλυμα θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὰ πειράματα τῆς παραγρ. 3.

2) Λαμβάνεται τὸ δεῖγμα τῶν οὔρων ἑνὸς ἀτόμου, ὅπερ δὲν ἔχει καταναλώσει οἰνόπνευμα πρὸ 24 ἕως 48 ὡρῶν. Προστίθεται ἥμισυ κύπελλον τεῖου φθοριούχου καλίου, ὡς συντηρητικοῦ, ἀνὰ 180 χιλ. τοῦ δείγματος. Τὸ ἐν λόγω παρασκεύασμα θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὸ πείραμα τῆς παρ. 3.

Χρησιμοποιεῖται 1 ἕως 2 χιλ. τῶν δειγματικῶν οὔρων διὰ «τυφλὸν» πείραμα. Ἀκολουθεῖται ἡ μέθοδος τῆς ἐργασίας τὴν ὁποίαν ἐφήρμοσαν ὁ Kozelka καὶ ὁ Hine. Ἐνεργοῦνται δύο ἀκόμη ἔλεγχοι τοῦ ἀντιδραστηρίου.

3) Λαμβάνονται 100 χιλ. οὔρων διὰ τὸ δεύτερον πείραμα καὶ προστίθενται 5 χιλ. ἐκ τοῦ πειραματικοῦ διαλύματος τοῦ οἰνοπνεύματος, ὅπερ παρεσκευάσθη εἰς τὸ πείραμα (1) καὶ ἀναμιγνύονται καλῶς. Προσδιορίζεται ἡ πυκνότης τοῦ οἰνοπνεύματος, ἀκολουθοῦντες τὴν μέθοδον τῶν Kozelka καὶ Hine. Ἐλέγχεται τὸ ἀποτέλεσμα, ὅπερ ἀνευρέθη μετὰ γνωστῆς πυκνότητος διάλυμα, συμφώνως μὲ τοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ τὰ δεδομένα, ἅτινα διεπιστώθησαν ἐκ τοῦ (1) πειραματικοῦ διαλύματος.

Ἐπαναλαμβάνονται τρὶς τὰ δοκιμαστικὰ πειράματα ἕως ὅτου πιστοποιηθῇ ὅτι ἀπεκτήθη ἀποτέλεσμα μεγάλης ἀκριβείας. Συνιστᾶται ὅπως αἱ ἀναλύσεις τῶν δειγμάτων τῶν ὁποίων τὸ ἀποτέλεσμα πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὸ δικαστήριον, δέον νὰ γίνουν ἐπὶ 50 δειγματικῶν παρασκευασμάτων τῶν ὁποίων γνωρίζομεν τὴν ποσότητα τοῦ οἰνοπνεύματος. Διὰ νὰ μετατρέψωμεν τὰ κυβικὰ ἑκατοστὰ εἰς χιλιόγραμμα τοῦ οἰνοπνεύματος τῶν οὔρων, διὰ νὰ εὕρωμεν τὰ ἑκατοστὰ τοῦ οἰνοπνεύματος εἰς τὸ αἷμα, διαιροῦμεν τὸ ἀνευρεθὲν οἰνόπνευμα τῶν οὔρων διὰ τοῦ (13).

4) Λαμβάνομεν ἄτομον ἔχον καταναλώσει περὶ τὰ 250-300 χιλ. οὐίσκι μεγάλης καθαρότητος. Μετὰ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἀπὸ τῆς τελευταίας πόσεως, λαμβάνομεν τὰ οὖρα του. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν βραδύτερον, λαμβάνομεν ἐπίσης δεῖγμα οὔρων. Ἐνεργοῦμεν ἀνάλυσιν τῶν ἐν λόγω οὔρων πρὸς προσδιορισμὸν τῆς εἰς αὐτὰ ποσότητος τοῦ οἰνοπνεύματος. Μετὰ πάροδον ἐπίσης ἡμισείας ὥρας, λαμβάνομεν καὶ ἄλλο δεῖγμα οὔρων καὶ ἐνεργοῦμεν ἀνάλυσιν διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς εἰς οἰνόπνευμα περιεκτικότητός των. Τέλος καλὸν εἶναι ἕκαστον δεῖγμα νὰ ὑποβάλλεται εἰς τρεῖς ἀναλύσεις. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς λήψεως τῶν δειγμάτων, σημειοῦμεν ἂν ἀντελήφθημεν ὅτι τὸ ἄτομον ἦτο ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ οἰνοπνεύματος.

Συγκρίνομεν τὰς παρατηρήσεις μας μετὰ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἀναλύσεως καὶ τῆς εἰς ἑκατοστὰ ἀνευρέσεως οἰνοπνεύματος εἰς τὰ ληφθέντα δείγματα. Συνεχίζομεν νὰ λαμβάνωμεν δείγματα οὔρων καθ' ἑκάστην ὥραν καὶ ἐπὶ δέκα συνεχεῖς ὥρας ἢ μέχρις ὅτου διαπιστώσωμεν ὅτι τοῦτο ἀπερροφήθη—ἐξηφανίσθη—τελείως.

ΤΟ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ

Ἐνεργοῦμεν δὶς ἀνάλυσιν τῶν ἐν λόγω δειγμάτων.

5) Ἐπαναλαμβάνομεν τὸ πείραμα (4) καὶ μίαν ἄλλην ἡμέραν χρησιμοποιοῦντες μόνον 60 χιλ. οὐίσκι.

6) Ἐπαναλαμβάνομεν τὸ πείραμα (4) καὶ μίαν ἄλλην ἡμέραν χρησιμοποιοῦντες 350-400 χιλ. οὐίσκι.

7) Ἐπαναλαμβάνομεν τὸ πείραμα (4) χρησιμοποιοῦντες 250 χιλ. τζὶν ἀντὶ οὐίσκι.

8) Ἐπαναλαμβάνομεν τὸ πείραμα (4) χρησιμοποιοῦντες 20 χιλ. οἴνου.

9) Ἐπαναλαμβάνομεν τὸ πείραμα (4) χρησιμοποιοῦντες 6 ἕως 8 μεγάλας φιάλας μπύρας, ὡς πηγὴν ἀνιχνεύσεως τοῦ οἰνοπνεύματος.

Τὸ ἐν λόγω πείραμα δύναται νὰ ἐπαναλαμβάνεται τοὐλάχιστον ἐπὶ 10 ὥρας, λαμβάνοντες δείγματα οὔρων ἑκάστην ἡμίσειαν ἢ ἀνὰ μίαν ὥραν, πρὸς ἀνάλυσιν.

ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΠΝΟΗΣ

Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1960, ἔλαβε χώραν ἡ δευτέρα συνέλευσις τῶν ἰατροδικαστῶν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1960, ἡ 43η συνέλευσις τῶν χημικῶν τοῦ Καναδᾶ.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων θεμάτων μὲ τὰ ὁποῖα ἠσχολήθησαν τὰ μέλη τῶν ἐν λόγω ἐπιστημονικῶν ὀργανώσεων, ἐξητάσθη καὶ τὸ θέμα τῶν μέσων καὶ τοῦ τρόπου περιορισμοῦ τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων εἰς τὰς Η.Π.Α. καὶ τὸν Καναδᾶν.

Ὑπὸ πάντων τὰ τροχαῖα ἀτυχήματα ἐχαρακτηρίσθησαν, δικαίως, ὡς τὸ μεγαλύτερον κακόν, ὅπερ προκαλεῖ ὁ μηχανικὸς πολιτισμὸς εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Ἀλλ' ἐξητάσθησαν καὶ τὰ χρησιμοποιούμενα μηχανικὰ μέσα, πρὸς διαπίστωσιν ἢ οὐ οἰνοπνεύματος εἰς τὸ αἷμα, οὐχὶ ὅμως διὰ τῆς ἐξετάσεως τοῦ αἵματος, ἀλλὰ τῆς ἐκπνοῆς καὶ εἰδικωτέρα ἔμφασις ἐδόθη εἰς τὴν χρῆσιν εἰδικοῦ ὀργάνου εὐρέως χρησιμοποιουμένου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς τὰς Η.Π.Β.Α., Σουηδίαν, Ἀγγλίαν, Ἑλβετίαν, Αὐστραλίαν, Καναδᾶν, Τσεχοσλοβακίαν κλπ. χώρας.

Η ΒΑΣΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΠΝΟΗΣ

Ἡ ἐξέτασις τῆς ἐκπνοῆς, πρὸς διαπίστωσιν παρουσίας ἢ οὐ οἰνοπνεύματος, βασίζεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι 2100 κυβ. ἑκ. ὄγκου ἐκπνοῆς εἰς τὴν θερμοκρασίαν τοῦ στόματος περιέχουν τόσην ποσότητα οἰνοπνεύματος, ὅσην ἕνα κυβ. ἑκ. αἵματος. Ἡ ἐκπνοὴ δέον νὰ προέρχεται ἐκ τοῦ βάθους τῶν πνευμόνων (τὴν κυψελίδα), δηλονότι τὸ τελευταῖον μέρος παρατεταμένης ἐκπνοῆς.

Ὅθεν εἶναι προφανὲς ὅτι ἂν προσδιορίσωμεν τὴν ὑπάρχουσαν ποσότητα οἰνοπνεύματος εἰς τὸν ὡρισμένον ὄγκον ἐκπνοῆς ἐκ τοῦ βάθους τῶν πνευμόνων ἢ καταμετρήσωμεν τὸν ὄγκον ἐκπνοῆς ἐκ τοῦ βάθους τῶν πνευμόνων τῆς περιεχούσης ὡρισμένην ποσότητα οἰνοπνεύματος, δυνάμεθα εὐχερῶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὸ ποσὸν τοῦ οἰνοπνεύματος, ὅπερ θὰ ἀνευρεθῇ εἰς 1 κυβ. ἑκ. αἵματος.

Ἡ προσπάθεια διαπιστώσεως τῆς παρουσίας οἰνοπνεύματος εἰς τὸ αἷμα καὶ προσδιορισμοῦ τῆς ποσότητος αὐτοῦ, κατόπιν ἐξετάσεως τῆς ἐκπνοῆς, δι' εἰδικῶν ὀργάνων, ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1938.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ

Αἱ ἐργαστηριακαὶ χημικαὶ δοκιμαὶ καὶ αἱ δοκιμαὶ δι' εἰδικῶν ὀργάνων, πρὸς ἐπισήμανσιν καὶ καταμέτρησιν τοῦ οἰνοπνεύματος, δι' ἐξετάσεως τῆς ἐκπνοῆς, ἤρχισαν τὸ πρῶτον εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Ἰαπωνίαν.

Τὰ ἀποτελέσματα δὲν ἦσαν ἀρκούντως ἱκανοποιητικὰ καὶ οὐδόλως ἀσφαλῆ. Τὰ μηχανήματα μὲ τὸ φωτοηλεκτρικὸν κύτταρον κατεσκευάσθησαν ἐσχάτως.

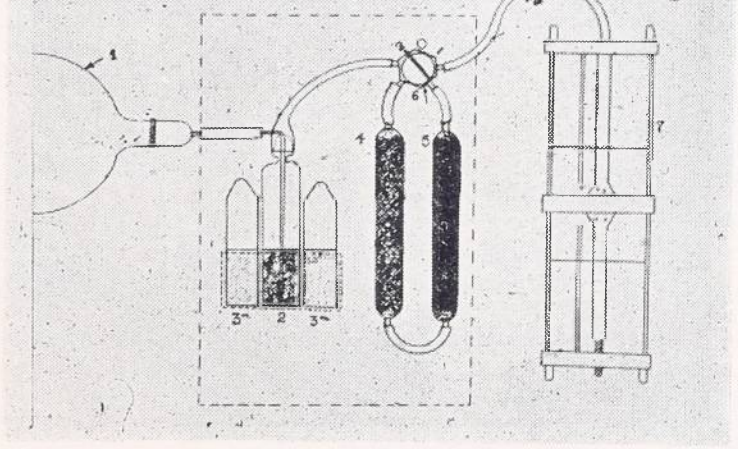
Τέσσαρα μηχανικὰ μέσα (ὄργανα) εἶναι νῦν εἰς χρῆσιν. Τὰ τρία ἀναφέροντα περιληπτικῶς καὶ τὸ τέταρτον (τὸ ἀναπνευστόμετρον) (μπρεθαλάϊζερ) λεπτομερῶς, ἐπειδὴ εἶναι νῦν εὐρύτατα χρησιμοποιούμενον εἰς τὰς πλείστας χώρας.

Α' ΟΡΓΑΝΟΝ (DRUNKOMETER)

Ἡ σκέψις νὰ χρησιμοποιηθῇ ἡ ἐκπνοή, πρὸς ἀνίχνευσιν καὶ ὑπολογισμὸν τῆς ποσότητος τοῦ εἰς τὸ αἷμα ὑπάρχοντος οἰνοπνεύματος, ἀνήκει εἰς τὸν Dr. Emil Bogen τὸ 1927. Τὸ ὄργανον, ὅπερ ἐχρησιμοποίησεν οὗτος, τὸ ὠνόμασε πινόμετρον (Drunkometer).

Τοῦτο ἐβελτιώθη ὑπὸ τοῦ Dr. Harger. Ἀλλὰ τὸ 1938, τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἰνδιάνας (Ἰατρικὴ Σχολὴ) ἐπέτυχε νὰ κατασκευάσῃ τὸ πρῶτον ἄξιον λόγου πρακτικὸν καὶ εὐκολόχρηστον ὄργανον ἐξετάσεως τῆς ἐκπνοῆς. Τὸ ἐν λόγω ὄργανον χρησιμοποιεῖται εἰσέτι εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Βορείου Ἀμερικῆς καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἡ ἐξέτασις τῆς ἐκπνοῆς προϋποθέτει : 1) τὴν περισυλλογὴν (λῆψιν) τῆς ἀναγκαιούσης ποσότητος, 2) τὴν διέλευσιν αὐτῆς μέσω τοῦ εἰς τὸν σωλῆνα ἀντι-

δραστηρίου τοῦ ὑπερμαγγανικοῦ καλίου καὶ τοῦ θειϊκοῦ ὀξέος μέχρις ὅτου τὸ ἐν λόγω μικτὸν ἀντιδραστήριον ἀλλάξῃ ἀπόχρωσιν καὶ προσλάβῃ εἰς τὸ τέλος ροδόχρουν τοιαύτην ἢ μέχρις ὅτου διέλθουν 2.000 κυβ. ἑκ. ἐκ τῆς συσκευῆς, ὅτε καὶ τελικῶς καταμετρᾶται ὁ ὄγκος τῆς ποσότητος τῆς ἐκπνοῆς, δηλονότι τῆς ποσότητος ἥτις ἀπητήθη διὰ νὰ περισυλλέξωμεν τὰ 0.169 χιλ. οἰνοπνεύματος.

Ἡ ποσότης τῆς δειγματικῆς ἐκπνοῆς, δύναται νὰ ἀποτελῆται ἀπὸ πολλὰς φυσιολογικὰς ἐκπνοὰς ἢ ἀπὸ τὴν ἐκπνοὴν τὴν ὁποίαν εἰσπνέει καὶ ἐκπνέει εἰς τὸν εἰδικὸν σάκκον ὁ κατηγορούμενος πέντε ἕως ἓξ φοράς.

Ἡ δειγματικὴ αὕτη μικτὴ ἐκπνοή, δηλαδὴ ἡ κατόπιν ἐπανειλημμένων εἰσπνοῶν καὶ ἐκπνοῶν ληφθεῖσα, εἶναι ἰ σ ό τ ι μ ο ς τῆς παρατεταμένης βαθείας ἐκπνοῆς.

3.200 κυβ. ἑκ. ἀναμίκτου ἐκπνοῆς, ὅταν καταμετρηθοῦν εἰς 25 βαθμοὺς Κελ-

σίου, ἰσοδυναμοῦν περίπου πρὸς τὰ 2100 κυβ. ἑκ. ἐκπνοῆς, ἐκ τῆς κυψελίδος τῶν πνευμόνων προερχομένης.

Τὸ δεῖγμα διέρχεται κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὸ ἀντιδραστήριον εἰς τὸν ἀεριομετρητήν, εἰς ὃν ἐκτοπίζει ἴσον ὄγκον ὕδατος.

Ὁ ὄγκος τῆς ἐκπνοῆς ἀναγιγνώσκεται ἐπὶ τῆς βαθμολογημένης κλίμακος τοῦ ἀεριομετρητοῦ. Τὸ εἰς τὸ αἷμα εὑρεθὲν οἰνόπνευμα πολλαπλασιάζεται ὡς ἀκολούθως :

$\frac{2100 \times 0{,}169}{\text{ἔνδ. ἀερομ. } 10} =$ Ἑκατοστιαία περιεκτ. τοῦ αἵματος εἰς οἰνόπνευμα.

Συνήθως ἐν τῇ πράξει χρησιμοποιεῖται μικτὴ ἐκπνοή, τόση ὅση ἀπαιτεῖται διὰ τὴν περισυλλογὴν 0.169 κυβ. χιλιοστογρ. οἰνοπνεύματος καὶ διὰ νὰ ἐξετασθῇ ἡ ἐν λόγω ἐκπνοὴ διοχετεύεται εἰς τὸ χημικὸν ἀντιδραστήριον, ὅπερ εὑρίσκεται εἰς τὸν σωλῆνα τὸν περιέχοντα ὑγροσκοπικὴν οὐσίαν διὰ νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ ὑγρασία καὶ ἑνὸς προζυγισθέντος σωλῆνος « Ascarite », ὅστις ἀπορροφᾷ τὸ διοξείδιον τοῦ ἄνθρακος. Ἀργότερον ὁ αὐτὸς σωλὴν ἐπαναζυγίζεται διὰ νὰ προσδιορισθῇ ἡ ποσότης τοῦ ἀπορροφηθέντος διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δοκιμῆς.

Ἡ ποσότης τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος, ἥτις ὑπάρχει εἰς τὰ 2100 κυβ. ἑκ. ἐκπνοῆς, ἐκ τῆς κυψελίδος τῶν πνευμόνων, ἑνὸς κανονικοῦ ἀτόμου, εἶναι περίπου 190 κυβ. ἑκ. Ὅθεν δύο ἀποτελέσματα προκύπτουν ἐκ τῆς ἐν λόγω ἐξετάσεως :

1) μὲ βάσιν τὴν καταμέτρησιν τῆς ποσότητος τῆς ἐκπνοῆς.

$\frac{3200 \times 0.169}{\text{τιμὴ ἀερομετ.} \times 10} =$ ἑκατοστιαία περιεκτικότης τοῦ αἵμ. εἰς οἰνόπν.

2) μὲ βάσιν τὴν καταμέτρησιν τοῦ βάρους τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος.

$\frac{190 \times 0.169}{\text{διοξ. ἄνθρ. χιλιοστόγ.} \times 10} =$ Ἑκατοστιαία περιεκτ. τοῦ αἵμ. εἰς οἰν.

Ἡ μικτὴ φυσιολογικὴ ἐκπνοή, ὡς ἔμμεσον μέσον προσδιορισμοῦ τοῦ οἰνοπνεύματος εἰς τὸ αἷμα, ἔχει δύο μειονεκτήματα :

α) Ἡ ἐκπνοὴ ἡ προερχομένη ἐκ τῆς κυψελίδος τῶν πνευμόνων δύναται νὰ διαφέρῃ τῆς « φυσιολογικῆς » κατὰ 62 %.

β) Ἡ περιεκτικότης τοῦ μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος δύναται νὰ μεταβληθῇ ὑφ' ὡρισμένας συνθήκας.

Τῶν ἐν λόγω πηγῶν τὰ πιθανὰ λάθη δύνανται νὰ ἐξαλειφθοῦν, ὅταν ἐξετασθῇ ἐκπνοή, πολλῶν καὶ κατ' ἐπανάληψιν εἰσπνοῶν καὶ ἐκπνοῶν.

Τὸ ἐν λόγω ὄργανον, ἂν καὶ εἶναι εὐκολόχρηστον, δὲν χρησιμοποιεῖται εὐρέως, διότι δύναται νὰ καταδείξῃ ἀναληθῶς ὅτι ὑπάρχει μεγαλυτέρα τῆς πραγματικῆς ποσότης οἰνοπνεύματος.

Δὲν ὑπάρχει μέσον ἐλέγχου τῆς καλῆς ἢ οὐ λειτουργίας αὐτοῦ. Ἡ ἀκρίβεια τῆς ἀναλύσεως, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἱκανότητα τοῦ χειριστοῦ του καὶ τὴν καταβαλλομένην προσοχήν, κατὰ τὴν παρασκευὴν καὶ τὴν προφύλαξιν τῶν διαλυμάτων.

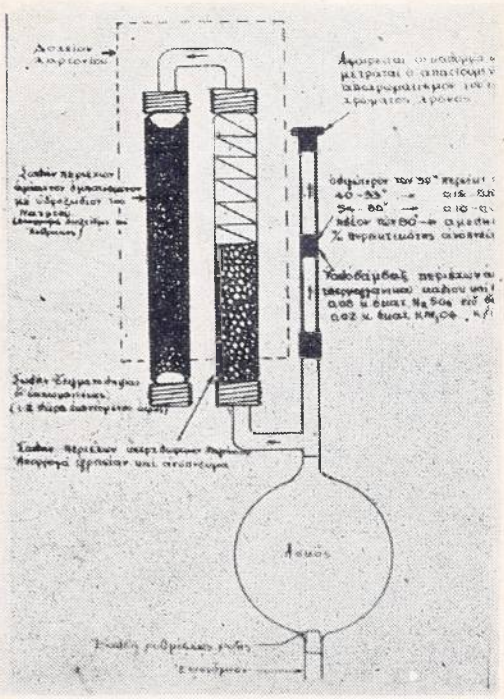
Β' ΟΡΓΑΝΟΝ, ΤΟΞΙΚΟΜΕΤΡΟΝ (INTOXIMETER)

Τὸ ἐν λόγω ὄργανον ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἐν τῷ σχεδιαγράμματι σημειούμενα μέρη. Ἡ ἐξέτασις ἐνεργεῖται εἰς τέσσαρα στάδια, ἤτοι : Πρῶτον περισυλλέγεται ἡ μικτὴ ἐκπνοὴ εἰς τὸν ἀσκόν, β) ἡ περισυλλεγεῖσα ἐκπνοὴ διέρχεται ἀπὸ τὴν συσκευὴν ἕως ὅτου τὸ καθαρὸν χρῶμα τοῦ διαλύματος τοῦ θειϊκοῦ ὀξέος καὶ τοῦ ὑπερμαγγανικοῦ καλίου καταστραφῇ ἢ μετὰ πάροδον 80 δευτερολέπτων, γ) τὸ ὑπόλοιπον δεῖγμα τῆς ἐκπνοῆς διέρχεται ἀπὸ τὸ χημικὸν ἀντιδραστήριον, ὅπου τὸ οἰνόπνευμα καὶ ἡ ὑγρασία ἀπορροφῶνται ἀπὸ τὸ ὑπερχλωρικὸν μαγνήσιον, καὶ τὸ διοξείδιον τοῦ ἄνθρακος, τὸ εἰς τὸν προζυγισθέντα σωλῆνα τοῦ Ascarite.

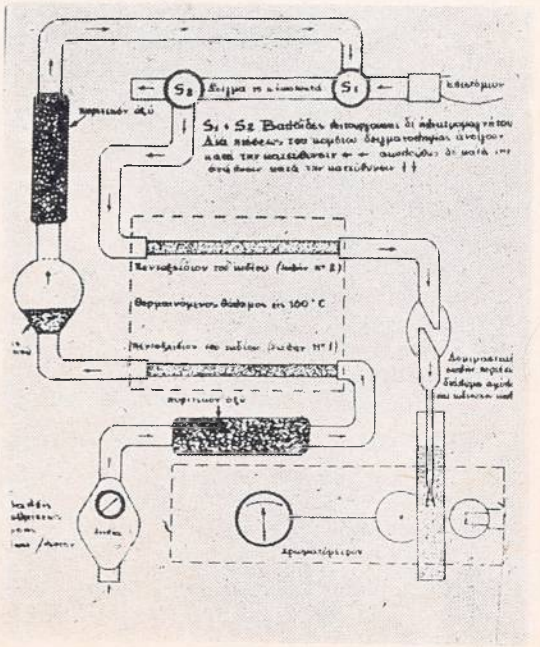
δ) Εἰς τὴν ἐργαστηριακὴν ἐξέτασιν τοῦ ὑπερχλωρικοῦ μαγνησίου δι' οἰνόπνευμα καὶ ἐπαναζύγισιν τοῦ σωλῆνος τοῦ Ascarite πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ ἀπορροφηθέντος διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων μετατρέπονται εἰς ἀνευρεθεῖσαν ποσότητα οἰνοπνεύματος εἰς τὸ αἷμα, ὡς ἀκολούθως:

$$\frac{190 \times \text{οἰν. εἰς χιλ.}}{\text{διοξ. ἄνθρ. εἰς κυβ. ἑκ. χιλ.} \times 10} = \text{Ποσότης οἰνοπνεύμ. εἰς τὸ αἷμα ἐπὶ τοῖς \%.}$$

Ἡ τιμὴ τοῦ ἐν λόγω ὀργάνου εἶναι πολὺ μικρὰ καὶ εἶναι φορητόν. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως τῆς ἐξετάσεως λαμβάνεται μόνον ὡς ἔνδειξις καὶ οὐδέποτε χρησιμοποιεῖται ὡς ἀποδεικτικὸν μέσον. Ὡς καὶ προηγουμένως ἐσημειώσαμεν, φυσιολογικὴ μικτὴ ἐκπνοὴ δὲν παρέχει διὰ τῆς ἀναλύσεώς της ἀσφαλῆ συμπεράσματα, ὡς ἡ ἐκ τῶν κυψελίδων τῶν πνευμόνων ἐκπνοὴ ἢ ἡ αὐτὴ ἐκπνοὴ « πολλῶν ἐκπνοῶν καὶ εἰσπνοῶν ».

Μία ἀντιαλκοολικὴ ἑταιρία ἀνεκοίνωσεν ἐσχάτως ὅτι ἐβελτίωσε τὸ ἐν λόγω ὄργανον διὰ τῆς προσθήκης φωτοηλεκτρικοῦ κυττάρου διὰ νὰ δύναται καὶ τοῦτο νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἐξέτασιν ἐκπνοῆς ἐκ τῆς κυψελίδος, διὰ τῆς χρήσεως διαλυμάτων θειϊκοῦ ὀξέος-διχρωμικοῦ καλίου ὡς ἀντιδραστηρίων καὶ προσετέθη καὶ θάλαμος πρὸς περισυλλογὴν μεγαλυτέρας ποσότητος ὄγκου ἐκπνοῆς, ἥτις διέρχεται μέσω τοῦ σωλῆνος τοῦ ὑπερχλωρικοῦ μαγνησίου, πρὸς ἔλεγχον δι' ἐργαστηριακῆς ἀναλύσεως.

Γ' ΟΡΓΑΝΟΝ (ALCOMETER)

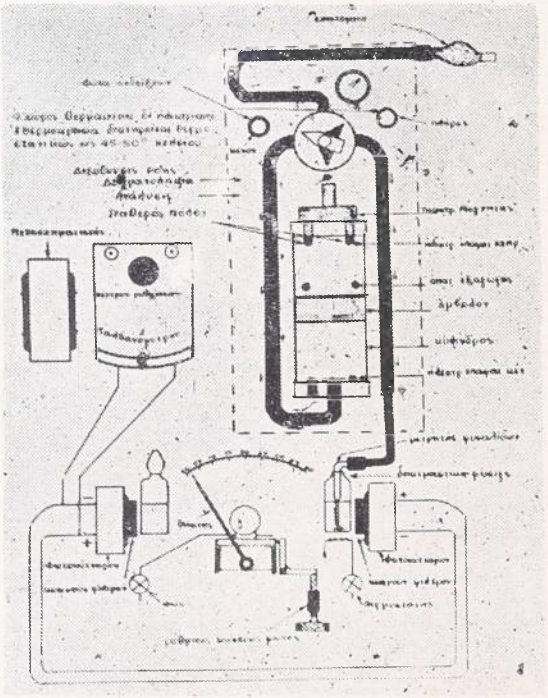
Τὰ κύρια ἐξαρτήματα τοῦ ἐν λόγω ὀργάνου δείκνυνται εἰς τὸ σχετικὸν σχεδιάγραμμα αὐτοῦ.

α) Καθαρίζεται ὁ θάλαμος περισυλλογῆς τῆς ἐκπνοῆς καὶ τὸ χημικὸν ἀντιδραστήριον, β) λαμβάνεται μία ὡρισμένη ποσότης (ὄγκου) ἐκπνοῆς ἐκ τῆς κυψελίδος τῶν πνευμόνων, γ) διέρχεται μέσω τοῦ ἀντιδραστηρίου ἡ ἐκπνοὴ αὕτη καὶ δ) καταμετρᾶται ἡ κυανῆ ἀπόχρωσις

ἀπὸ τὸν χρωστικὸν δείκτην τοῦ χημικοῦ διαλύματος. Τὸ ἐν λόγω ὄργανον εἶναι τὸ πλέον αὐτόματον ὄργανον ἐξετάσεως τῆς ἐκπνοῆς. Οὐ μήν, ἀλλὰ τὸ ἀντιδραστήριον ὀξειδώσεως τοῦ οἰνοπνεύματος εἶναι ἰδιαιτέρως ἐνεργὸν καὶ τούτου ἕνεκεν ἐνίοτε παρουσιάζει ἔνδειξιν ὑπάρξεως οἰνοπνεύματος καὶ κατὰ τὸ «τυφλὸν πείραμα», δηλαδὴ κατὰ τὸ πείραμα εἰς ὃ ἡ ἐκπνοὴ δὲν ἔχει οἰνόπνευμα.

Δ' ΟΡΓΑΝΟΝ, ΑΝΑΠΝΕΥΣΤΟΜΕΤΡΟΝ (BREATHALYZER)

Τὸ ἀναπνευστόμετρον εἶναι φορητόν, ἔχει βάρος 7 κιλῶν καὶ αἱ διαστάσεις

του εἶναι 20 × 25 × 27 ἑκ.. Λειτουργεῖ δι' ἠλεκτρικοῦ ρεύματος 120 V ἢ διὰ μπαταριῶν 12 V. Εἰς τὸ σχεδιάγραμμα δείκνυνται τὰ κύρια ἐξαρτήματά του.

(Συνεχίζεται)

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

Η ΕΠΑΙΤΕΙΑ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΟΔΗΓΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. ΔΗΜ. Δ. ΜΥΛΩΝΑ

Ἕνα πρόβλημα ποὺ ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τὸν τελευταῖον καιρὸ τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Δικαιοσύνης, εἶναι τὸ θέμα τῆς ἐπαιτείας καὶ ἀλητείας καὶ κυρίως τῶν ἀνηλίκων. Ἀνεξακρίβωτος εἶναι ὁ ἀριθμὸς καὶ τῶν ἀλητῶν καὶ τῶν ἐπαιτῶν καὶ κυρίως τῶν ἀνηλίκων. Τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἔχει τόσον ἡ Ἀστυνομία Πόλεων, ὅσον καὶ ἡ Χωροφυλακή, ἀφοροῦν περιπτώσεις ἀτόμων ποὺ ἦλθαν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰς ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας καὶ ἀπεικονίζουν ἕνα μικρὸν καὶ ἀσήμαντον ποσοστὸ τοῦ συνόλου. Καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν αὐξάνει σημαντικὰ κατὰ τὶς μεγάλες ἑορτὲς τῆς Χριστιανοσύνης, ὅπως τὸ Πάσχα κλπ.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ ἐπαιτεία καὶ ἡ ἀλητεία εἶναι ἡ πλέον ἀντικοινωνικὴ μάστιξ τῶν χωρῶν καὶ μιὰ πληγὴ ἀπὸ τὴν ὁποία κρίνεται ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ κοινωνική τους πρόοδος. Εἶναι κυρίως φαινόμενο τῶν ὑποαναπτύκτων χωρῶν, εἰς τὰς ὁποίας τὸ Κράτος ἀδυνατεῖ νὰ λάβῃ μέτρα, ἀλλὰ καὶ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ξεχωρίσῃ εἰς κατηγορίες τὸ σύνολον τῶν ἐπαιτῶν καὶ ἀλητῶν: Δηλαδὴ νὰ κατατάξῃ αὐτοὺς σὲ δυὸ βασικὲς κατηγορίες, τῶν ἱκανῶν πρὸς ἐργασίαν ἢ ἀνικάνων, λόγω ἀναπηρίας ἢ νόσου καὶ ἀνάλογα νὰ λάβῃ μέτρα σωφρονισμοῦ τῶν πρώτων καὶ περιθάλψεως καὶ θεραπείαςτῶν δευτέρων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπαιτῶν καὶ ἀλητῶν εἰς τὴν χώραν μας παρουσιάζεται κάπως ηὐξημένος τὰ μεταπολεμικὰ χρόνια μολονότι ἐσημειώθη σημαντικὴ πρόοδος εἰς τὸν κοινωνικὸν τομέα. Τοῦτο πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τὰ δεινὰ ποὺ ἐπεσώρευσε ὁ πόλεμος, ὁ συμμοριτοπόλεμος, ἀλλὰ καὶ τὸ μεταπολεμικὸ κλῖμα, ποὺ χιλιάδες κάτοικοι τῆς ὑπαίθρου κατέφυγαν εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα καὶ κυρίως τὸ λεκανοπέδιον τῆς Ἀττικῆς. Ἡ ἔλλειψις τῆς στοργῆς, τῆς οἰκογενείας καὶ τὸ ἐπακόλουθον τοῦ συναγελασμοῦ μὲ ἄτομα εἴτε διανοητικῶς ἀνάπηρα ἢ τὸ σπουδαιότερον μὲ πλουσίαν κακοποιὸν καὶ ἀντικοινωνικὴν δρᾶσιν, ἐδημιούργησαν κατὰ σύστημα καὶ κανόνα στρατιὰς ἐπαιτῶν καὶ ἀλητῶν κυρίως νεαρᾶς ἡλικίας.

Εἶναι ἀλήθεια λυπηρὸν τὸ θέαμα ποὺ παρουσιάζεται εἰς τοὺς κεντρικοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας καὶ τῶν ἄλλων μεγάλων ἀστικῶν πόλεων, παρὰ τὴν φιλότιμον προσπάθειαν τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, νὰ ἀπαλλάξουν τὴν κοινωνίαν ἀπὸ τὸ θλιβερὸν θέαμα τῶν ἀλητῶν καὶ ἐπαιτῶν. Ἀνάπηροι, ἀσθενεῖς ἀλλὰ καὶ φυγόπονοι, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, περιφέρονται στοὺς δρόμους ἢ τοποθετοῦνται σὲ ἐπίκαιρες διαβάσεις καὶ ἐκλιπαροῦν τὴν βοήθεια τῶν συνανθρώπων. Τὸ πλέον λυπηρὸν θέαμα εἶναι τῶν παιδιῶν καὶ νηπίων ἀκόμη, ποὺ ρακένδυτα, ξυπόλυτα, ἄπλυτα, μὲ κλαυθμηρίζουσαν φωνήν, ζητοῦν λίγα κέρματα ποὺ τελικὰ θὰ φθάσουν στὰ χέρια κάποιου ἀσυνειδήτου προστάτου. Καὶ τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἀπὸ τὴν ἐπαιτείαν θὰ φθάσουν εἰς τὴν ἀλητείαν, τὴν κλοπήν, τὴν ἀπάτην, τὸ ἔγκλημα. Οἱ περισσότεροι ἐκ συστήματος ἐγκληματίαι καὶ κακοποιοί, θαμῶνες τῶν ὑπόπτων κέντρων, καταναλωταὶ ναρκωτικῶν, προέρχονται ἀπὸ τὴν τάξι τῶν ἀνηλίκων ἐπαιτῶν.

Αἱ διαπιστώσεις αὐταὶ εἶναι γνωσταὶ στοὺς ἁρμοδίους. Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαί, ἀνίσχυροι νὰ λάβουν μέτρα θεραπείας τοῦ κακοῦ, ἔχουν ἐπισημάνει τοὺς κοινωνικοὺς κινδύνους τοῦ φαινομένου. Καὶ εἶναι γνωστὸν καὶ παραδεδεγμένον ὅτι ἡ ἐπαιτεία ἐνηλίκων καὶ κυρίως ἀνηλίκων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιμετωπισθῇ μὲ ἀστυνομικὰ μέτρα καὶ ποινικὰς κυρώσεις. Τὰ μέτρα ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν πρέπει νὰ εἶναι μέτρα κοινωνικά, μέτρα προστασίας καὶ καταλλήλου διαπαιδαγωγήσεως καὶ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ.

Καὶ πρὸς τὸν τομέα αὐτὸν κρίνεται ἀπαραίτητος ἡ στενὴ συνεργασία τῶν Ὑπουργείων Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Δικαιοσύνης καὶ ἡ δημιουργία τῶν προϋποθέσεων ποὺ θὰ ὁδηγήσουν, ὥστε, τὰ παρεκτραπέντα τῆς εὐθείας κοινωνικὰ αὐτὰ

κύτταρα, ἀποτοξινωθοῦν καὶ καταστοῦν ὑγιᾶ καὶ ἀποδοτικά. Ὡς πρῶτον μέτρον πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν, προτείνεται ἡ ἵδρυσις καὶ λειτουργία Σταθμοῦ Ἀνηλίκων Ἐπαιτῶν. Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, κατὰ τὰς περιπολίας των, θὰ συλλέγουν ὅλα τὰ εἰς ἐπαιτείαν ἐπιδιδόμενα ἄτομα, κυρίως τοὺς ἀνηλίκους, καὶ θὰ τὰ ὁδηγοῦν εἰς τὸν Σταθμὸν Ἐπαιτείας. Ἐκεῖ θὰ βρίσκουν προσωρινὴ στέγη καὶ διατροφή.

Ἁρμοδία ὑπηρεσία θὰ ἀναλαμβάνῃ ἐκεῖ τὴν περαιτέρω φροντίδα. Θὰ συλλέγῃ τὰ στοιχεῖα τῶν ἀτόμων, θὰ προβαίνῃ εἰς ἐξακριβώσεις τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως αὐτῶν, θὰ ἀνακαλύπτῃ τοὺς ὠθοῦντας τὰ ἀνήλικα παιδιὰ εἰς τὴν ἐπαιτείαν καὶ ἀνάλογα τῶν στοιχείων αὐτῶν, θὰ προβαίνῃ εἴτε εἰς συστάσεις, εἴτε εἰς ἐπιβολὴν κυρώσεων, εἴτε εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν ἐγκαταλειμμένων παιδιῶν, τῶν στερουμένων οἰκογενείας καὶ πατρικῆς φροντίδος.

Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἱδρυθοῦν καὶ νὰ λειτουργήσουν ἀνάλογα ἱδρύματα ὑπὸ τὴν φροντίδα τοῦ Κράτους. Τὰ σημερινὰ Κρατικὰ Ἱδρύματα, λόγω τῶν ἀνεπαρκῶν οἰκονομικῶν μέσων, εἶναι ἀνίσχυρα νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸ πρόβλημα. Αἱ λειτουργοῦσαι ἐννέα παιδοπόλεις τῆς Βασιλικῆς Προνοίας ἀπαλύνουν κατὰ ποσοστὸν τὸ ὀξύτατον πρόβλημα, δὲν τὸν ἐπιλύουν ὅμως ὁριστικά. Ἡ μόνη ὀρθὴ λύσις εἶναι νὰ ἀναλάβῃ τὸ Κράτος, διὰ τῶν Ὑπουργείων Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Δικαιοσύνης, τὴν ὅλην φροντίδα τῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν ἀνηλίκων ἐπαιτῶν καὶ ἀλητῶν. Σὲ στενὴ συνεργασία μὲ τὶς ἀστυνομικὲς ἀρχὲς καὶ τὶς φιλανθρωπικὲς ὀργανώσεις, ἡ Ὑπηρεσία τῶν Ἀνηλίκων Ἐπαιτῶν, θὰ κατορθώσῃ νὰ περισυλλέξῃ τὸ σύνολον αὐτῶν, νὰ τὸ διαπαιδαγωγίσῃ καταλλήλως καὶ νὰ τὸ ἀποδώσῃ παραγωγικὸν πλέον κοινωνικὸν κύτταρον εἰς τὸ σύνολον.

Εἶναι βέβαιον, ὅτι ὅταν οἱ σημερινοὶ ἀνήλικοι ἐπαῖται καὶ ἀλῆται ἐγκλεισθοῦν, πρὸς διαπαιδαγώγησιν καὶ ἐπαγγελματικὸν προσανατολισμόν, εἰς εἰδικὰ Κρατικὰ Ἱδρύματα, ὄχι μόνον ὅταν ἐνηλικιωθοῦν θὰ ἀποβοῦν χρήσιμα στοιχεῖα, ἀλλὰ καὶ θὰ βοηθήσουν εἰς τὸ μέλλον ἀποτελεσματικὰ εἰς τὴν ἐξάλειψιν τοῦ σημερινοῦ θλιβεροῦ φαινομένου. Ὅταν θὰ λείψουν οἱ ἀνήλικοι ἐπαῖται καὶ ἀλῆται, μοιραίως θὰ ἐκλείψουν καὶ οἱ ἐνήλικοι καὶ τὸ σπουδαιότερον θὰ ἐκριζωθῇ τὸ φυτώριον, ἀπ' ὅπου οἱ πάσης φύσεως κακοποιοὶ ἀντλοῦν τοὺς συνεργάτες τους. Θὰ εἶναι κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ἕνα βασικὸ βῆμα προόδου εἰς τὸν τομέα περιστολῆς καὶ καταστολῆς τῆς ἐγκληματικότητος μὲ ἀνυπολόγιστα ὠφέλη στὸν κοινωνικὸν τομέα.

Φυσικά, οὐδεὶς ὑποστηρίζει ὅτι τὸ τόσον ὀξὺ πρόβλημα τῆς ἐπαιτείας καὶ τῆς ἀλητείας, δύναται νὰ ἐπιλυθῇ εἰς σύντομον χρονικὸν διάστημα ἢ ἀποτελεσματικὰ νὰ ἐκριζωθῇ τὸ θλιβερὸν φαινόμενον. Πολλὲς φορὲς ἐπαῖται δημιουργοῦνται, ὄχι ἐκ λόγων φυγοπονίας, ἀλλὰ ἐκ κοινωνικῶν συνθηκῶν καὶ μάλιστα ἔπειτα ἀπὸ μίαν ἔντιμον καὶ πλουσίαν κοινωνικὴν δρᾶσιν. Πρόκειται περὶ ἐλαχίστων δραματικῶν, καταστάσεων διὰ τὰς ὁποίας δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀδιάφορος ἡ Κρατικὴ φροντίδα. Πολλὰ εἶναι τὰ γεροντάκια καὶ οἱ γρηοῦλες, ποὺ δειλὰ ἁπλώνουν τὸ χέρι τὶς νυκτερινὲς ὧρες στὸν κάθε φιλάνθρωπο. Δὲν πρόκειται ἐκ συστήματος νὰ ὁδηγηθοῦν σὲ ἐγκληματικὴ ἐνέργεια, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀποκλείεται. Ἡ ἀνάγκη εἶναι ὁ χειρότερος σύμβουλος. Καὶ οἱ περιπτώσεις αὐτὲς πρέπει νὰ ἐξετάζωνται καὶ νὰ ληφθοῦν μέτρα κοινωνικά, ὥστε καὶ τὸ φαινόμενον αὐτὸ νὰ ἐκλείψῃ.

Ἀλλὰ τὴν πρωταρχικὴ θέσι ἔχει καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ ἡ ἐπαιτεία καὶ ἡ ἀλητεία τῶν ἀνηλίκων, ἡ ὁποία καὶ μοιραῖα ὁδηγεῖ στὴν ἐγκληματικότητα. Ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχωμεν τὸ ἱστορικὸν τοῦ συνόλου τῶν ἐκ συστήματος κακοποιῶν, διαρρηκτῶν, κλεπτῶν, ναρκομανῶν, ἀναμφισβήτητα θὰ ὁδηγούμεθα στὴν ἐπαιτεία τῶν πρώτων χρόνων τῆς ζωῆς τους. Διότι ἡ ἐπαιτεία, δημιούργημα τῆς φυγοπονίας, ὁδηγεῖ στὸν εὔκολον καὶ ἄκοπον προσπορισμὸν τῶν μέσων τῆς ζωῆς καὶ κατ' ἀκολουθίαν στὴν δημιουργία ἀντικοινωνικῶν ὀργανισμῶν, οἱ ὁποῖοι μολύνουν τὸ σύνολον. Καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ ἐκλείψῃ ἀπὸ τὸν τόπον μας, διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ἐπίπεδον μιᾶς προηγμένης κοινωνικὰ χώρας.

ΔΗΜ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ

ΜΙΑ ΑΠΑΤΗ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. ΔΟΥΚΑΚΗ

Βρισκόμαστε στὴν ἐπάρατη ἐποχὴ τῆς Κατοχῆς, κατὰ τὴν ὁποία ἀπὸ τὴν γενικὴ ἐξαθλίωσι τοῦ τόπου μας εἶχε αὐξηθῆ ἐπικίνδυνα ἡ ἐγκληματικότητα, γι' αὐτὸ καὶ τὰ βιβλία συμβάντων τῶν Τμημάτων τάξεως καὶ ἀσφαλείας κάθε μέρα ἦταν γεμᾶτα μὲ κάθε λογῆς ἀδικήματα.

Δουλεύαμε μ' ὅλες μας τὶς δυνάμεις γιὰ νὰ προλάβουμε τὶς τόσες ὑποθέσεις ποὺ παρουσιάζονταν. Οἱ φυλακὲς καὶ τὰ κρατητήρια γέμιζαν ἀπὸ κακοποιοὺς ποὺ ἄδραξαν τὴν εὐκαιρία νὰ δράσουν μὲ τὴν ἀναστάτωσι ποὺ ἐπικρατοῦσε μὰ καὶ ἀπὸ πολλοὺς τιμίους ἀνθρώπους μέχρι τότε, ποὺ ἀναγκάσθηκαν, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ζήσουν, νὰ κλέψουν, νὰ ληστατήσουν.

Ὅπως εἶναι γνωστό, μαζὶ μ' ὅλα τὰ ἄλλα δεινὰ ποὺ μᾶς ἔφεραν ὁ πόλεμος καὶ ἡ Κατοχή, ἦταν καὶ τὸ κατρακύλισμα τῆς δραχμῆς Ὁ χρυσὸς εἶχε ἐξαφανισθῆ ὅπως καὶ τὸ ξένο συνάλλαγμα, γι' αὐτὸ οἱ χρηματιστές, σαράφηδες, ἔμποροι καὶ μαυραγορῖτες ἐφρόντιζαν μὲ κάθε τρόπο νὰ ἐπενδύσουν τὶς δραχμές τους. Μυρίσθηκαν τὴν ζήτησι οἱ ἀπατεῶνες καὶ οἱ πλαστογράφοι ποὺ ἡ Κατοχὴ τοὺς εἶχε βάλει στὸ περιθώριο, ἐκινητοποιήθησαν κι' ἔψαχναν νὰ βροῦν κατάλληλα κόλπα ἀπάτης ποὺ νὰ πετύχουν καὶ νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴν ἀπραξία καὶ τὴν ἀνέχεια.

Ἔτσι, λοιπόν, ἕνα πρωινὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1943 συναντήθηκαν στὴν Ὁμόνοια πέντε ἄσσοι τῆς ἀπάτης καὶ τῆς πλαστογραφίας. Οἱ δύο διεθνεῖς καὶ ὁ ἕνας παραχαράκτης. Ἀφοῦ καλημερίσθηκαν, τράβηξαν ὅλοι μαζὶ στὸ καφενεῖο «Ἑλλάς». Κάθισαν σ' ἕνα ἀπόμερο τραπέζι κι' ἄρχισαν μακρόσυρτη συζήτησι γιὰ τὴν γκίνια καὶ τὴν φτώχεια ποὺ τοὺς ἔδερνε. Κάποιος ἀπ' ὅλους εἶπε.

— Νομίζω πὼς πρέπει νὰ κινηθοῦμε, τώρα μὲ τὴν ζήτησι, κάτι νὰ κάνουμε, νὰ τὰ οἰκονομήσουμε, ἀλλοιῶς εἴμαστε χαμένοι, θὰ ψοφήσουμε τῆς πείνας.

— Βρὲ τὶ μποροῦμε νὰ κάνουμε ; Ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμος, εἶπε ὁ παραχαράκτης.

— Τώρα πέτυχες, τοῦ ἀπάντησαν, τώρα ποὺ ἡ δραχμὴ πῆρε τὸν κατήφορο, κι' αὔριο θὰ εἶναι στὸ μηδέν. Κάτι ἄλλο πρέπει νὰ βροῦμε.

Ὁ καθένας τότε, μὲ τὴ σειρά του, εἶπε κι' ἀπὸ ἕνα σχέδιο, μόνο ὁ γεροντότερος τῆς συντροφιᾶς ἄκουε καὶ σιωποῦσε.

—Ἔ μπάρμπα-Γιώργη, γέρο-σοφέ, ἐσὺ δὲν θὰ μᾶς πῆς κανένα σχέδιό σου ; τὸν ρώτησαν.

Τότε ὁ γέρο-σοφός, ποὺ δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν διάσημο ἀπατεώνα καὶ πλαστογράφο Γεώργιο Πῆτερ, χαμογέλασε εὐχαριστημένος γιὰ τὴν προσφώνησι καὶ εἶπε.

—Ἐγώ, φίλοι μου, ἔχω πολλὰ σχέδια καὶ πολλὰ κόλπα στὸ μυαλό μου, μὰ ἕνα ἀπ' ὅλα νομίζω πὼς εἶναι τὸ καλύτερο καὶ τὸ πιὸ σίγουρο.

— Κι' ἀφοῦ εἶναι τόσο τέλειο αὐτὸ τὸ κόλπο σου, γιατὶ δὲν τὸ ἔφτειαξες; τὸν ρώτησε ὁ ἕνας ἀπὸ τὴν συντροφιά.

— Σωστὴ ἡ παρατήρησίς σου, ἀπάντησε ὁ Πῆτερ, μὰ δὲν μποροῦσα μόνος, ἤθελα βοηθούς, καὶ βοηθοὺς ἀτσίδες.

— Δηλαδὴ ἐμεῖς δὲν σοῦ κάνουμε; Δὲν εἴμαστε ἱκανοί;

— Καὶ βέβαια μοῦ κάνετε, εἶπε. Ἐσᾶς χρειαζόμουνα καὶ γι' αὐτὸ κανόνισα χωρὶς νὰ τὸ καταλάβετε τὴν σημερινὴ συνάντησί μας.

— Γιὰ πές μας λοιπὸν τὸ σπουδαῖο σχέδιό σου;

— Θὰ σᾶς τὸ πῶ, θὰ σᾶς τὸ ἀναπτύξω, εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ πιάσῃ καὶ θὰ πετύχῃ χίλια τὰ ἑκατό, καὶ ἡ Ἀστυνομία θὰ βγῆ «νὸκ ἄουτ».

—Ἐδῶ πέφτεις ἔξω γέρο-σοφέ, κάνεις πὼς δὲν ξέρεις καλὰ τὰ σαΐνια τῆς Ἀστυνομίας καὶ λογαριάζεις χωρὶς τὸν ξενοδόχο. Ἂς εἶναι καὶ τώρα σ' ἀκοῦμε.

— Τὸ σχέδιό μου εἶναι, ἄρχισε νὰ λέη ὁ Πῆτερ σοβαρὸς-σοβαρὸς καὶ τοὺς τὸ ἀνέπτυξε μὲ κάθε λεπτομέρεια. Εἶναι τὸ πιὸ πρωτότυπο καὶ τὸ πιὸ μελετημένο κόλπο ἀπάτης.

Ὅσο προχωροῦσε τόσο οἱ ἄλλοι ἄνοιγαν μάτια, στόμα καὶ αὐτιὰ κι' ἄκουγαν μὲ ἔκπληξι καὶ θαυμασμὸ τὴν σατανικότητα τοῦ σχεδίου του.

—Ἄμ καλὰ τὸ λέω ἐγὼ πὼς τοῦ γέρου-σοφοῦ τὸ μυαλὸ εἶναι θηλυκό. Σωθήκαμε. Ἔξω φτώχεια κι' ἀναπαραδιά. Τὸ σχέδιό σου μπάρμπα-Γιώργη εἶναι παραπάνω ἀπὸ τέλειο. Εἴμαστε στὴν διάθεσί σου καὶ δῶσε μας ὁδηγίες.

— Λοιπὸν τὶ λέτε. Εἴσαστε ὅλοι σύμφωνοι; τοὺς ρώτησε.

— Σύμφωνοι, ἀπάντησαν μ' ἕνα στόμα.

—Ἐσένα Ἀμερικάνε σὲ θέλω ἀμέσως, εἶπε ὁ Πῆτερ σ' ἕναν τῆς συντροφιᾶς, ὅπως κι' ἐσένα Βασίλη, εἶπε σὲ κάποιον ἄλλον, οἱ ἄλλοι θὰ εἶσθε αὔριο στὶς 5.20' τὸ ἀπόγευμα στὴν πλατεία τοῦ Θησείου. Ὅταν μὲ δῆτε δὲν θὰ μὲ πλησιάσετε, θὰ ἔρθω ἐγὼ κοντά σας. Καλύτερα νὰ παίρνωμε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὰ μέτρα μας.

Κατόπιν σηκώθηκαν κι' ἔφυγαν εὐχαριστημένοι ποὺ ἐπὶ τέλους βρέθηκε ὁ τρόπος νὰ βολέψουν τὴν κατάστασι.

***

Ἦταν 13 Μαρτίου τοῦ 1943, τὸ πρωί καὶ πρὶν προλάβω νὰ βγῶ ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια γιὰ ὑπηρεσία, πῆρα ἕνα τηλεφώνημα ἀπὸ τὸν γνωστό μου χρηματιστὴ κ. Ἰωάννη Κρέμο.

— Καλὴ μέρα Γιῶργο, μοῦ εἶπε κάπως ταραγμένος, ἤθελα νὰ περάσης ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα ἀπὸ τὸ γραφεῖο μου.

—Ἔρχομαι ἀμέσως κ. Γιάννη, μὰ συμβαίνει τίποτε;

— Κάτι μοῦ σκάρωσαν, ἔλα καὶ θὰ σοῦ πῶ.

Σὲ λίγο βρισκόμουν στὸ γραφεῖο τοῦ κ. Κρέμου, στὴν Ἀκτὴ Μιαούλη, κοντὰ στὸ τελωνεῖο.

— Τὶ νὰ σοῦ πῶ Γιῶργο μου, εἶπε ἀναστατωμένος, τὴν ἔπαθα σὰν ἀγράμματος, ἔπεσα θῦμα ἀπατεώνων, κι' ἀνοίγοντας τὸ συρτάρι τοῦ γραφείου του ἔβγαλε καὶ μοῦ ἔδειξε ἕνα τσέκ. Ἦταν μιὰ ἐπιταγὴ τῆς Ἀμερικανικῆς Τραπέζης Philadelphia National Bank, ὀνομαστικῆς ἀξίας 700 δολλαρίων. Τὰ εἶχε ὅλα σωστά, τὸν αὔξοντα ἀριθμὸ τοῦ καρνέ, 122387 μὲ ἡμερομηνία ἐκδόσεως τῆς Τραπέζης 16-7-1940. Ὄνομα ἀποδέκτου Ἀγγελικὴ Μπαρμπουνάκη καὶ ἀποστολέως Σ. Μπαρμπουνάκης, ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ 23-33-21 Ltd New York U.S.A. Κανεὶς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἀμφιβάλη γιὰ τὴν γνησιότητά τους. Κι' ὅμως εἶναι ψεύτικα μοῦ εἶπε.

— Καὶ ποῦ στηρίχθηκες κ. Γιάννη κι' ἀγόρασες τσὲκ ἀφοῦ εἴμαστε σὲ πόλεμο καὶ δὲν μποροῦμε νὰ ἐπικοινωνήσουμε μὲ τὴν Ἀμερική;

—Ὅπως ξέρεις μὲ τὴν πτῶσι τῆς δραχμῆς ὅλοι προσπαθοῦμε νὰ ἐπενδύουμε τὰ λεφτά μας σὲ ξένο συνάλλαγμα. Ἔτσι ἕνα πρωὶ μόλις ἄνοιγα τὸ γραφεῖο, ἔρχεται μιὰ κοπελίτσα καὶ μὲ ρωτᾶ ἂν ἐνδιαφέρωμαι ν' ἀγοράσω αὐτὴ τὴν ἐπιταγή. Τὴν πῆρα στὰ χέρια καλὰ-καλά, ἔδειχνε σ' ὅλα γνήσια. Ὁρίστε καὶ τὸ συστημένο γράμμα τοῦ θείου μου ποὺ μοῦ τὸ ἔστειλε ἀπὸ τὴν Ἀμερική, εἶπε, διαβάστε το. Διάβασα τὸ γράμμα, περιεργάσθηκα τὶς σφραγῖδες, τὴν ἡμερομηνία ἀφίξεως στὸ ταχυδρομεῖο Ἀθηνῶν 17-IX-1940 καὶ τέλος τὸ ἐπίσημο ἀποδεικτικό, ἡ πρᾶξις τῆς ἐπιτροπῆς ἐλέγχου συναλλάγματος, μὲ σφραγῖδες καὶ ὑπογραφὲς τῶν ἁρμοδίων. Δὲν μποροῦσα πιὰ νὰ ἀμφιβάλω, ἦταν ὅλα ἐν τάξει. Τότε πέσαμε στὸ παζάρεμα, συμφωνήσαμε, κράτησα τὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὴν ταυτότητά της, Ἀγγελικὴ Μπαρμπουνάκη, Ν. Ἰωνία, ὁδὸς Περγάμου ἀριθ. 175, τῆς ἐζήτησα νὰ μοῦ ἀφήση μαζὶ μὲ τὴν ἐπιταγὴ καὶ τὴν ἐπιστολή, τῆς ἐμέτρησα 2.050.000 δραχμὲς καὶ ἔφυγε. Μὰ ὕστερα ἀπὸ λίγο ξαναπῆρα τὴν ἐπιταγὴ καὶ τὸ γράμμα στὰ χέρια, γιατὶ μιὰ παράξενη ἰδέα μοῦ

τριβέλιζε τὸ μυαλό, μήπως καὶ γελάστηκα καὶ τὸ τσὲκ εἶναι ψεύτικο. Ἀπὸ κείνη τὴν ὥρα δὲν μποροῦσα νὰ ἡσυχάσω. Σκέφθηκα λοιπὸν νὰ ἐνεργήσω ἀστυνομικά. Καὶ τράβηξα γιὰ τὴν Νέα Ἰωνία.

Βρῆκα τὴν ὁδὸ Περγάμου μὰ σπίτι μὲ τὸν ἀριθμὸ 175 δὲν ὑπῆρχε. Γύριζα σὰν τρελλὸς τὰ μπακάλικα, τὰ καφενεῖα καὶ ζητοῦσα πληροφορίες, κανεὶς δὲν βρέθηκε νὰ γνωρίζη αὐτὸ τὸ ὄνομα. Ἔτρεξα στὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα κι' ἐκεῖ μοῦ εἶπαν πὼς μιὰ τέτοια ταυτότητα δὲν εἶχαν ποτὲ ἐκδώσει. Ἀπελπισμένος γύρισα στὸ γραφεῖο μου καὶ πάω νὰ σκάσω ἀπὸ τὸ κακό μου πὼς τὴν ἔπαθα.

— Κι' ἐγὼ ἀπορῶ κ. Γιάννη, ἀφοῦ ἐσεῖς οἱ ἔμπειροι χρηματιστὲς τὴν πάθατε, φαντάσου πόσοι ἀνίδεοι θὰ ἔχουν πέσει θύματα. Καὶ ἡ κοπέλα ἦταν μόνη της ; τὸν ρώτησα.

— Μόνη της, μὰ μπορεῖ καὶ νὰ τὴν περίμενε κάποιος ἀπὸ μακρυά.

Ὅπως κι' ἄλλοτε ἔχω ἀναφέρει αὐτοῦ τοῦ εἴδους τ' ἀδικήματα μὲ συνάρπαζαν καὶ πετοῦσα τὴν σκούφια μου γιὰ τέτοιες ὑποθέσεις. Ἔγραψα στὸ καρνέ μου τὰ πρῶτα ἀπαραίτητα στοιχεῖα ποὺ θὰ μὲ βοηθοῦσαν στὴν ἀναζήτησι τῆς ἄγνωστης κοπέλας. Ἀφοῦ ἀπὸ τὶς ἐνέργειες τοῦ κ. Κρέμου δὲν ἔβγαινε τίποτε, μόνο ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικά της θὰ μποροῦσα νὰ ἐξακριβώσω ἂν ἦταν σεσημασμένη. Ὅπως μοῦ τὴν περιέγραψε ὁ κ. Κρέμος, ἡ Ἀγγελικὴ Μπαρμπουνάκη, σίγουρα ὄνομα ψεύτικο, ἦταν ὡς εἴκοσι πέντε χρονῶν, ὑψηλή, ἀδύνατη, μελαχροινή, μὲ μαῦρα πανέξυπνα μάτια, καὶ μαυροντυμένη. Τότε εἶπα στὸν κ. Κρέμο νὰ πᾶμε μαζὶ στὴν Ὑπηρεσία Σημάνσεως, στὴν Ἀθήνα.

Ὧρες ξεφυλλίζαμε τὰ ἀρχεῖα φωτογραφιῶν μὰ σὲ καμμιὰ ἀπὸ τὸν γυναικόκοσμο δὲν μπόρεσε ὁ χρηματιστὴς νὰ ἀναγνωρίση ἐκείνη ποὺ τὸν ἐξαπάτησε

—Ἀσφαλῶς κ. Γιάννη, τοῦ εἶπα, καινούργιο κατοχικὸ φυντανάκι πρέπει νὰ εἶναι ἡ Ἀγγελική σου, καὶ θὰ δυσκολευθοῦμε λίγο νὰ τὴν ἀνακαλύψουμε.

Κοντὰ μεσημέρι ἔφθασα στὴν Ἀσφάλεια, συνέταξα τὸ δελτίο μου, καὶ μαζὶ μὲ τὸ τσὲκ καὶ τὸ συστημένο γράμμα ποὺ πῆρα ἀπὸ τὸν κ. Κρέμο, τὰ παρέδωσα στὸν προϊστάμενο τῆς ὁμάδος μου κ. Ἀριστείδη Ράπτη.

Ὁ ὑπαστυνόμος τὰ διάβασε μὲ προσοχὴ καὶ ὕστερα μοῦ εἶπε.

—Ἀπὸ ποὺ λὲς ἐσὺ Δουκάκη νὰ ξεκινήσωμε γιὰ νὰ βροῦμε τὰ ἴχνη της ;

—Ἡ ὑπόθεσις κ. ὑπαστυνόμε ὅσο ἁπλῆ καὶ συνηθισμένη παρουσιάζεται, ἀπὸ τὶς ἐνέργειες τοῦ κ. Κρέμου νομίζω πὼς θὰ μᾶς δυσκολέψη, ἐκτὸς ἂν κάποιος ἀπὸ τοὺς ἀπατεῶνες, γιατὶ πιστεύω πὼς εἶναι πολλοί, κάνη τὸ μοιραῖο λάθος ποὺ θὰ τοὺς προδώση. Τὸ τσέκ, τὸ γράμμα, ἡ ταυτότητα, εἶναι ὅλα ψεύτικα, μένει ἀκόμη ὁ ἔλεγχος στὸ ταχυδρομεῖο Ἀθηνῶν, ἂν ὁ φάκελος τῆς ἐπιστολῆς εἶναι ἀληθινός.

— Κι' ἀπ' αὐτὸ τὶ θὰ βγάλωμε ἐφ' ὅσον ξέρουμε πὼς στὴν διεύθυνσι αὐτὴ εἶναι ἄγνωστο τὸ ὄνομα ;

— Μπορεῖ νὰ ἔκλεψαν τὸν φάκελο, ἄλλαξαν τὴν διεύθυνσι κι' ἔκαναν τὴν ἀπάτη.

—Ὅλα εἶναι πιθανά, ἀπάντησε ὁ ὑπαστυνόμος.

Τὴν ἄλλη μέρα πρωὶ-πρωὶ βρισκόμουν στὸ ταχυδρομεῖο Ἀθηνῶν. Μὲ τὸν ἁρμόδιο ὑπάλληλο φέραμε ἄνω κάτω τὸ ἀρχεῖο τῶν συστημένων μὰ πουθενὰ δὲ βρέθηκε καταχωρημένη ἡ ἐπιστολή. Γύρισα στὸ Τμῆμα, ὁ ὑπαστυνόμος μὲ περίμενε στὸ γραφεῖο του.

— Τὶ ἔγινε, βρέθηκε τίποτε; μὲ ρώτησε μὲ ἀδημονία,

— Τίποτε, οὔτε ἡ ἐπιστολὴ εἶναι καταχωρημένη στὸ ταχυδρομεῖο Ἀθηνῶν. Ἄρα τὰ πάντα εἶναι ψεύτικα, καὶ γι' αὐτὸ πιστεύω πὼς βρισκόμαστε μπροστὰ σὲ μεγάλη καὶ καλὰ ὠργανωμένη σπεῖρα ἀπατεώνων.

Πέρασαν μιὰ-δυὸ ἡμέρες ὅταν πῆγα καὶ συνάντησα τὸν κ. Κρέμο στὸ γραφεῖο του. Τοῦ εἶπα γιὰ τὴν ἐπιστολὴ τοῦ θείου ἀπὸ τὴν Ἀμερική, τὸ δόλωμα γιὰ νὰ πιάση πιὸ σίγουρα τὸ πλασάρισμα, πὼς ἦταν κι' αὐτὴ ψεύτικη, ὅπως ἐξακρίβωσα

ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τοῦ ταχυδρομείου, καὶ τὸν παρακάλεσα νὰ βοηθήσῃ ἀκόμα λίγο τὴν κατάστασι.

— Θὰ προσπαθήσῃς κ. Γιάννη νὰ μάθῃς ἀπὸ χρηματιστὲς καὶ σαράφηδες ποὺ συνδέεσαι, ἂν καὶ κανένας ἄλλος ἀπὸ τὸ συνάφι σας ἔπεσε θῦμα τῆς παμπόνηρης αὐτῆς κοπέλας. Ἐμεῖς ἂν ζητήσωμε πληροφορίες, εἶμαι σίγουρος πὼς δὲν θὰ μᾶς δώσουν.

Μείναμε σύμφωνοι πὼς θὰ προσπαθήσῃ νὰ μάθῃ ὁπωσδήποτε. Ἄλλωστε ἦταν ἄμεσος ἐνδιαφερόμενος κι' εἶχε συμφέρον νὰ τὴν ἀνακαλύψωμε. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας παίρνω στὴν Ἀσφάλεια τηλεφώνημά του.

—Ἔλα Γιῶργο, ἂν μπορῇς. Ἔχω νεώτερα.

Στεκόταν στὴν πόρτα τοῦ γραφείου του καὶ μὲ περίμενε.

—Ἔμαθα πὼς τὴν ἔπαθαν κι' ἄλλοι ἀπὸ τὴν διαβόλισσα καὶ μὲ τὴν ἴδια μέθοδο. Ὁ Σῖμος Γεράνης καὶ ὁ Γιάννης Ψιλόπουλος ποὺ δουλεύουν σὰν ἐλεύθεροι χρηματομεσῖτες στὴν χρηματαγορὰ τῶν Ἀθηνῶν.

Κράτησα ὑπὸ σημείωσι τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ μὲ τὸν συνάδελφό μου Μανώλη Χατζίνη τραβήξαμε γιὰ τὴν Ἀθήνα. Ὧρες μείναμε καὶ ψάχναμε μέσα στὸ χρηματιστήριο μήπως καὶ συναντήσωμε κάποιον ἀπὸ τοὺς δυὸ μεσῖτες. Ρωτούσαμε ἀπ' ἐδῶ, ἀπ' ἐκεῖ,μὰ τίποτε, δὲν εἶχε ἀκόμα φανῇ κανείς. Τέλος ἀποφασίσαμε νὰ φύγωμε, μὰ ξαναπερνώντας ἀπὸ τὸ καφενεῖο «Κρυστάλ», στὸ βάθος τῆς ὁμωνύμου στοᾶς, μᾶς πλησιάζει ὁ Πάλλης, τὸ γκαρσόνι τοῦ καφενείου ποὺ τὸν εἴχαμε ρωτήσει πρὶν ἀπὸ λίγο καὶ μᾶς δείχνει τὸν Σῖμο Γεράνη ποὺ μόλις εἶχε ἔρθει καὶ καθόταν σ' ἕνα τραπέζι. Τὸν πλησιασάσαμε, τὸν χαιρετίσαμε καὶ καθίσαμε κοντά του. Στὴν ἀρχὴ μᾶς πῆρε γιὰ πελάτες, μὰ ὅταν τοῦ εἴπαμε τὴν ἰδιότητά μας, τὸν εἴδαμε κάπως θορυβημένο.

—Μιὰ πληροφορία θέλομε νὰ μᾶς δώσῃς, τοῦ εἶπα. Ἀγόρασες πρὸ ἡμερῶν κανένα ἀμερικάνικο τσὲκ καὶ ἀπὸ ποιόν ;

—Ναί, εἶπε πρόθυμα ἀπὸ μιὰ κοπέλα ποὺ μάλιστα ξανάρθε σὲ μιὰ-δυὸ ἡμέρες κι' ἀγόρασα καὶ δεύτερο ποὺ τὰ μεταπούλησα σ' ἕνα πελάτη μου. Ἀλλὰ γιατὶ μὲ ρωτᾶτε, ἔχω καμμιὰ εὐθύνη ;

—Ὄχι, ἀλλὰ θέλομε νὰ μᾶς πῇς περισσότερα γιὰ τὴν κοπέλα ποὺ σοῦ τὰ πούλησε.

—Νὰ σᾶς πῶ. Ὅπως καθόμουνα μιὰ μέρα ἐδῶ, στὸ καφενεῖο, ἦρθε ἡ κοπέλα καὶ μ' ἐρώτησε ἂν ἐνδιαφέρωμαι ν' ἀγοράσω ἕνα τσὲκ ποὺ τῆς τὸ εἶχε στείλει ὁ θεῖος της ἀπὸ τὴν Ἀμερική, πρὶν τὸν πόλεμο. Αὐτὴ εἶναι ἡ δουλειά μου, τῆς εἶπα. Ἔχεις ἀποδεικτικά ; Τότε ἡ κοπέλα ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσάντα της τὸ τσέκ, τὴν συστημένη ἐπιστολὴ τοῦ θείου της καὶ τὴν ταυτότητά της. Ὅλα συμφωνοῦσαν καὶ τὸ τσὲκ ἦταν ἀξίας 200 δολλαρίων. Δὲν χρειαζόμουν περισσότερες ἀποδείξεις, ἀφοῦ ὑπῆρχαν καὶ οἱ βεβαιώσεις τῆς ἐπισήμου ἀρχῆς πάνω στὸ φάκελο. Καὶ γιὰ νὰ σιγουρευτῶ ἀκόμα πιὸ πολύ, μοῦ ἔδειξε τὰ δελτία ἄρτου μὲ τὸ ὄνομά της. Ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ πλήρωσα τὴν κοπέλα, ποὺ μαζὶ μὲ τὸ τσὲκ μ' ἄφησε καὶ τὴν ἐπιστολὴ τοῦ θείου της. Πέρασαν μιὰ-δυὸ ἡμέρες, ἡ κοπέλα ξανάρθε μ' ἕνα ἄλλο τσὲκ μεγαλύτερης ἀξίας, 650 δολλαρίων. Τ' ἀγόρασα κι' αὐτὸ κι' ἀπὸ τότε δὲν τὴν ξαναεῖδα. Τώρα γιατὶ ζητᾶτε νὰ μάθετε γιὰ τὴν κοπέλα, μπᾶς καὶ μοῦ τὴν ἔσκασε κι' ἦταν τὰ τσὲκς ψεύτικα ;

—Ἀργὰ τὸ κατάλαβες. Καὶ τὰ τσὲκς ποῦ βρίσκονται ; τὸν ρώτησα.

Ὁ Γεράνης κιτρίνισε, πρασίνισε καὶ δυσκολεύθηκε ν' ἀπαντήσῃ.

—Σᾶς εἶπα, τὰ μεταπούλησα ἀμέσως στὸ φίλο καὶ συνάδελφό μου Γιάννη Ψιλόπουλο καὶ μαζὶ μὲ τὰ τσὲκς τοὔδωσα καὶ τὰ ἀποδεικτικά.

(Συνεχίζεται)

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως **Ντὸν Χουάιτχεντ** «Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Στὴν ἀρχὴ οἱ κομμουνισταὶ δροῦσαν καὶ ἦταν ἀνεπτυγμένοι σὲ στενὸ μέτωπο : τὸν ἐπηρεασμὸ τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων. Τώρα ὅμως αὐτοανεκηρύχθησαν φιλελεύθεροι καὶ ὑπέρμαχοι τῶν κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων τοῦ Ρούζβελτ, ἐκεῖ δηλαδὴ ποὺ τὰ συνθήματα ἦταν χρήσιμα στὴν γραμμὴ τοῦ κόμματος. Τὸ σύνθημα «εἰρήνη καὶ ψωμὶ» ἐκέντριζε τὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Τώρα μάλιστα μὲ τὴν ἀνεργία ποὺ ἐπικρατοῦσε στὴν Ἀμερικὴ καὶ μὲ τὰ φασιστικὰ κόμματα ποὺ εἶχαν ἀνέλθει στὴν ἐξουσία στὸ ἐξωτερικό, οἱ κομμουνισταὶ χρησιμοποιοῦσαν τὸ σύνθημα αὐτὸ γιὰ νὰ αὐξήσουν τὴν ἐπιρροή τους. Ἡ ἐπίσημος ἐφημερίδα τοῦ κόμματος «Νταίηλυ Γουῶρκερ», κατήργησε τὰ σύμβολα τοῦ σφυροδρεπάνου στὴν ἐπικεφαλίδα της καὶ αὐτοανεκηρύχθη πρωταγωνιστὴς «τῆς ἐλευθερίας, τῆς προόδου, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐημερίας».

Πολλοὶ ἀκολουθοῦσαν καὶ πίστευαν στὸ κομμουνιστικὸ κόμμα χωρὶς νὰ ἔχουν οὔτε τὴν ἀμυδρὰ ἰδέα γιὰ τὴ φωτιὰ μὲ τὴν ὁποία ἔπαιζαν. Πολλοὶ ἔντιμοι ἄνθρωποι πίστευαν ὅτι ὁ κομμουνισμὸς εἶναι φιλελευθερισμός. Χιλιάδες ἄνθρωποι παρεσύρθησαν στὶς «μετωπικὲς» ὀργανώσεις καὶ ἐπέτρεψαν στοὺς κομμουνιστὰς νὰ κάνουν χρῆσι τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ κύρους τους, ὅπου αὐτοὶ τὸ ἐθεώρουν ἐξυπηρετικὸ γιὰ τὸ κόμμα.

Ὁ σκληρὸς ὅμως πυρήνας τοῦ κόμματος δὲν ἔτρεφε αὐταπάτες. Ἤξερε καλὰ ὅτι ἡ δύναμις τοῦ κόμματος ἦταν πολὺ μεγαλύτερη ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν μελῶν του, καὶ ὁ ἐπὶ πολλὰ χρόνια ἡγέτης κομμουνιστὴς Γουίλλιαμ Φόστερ τὸ ἀνέλυε μὲ τὰ ἑξῆς λόγια, τὸ 1932 :

«... Ἡ πραγματικὴ δύναμις τοῦ κομμουνισμοῦ στὶς ΗΠΑ δὲν εἶναι κάτι ποὺ μπορεῖ νὰ ὑπολογισθῆ μὲ ἀκρίβεια διὰ τῆς χρήσεως ὡρισμένων ἀριθμῶν. Ἡ δύναμις αὐτὴ πρέπει γενικῶς νὰ καταμετρᾶται μὲ βάσι τὸ γενικὸ ὄγκο ἐπιρροῆς τοῦ κόμματος καὶ τοῦ προγράμματός του».

Ἤξεραν τὴν δύναμι ποὺ προέκυπτε ἀπὸ μιὰ ἀφωσιωμένη μειονότητα, πρόθυμη ὅμως νὰ θυσιάση τὰ πάντα γιὰ νὰ φθάση στὸ ὁριστικὸ τέρμα της.

Περὶ τὰ μέσα Αὐγούστου τοῦ 1939, οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν καταγανακτήσει μὲ τὶς διαδιδόμενες φῆμες ὅτι ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ρωσία ἦταν δυνατὸν νὰ ὑπογράψουν σύμφωνο μὴ ἐπιθέσεως. Ἡ «Νταίηλυ Γουῶρκερ», ὕστερα ἀπὸ ἕνα ἄρθρο ποὺ ἐδημοσίευσε πάνω στὸ θέμα αὐτὸ ἡ «Νιούς Γιὸρκ Νταίηλυ», ἔγραφε :

«Ἡ «Νταίηλυ Νιούς» δημοσίευσε τὸ συχαμερὸ ψεῦδος ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις σκοπεύει νὰ συνάψη «συμφωνίαν» μὲ τὸν πλέον ἀπεχθῆ ἐχθρὸν τῆς USSR καὶ ὅλων τῶν δημοκρατιῶν, μὲ τὸ κτηνῶδες ναζιστικὸν καθεστώς...».

Τὸ «συχαμερὸ ψεῦδος» ἔγινε ὅμως ἀληθινὴ πραγματικότης στὶς 24 Αὐγούστου 1939, ἀφήνοντας τὸν Χίτλερ ἐλεύθερο νὰ κηρύξη τὸν πόλεμο κατὰ τῆς Δύσεως Οἱ «κτηνῶδεις» ναζὶ ἦταν τώρα φίλοι καὶ γείτονες τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ὅσον ἀφορᾶ δὲ τὴν ἐπίθεσι τῆς Ρωσίας κατὰ τῆς Φιλλανδίας, ὁ Γουίλλιαμ Φόστερ τὴν δικαιολογοῦσε μὲ ἕνα ὡραῖο τρόπο, λέγοντας ὅτι ὁ «ἐρυθρὸς στρατὸς συνεργάζεται μὲ τὶς ντόπιες ἐπαναστατικὲς μᾶζες τοῦ φιλλανδικοῦ λαοῦ...».

Μέσα σὲ μιὰ νύκτα, οἱ κομμουνισταὶ ἄλλαξαν κυριολεκτικὰ «γραμμή», μετὰ τὴν ὑπογραφὴ τοῦ Γερμανοσοβιετικοῦ συμφώνου. Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν νέων κοινωνικῶν μέτρων, δὲν ἦταν πιὰ «προοδευτικὲς»—ἦταν «ἱμπεριαλιστικὸς πολεμοκάπηλος» μαζὶ μὲ τὴν Βρεταννία καὶ τὴν Γαλλία. Τὸ νέο κομ-

μουνιστικὸ σύνθημα ἦταν : «Ἡ Ἀμερικὴ νὰ παραμείνῃ μακρυά, ἔξω ἀπὸ τὸν ἰμπεριαλιστικὸ πόλεμο» καί : «Οἱ Γιάνκηδες δὲν ἔρχονται». Τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα κατεπολέμησε τὴν ἀποστολὴ βοηθείας πρὸς τὴν Βρεταννία καὶ τὴν Γαλλία. Τὸ «ἀντιφασιστικὸ» ἑνωμένο μέτωπο ἔγινε τώρα «ἀντιιμπεριαλιστικὸ» ἑνωμένο μέτωπο.

Ὁ σύντροφος Ἔρλ Μπρόουντερ, ὡς γενικὸς γραμματεὺς τοῦ κόμματος, ρωτοῦσε : «Γιὰ ποιὸ λόγο νὰ πιστεύσωμε ὅτι ἡ συμμαχικὴ νίκη θὰ βελτιώσῃ τὸν κόσμο καὶ ὄχι ἡ γερμανικὴ νίκη ;».

Ὅταν ὅμως ἡ Γερμανία ἐστράφη κατὰ τῆς Ρωσίας, τότε τὰ πράγματα ἄλλαξαν. Ἡ κομμουνιστικὴ «γραμμὴ» ἤλλαξε καὶ πάλιν. Ὁ πόλεμος ποὺ ἦταν «ἄδικος» τὴν 21 Ἰουνίου 1941, τὴν 22 Ἰουνίου ἔγινε «δίκαιος». Ὁ πόλεμος τῶν «ἰμπεριαλιστῶν πολεμοκαπήλων» μετετράπη τώρα σὲ ἰσχυρὴ λαϊκὴ σταυροφορία κατὰ τοῦ φασισμοῦ καὶ τῆς καταπιέσεως. Τὰ μέτωπα ποὺ εἶχαν ἱδρυθῆ γιὰ νὰ κινητοποιήσουν τοὺς λαοὺς γιὰ εἰρήνη, διελύθησαν τώρα. Οἱ ἀντιιμπεριαλιστικοὶ σύνδεσμοι καὶ ὀργανώσεις ἐξηφανίσθησαν. Καὶ στὴ θέσι τους ἐπρόβαλαν τὰ «μέτωπα» γιὰ ἑνότητα, γιὰ ἕνα δεύτερο μέτωπο καὶ γιὰ μιὰ ὁλοκληρωμένη βοήθεια πρὸς τὴν Μεγάλη Βρεταννία, τὴν Κίνα καὶ τὴν Σοβιετικὴ Ἕνωσι.

Τὸ κόμμα ἔχασε κάπου 20.000 μέλη μὲ τὶς ταλαντεύσεις καὶ τὶς ἀντιφάσεις του αὐτές, γιατὶ ἐγίνετο φανερὸ πλέον ὅτι ἦταν ἀφωσιωμένο στὴν Σοβιετικὴ Ρωσία καὶ τὸν κομμουνισμὸ καὶ ὄχι στὰ ἰδεώδη τῆς ἀμερικανικῆς ἐλευθερίας. Ἐν τούτοις, τὰ παλιὸ «ἑνωμένο» μέτωπο ἐπανιδρύθη καὶ μὲ τὴν ἔξοδο τῶν ΗΠΑ στὸν πόλεμο, τὸ μέλη τοῦ κόμματος αὐξήθηκαν σὲ 80.000 τὸ 1944. Τὸ F.B.I. ὑπολόγιζε ὅτι περὶ τὰ 1.000.000 ἄτομα ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ τους εἶχαν παρασυρθῆ καὶ εἶχαν ἐργασθῆ γιὰ τὰ κομμουνιστικὰ μέτωπα. Οἱ ἴδιοι οἱ κομμουνισταὶ ἐκαυχῶντο ὅτι σὲ κάθε μέλος τοῦ κόμματος ἀντιστοιχοῦσαν καὶ δέκα ἄλλα ἄτομα ποὺ πρόθυμα ἀκολουθοῦσαν καὶ ἐργάζονταν γιὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ κόμματος.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τοῦ πολέμου, τὸ F.B.I. παρακολουθοῦσε τοὺς ἐλιγμοὺς τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Τὰ μέτωπα ἄλλαζαν τὴν ἐπωνυμία τους ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, ὅπως ἕνας ἄνδρας ἀλλάζει πουκάμισα. Ὅταν ἕνα μέτωπο ἢ μιὰ ἐπωνυμία δὲν ἐξυπηρετοῦσε τὸν σκοπό, ἱδρυόταν στὴν θέσι του ἕνα καινούργιο. Παραδείγματος χάριν, ἡ ὀργάνωσις «Οἱ φίλοιτῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας» εἶχε ὀργανωθῆ τὸ 1921. Μὲ τὴν πάροδον ὅμως τῶν ἐτῶν καὶ γιὰ νὰ ἀνταποκρίνεται ἡ ἐπωνυμία πρὸς τὰς ἑκάστοτε περιστάσεις, ἔλαβε τὶς ἐπωνυμίες : «Οἱ φίλοι τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως», «Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἐπιτροπὴ γιὰ Φιλία μὲ τὴν Σοβιετικὴ Ἕνωσι», «Τὸ Ἀμερικανικὸ Συμβούλιο γιὰ τὶς σχέσεις μὲ τὰ Σοβιὲτ» καὶ τελικά, «Ἐθνικὸ Συμβούλιο Ἀμερικανοσοβιετικῆς Φιλίας».

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Σοβιετοναζιστικῆς φιλίας, καὶ συγκεκριμένως τὸν Ἰούνιο τοῦ 1941, οἱ κομμουνισταὶ ὑπεκίνησαν μιὰ ἀπεργία γιὰ νὰ ματαιώσουν τὴν ἀποστολὴ βοηθείας πρὸς τὴν Μεγάλη Βρεταννία, ἀκινητοποιώντας ἔτσι τὸ ἐργοστάσιο παραγωγῆς ἀεροπλάνων στὴν Ἴγκλεγουντ τῆς Καλιφόρνιας.

Ἀδιαφοροῦντες γιὰ τὴν ἐθνικὴ ζημία, ὡρισμένοι προϊστάμενοι τοῦ ἐργοστασίου παρεκίνησαν τοὺς ἐργάτες σὲ ἀπεργία. Ὁ πρόεδρος Ροὺζβελτ διέταξε τὸν Στρατὸ νὰ καταλάβῃ τὸ ἐργοστάσιο καὶ σὲ λόγο του ἐδήλωσε ὅτι ἡ ἀπεργία δὲν ὠφείλετο σὲ ἐπίμαχα προβλήματα τῶν ἐργατῶν, ἀλλὰ ἦταν ἕνα εἶδος ἐχθρικοῦ σαμποτάζ, ποὺ ἐνεπνέετο καὶ καθωδηγεῖτο ἀπὸ τὶς κομμουνιστικὲς δυνάμεις, οἱ ὁποῖες ἐνδιαφέρονταν ὄχι γιὰ τὴν πρόοδο τῶν ἐργατῶν, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τῆς κυβερνήσεως καὶ τὴν καταστροφὴ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1940, τὸ Κογκρέσσο ἐψήφισε ἕνα νόμο, σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖο ὅλες οἱ ὀργανώσεις ποὺ ἠλέγχοντο ἀπὸ ξένες δυνάμεις, ἔπρεπε νὰ καταγραφοῦν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης. Ἕνα μῆνα ἀργότερα τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα τῶν ΗΠΑ διέκοπτε «τυπικὰ» τὶς σχέσεις του μὲ τὴν Κομμουνιστικὴ Διεθνῆ (Κομιντὲρν). Οἱ Ἀμερικανοὶ κομμουνισταὶ μποροῦσαν τώρα νὰ ἰσχυρίζωνται ὅτι

δὲν ἐξηρτῶντο ἀπὸ τὴν Μόσχα. Ἐν τούτοις, τὸ FBI ἀπὸ τὴν παρακολούθησι ποὺ ἐνεργοῦσε, διεπίστωνε ὅτι τὸ κόμμα ἀκολουθοῦσε τὴν γραμμὴ τῆς Μόσχας τόσο πιστά, ὅσο καὶ κατὰ τὸ παρελθόν.

Ξαφνικὰ μιὰ κρίσις ἐνέσκηψε στὸ κομμουνιστικὸ κόμμα τῶν ΗΠΑ. Ὁ Στάλιν διέλυσε τὴν Κομιντὲρν τὸν Ἰούνιο τοῦ 1943 γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἔτσι στενώτερες σχέσεις μὲ τοὺς δυτικοὺς συμμάχους του. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόφασι αὐτή, τὸ FBI διεπίστωσε μιὰ πυρετώδη δραστηριότητα μεταξὺ τῶν κομμουνιστῶν ἡγετῶν στὴν Νέα Ὑόρκη καὶ σὲ ἄλλες μεγάλες πόλεις. Ἀξιόπιστοι πληροφοριοδότες ἀνέλαβαν νὰ μάθουν ὁπωσδήποτε τί συνέβαινε.

Οἱ πληροφοριοδότες ἀνέφεραν ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ κόμματος εἶχε διατάξει τὴν μελέτη τῆς δυνατότητος τῆς διαλύσεως τοῦ κόμματος καὶ τῆς ἀναδιοργανώσεώς του μὲ ἄλλη ἐπωνυμία. Ὁ Μπρόουντερ καὶ ἄλλοι ἡγέτες εἶχαν τὴν γνώμη ὅτι θὰ ἦταν σύμφωνοι μὲ τὴν γραμμὴ τοῦ μετώπου φιλίας τῆς Μόσχας, ἐὰν ἀπέρριπταν ἀπὸ τὴν ἐπωνυμία τὴν λέξι «κόμμα». Κάτω ἀπὸ μιὰ ἄλλη ἐπωνυμία—ἰσχυρίζονταν—θὰ ἐδημιουργοῦντο καλύτερες συνθῆκες γιὰ νὰ κερδίσουν τὴν ὑποστήριξι τῆς εὐρείας μάζας τῶν ἐργατῶν καὶ ἄλλων τάξεων σὲ ὅλη τὴ χώρα. Καὶ ἐκτὸς τούτου, ἔλεγε ὁ πληροφοριοδότης, ἡ διάλυσις τοῦ κόμματος εἶχε διαταχθῆ ἀπὸ τὴν Κομιντὲρν πρὶν αὐτὴ ἡ ἴδια διαλυθῆ.

Αὐτὴ ἡ κατάστασις ἐπικρατοῦσε μέσα στὸ κομμουνιστικὸ κόμμα, ὅταν ὁ πρόεδρος Ροῦζβελτ, ὁ πρωθυπουργὸς Οὐίνστον Τζῶρτσιλ καὶ ὁ πρόεδρος Στάλιν συναντήθηκαν στὴν Τεχεράνη, τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1943, γιὰ νὰ διακηρύξουν τὸν μέχρις ἐσχάτων ἑνωμένο ἀγῶνα τους κατὰ τοῦ Ἄξονος, καθὼς καὶ τὴν συνεργασία τους γιὰ τὴν μεταπολεμικὴ ἀνόρθωσι. Καὶ πάλιν οἱ ἡγέτες τῶν κομμουνιστῶν τῆς Ἀμερικῆς εὑρέθησαν ἐν συγχύσει καὶ δὲν μποροῦσαν νὰ δώσουν μιὰ ἑρμηνεία τῆς συμφωνίας αὐτῆς, ποὺ νὰ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ δικό τους πρόγραμμα.

Ὁ Μπρόουντερ ἔβγαζε τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ συμφωνία τῆς Τεχεράνης ἐσήμαινε τὴν φιλικὴ συνύπαρξι καπιταλισμοῦ καὶ κομμουνισμοῦ κατὰ τὴν μεταπολεμικὴ περίοδο καὶ ὅτι ἡ ἰδέα περὶ σοσιαλιστικῆς ἐπαναστάσεως στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες θὰ ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλειφθῆ. Ἐδήλωσε δέ: «ἐὰν ὁ Μόργκαν ὑποστηρίξῃ αὐτὸ τὸν συνασπισμὸ καὶ ἀκολουθήσῃ τὴν γραμμὴ αὐτή, ἐγὼ ὡς κομμουνιστὴς εἶμαι ἕτοιμος νὰ τοῦ σφίξω τὸ χέρι καὶ νὰ τὸν βοηθήσω στὴν πραγματοποίησί του».

Σὲ μιὰ ὀγκώδη συγκέντρωσι, στὴν Νέα Ὑόρκη, στὶς 10 Ἰανουαρίου 1944, ὁ Μπρόουντερ ἐπρότεινε ὅπως ἡ ἐπωνυμία τοῦ κόμματος μετατραπῆ καὶ ἀπὸ «Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἡνωμένων Πολιτειῶν» γίνῃ «Ἀμερικανικὴ Κομμουνιστικὴ Πολιτικὴ Ὀργάνωσις». Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ θὰ ἐκινεῖτο ἀνάμεσα στὰ δύο ἰσχυρὰ πολιτικὰ κόμματα τῆς χώρας καὶ θὰ παρεῖχε τὴν ὑποστήριξί της σὲ ὑποψηφίους ποὺ θὰ ἔκρινε σκόπιμο, χωρὶς νὰ υἱοθετῆ τὴν γραμμὴ κανενὸς κόμματος.

Ἡ ἑρμηνεία ποὺ ἔδωσε ὁ Μπρόουντερ στὴν συμφωνία τῆς Τεχεράνης δὲν ἦταν σύμφωνη μὲ τὴν ἑρμηνεία τοῦ Γουίλλιαμ Φόστερ, ὁ ὁποῖος ἔγραφε ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἐπιτροπὴ δὲν συνειργάζετο ποτὲ μὲ τοὺς ἐργάτες. Ἐπίσης κατέκρινε τὶς ἀντιλήψεις τοῦ Μπρόουντερ γιὰ τὴν ἥπια γραμμὴ τοῦ σοσιαλισμοῦ κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη. Οἱ ἐπαρχιακοὶ κομμουνισταὶ ἡγέτες ἐζήτουν νὰ πληροφορηθοῦν ἂν ἡ γραμμὴ Μπρόουντερ ἐσήμαινε ὅτι κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη δὲν θὰ ἀνεπτύσσετο μαχητικότης ἐκ μέρους τοῦ κόμματος.

Καὶ πάλιν παρετηρήθη πυρετώδης κίνησις ἀνάμεσα στοὺς ἡγέτες τοῦ κόμματος. Ἕνας πληροφοριοδότης ἀνέφερε ὅτι θὰ ἐλάμβανε μιὰ ἄκρως μυστικὴ συνάντησις (συνεδρίασις) τῆς ἐθνικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ πολιτικοῦ γραφείου, γιὰ νὰ συζητήσῃ τὴν συμφωνία τῆς Τεχεράνης καὶ τὶς ἀπόψεις τοῦ Φόστερ. Ἦταν βέβαιο ὅτι ἡ συνεδρίασις θὰ ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ σπουδαῖες ποὺ εἶχαν πραγματοποιηθῆ ἀπὸ τὸ κόμμα.

Ἡ πληροφορία ἔλεγε περαιτέρω, ὅτι κάποια γυναίκα ποὺ δούλευε γιὰ τὸ κόμ-

μα, εἶχε ἐνοικιάσει μιὰ αἴθουσα σ' ἕνα στούντιο, στὸ κέντρο τῆς πόλεως τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπου θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἡ συγκέντρωσις τῶν κομμουνιστῶν ἀπὸ τὶς 10 π.μ. μέχρι τὶς 10 μ.μ. τῆς 8 Φεβρουαρίου. Ἡ γυναίκα αὐτὴ δὲν ἀπέκρυψε στὸ διευθυντὴ τοῦ στούντιο ὅτι εἰργάζετο γιὰ τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα.

Τὸ στούντιο αὐτὸ ἐχρησιμοποιεῖτο γιὰ ἠχογραφήσεις ἀπὸ ἐπαγγελματίες καὶ ἐρασιτέχνες μουσικούς. Ὑπῆρχαν διάφορες αἴθουσες ποὺ εἶχαν ἐγκαταστάσεις γιὰ ἠχογραφήσεις καὶ δύο αἴθουσες χωρὶς τέτοιες ἐγκαταστάσεις καὶ οἱ ὁποῖες ἐχρησιμοποιοῦντο γιὰ ἐξάσκησι. Οἱ δύο αὐτὲς αἴθουσες ἐνοικιάζοντο συχνὰ σὲ διάφορες ὀργανώσεις γιὰ τὴν πραγματοποίησι συνεδριάσεων. Τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα εἶχε ἐνοικιάσει τὴν ὑπ' ἀριθμ. 11 αἴθουσα, δηλαδὴ μιὰ ἀπὸ τὶς αἴθουσες ἐξασκήσεως.

Ἐφ' ὅσον πλέον ἐγνώριζαν τὸν τόπο τῆς συναντήσεως, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ FBI ἐκινήθησαν καὶ αὐτοί. Ἐνοικίασαν τὴν ὑπ' ἀριθ. 11 αἴθουσα ἀπὸ τὶς 8 μέχρι τὶς 10 π.μ. τῆς 8 Φεβρουαρίου καὶ ἔκλεισαν τὴν ὑπ' ἀριθ. 14 (διπλανὴ) αἴθουσα γιὰ ὅλη τὴν ἡμέρα.

Δυὸ ὧρες πρὸ τῆς συναντήσεως τῶν κομμουνιστῶν, ὑπάλληλοι τοῦ FBI, φέροντες μουσικὰ ὄργανα, ἔμπαιναν στὴν ὑπ' ἀριθμ. 11 αἴθουσα, ὅπου μέσα ἀπὸ τὶς θῆκες τῶν μουσικῶν ὀργάνων ἀνέσυραν ἐργαλεῖα καὶ μικρόφωνα καὶ προέβαιναν στὴν ἐγκατάστασι μικροφώνου καὶ τὴν σύνδεσί του μὲ τὴν διπλανὴ ὑπ' ἀριθ. 14 αἴθουσα. Τὸ τμῆμα τοῦ τοίχου ποὺ σκάφθηκε, ἐκαλύφθη μὲ γύψο καὶ οἱ τάπητες ἐπανατοποθετήθησαν στὴν θέσι τους. Ὅταν τελείωσε ἡ δουλειά, οἱ «μουσικοὶ» ἔκλεισαν τὶς θῆκες τῶν ὀργάνων τους καὶ ἔφυγαν.

Στὶς 11 π.μ. διάφορα ἄτομα ἄρχισαν νὰ μαζεύωνται στὴν ὑπ' ἀριθ. 11 αἴθουσα. Μεταξὺ αὐτῶν ἦταν ὁ Μπρόουντερ καὶ ὁ Φόστερ, ὁ Εὐγένιος Ντενίς, ὁ Σὰμ Νταρσύ, Ἀμπρὰμ Φλάξερ, Ρόμπερτ Μάηνορ, Τζέημς Φόρντ, Μπὲν Ντέηβις, Ἔλλα Ρήηβ «μητέρα» Μπλοὺρ καὶ πολλοὶ ἄλλοι γνωστοὶ στοὺς ὑπαλλήλους τοῦ FBI ποὺ παρακολουθοῦσαν κρυφὰ τὴν συγκέντρωσι.

Σὲ λίγο, ἀκούσθηκε ἡ φωνὴ τοῦ Φόστερ μέσω τοῦ μικροφώνου νὰ λέη:

«... Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ σηκωθῶ ἐδῶ μέσα καὶ νὰ τονίσω τὰ πολλὰ καὶ λαμπρὰ κατορθώματα καὶ τὴν μεγάλη συμβολὴ τοῦ συντρόφου Μπρόουντερ γιὰ τὴν ὕπαρξι τοῦ κόμματός μας... Ἀλλὰ νομίζω ὅτι καὶ ὁ σύντροφος Μπρόουντερ εἶναι δυνατὸ νὰ πέση σὲ λάθος...

Συνεχίζοντας ὁ Φόστερ κατέκρινε τὶς ἀπόψεις τοῦ Μπρόουντερ ὅτι ὁ κομμουνισμὸς καὶ ὁ καπιταλισμὸς εἶναι δυνατὸ νὰ συνυπάρξουν κατὰ τὴν μεταπολεμικὴ περίοδο. Ἀπέρριψε τὴν ἰδέα ὅτι ὁ καπιταλισμὸς θὰ γινόταν «προοδευτικὸς» ἢ ὅτι θὰ ὑπῆρχε συνεργασία μεταξὺ τῶν τάξεων.

«Ἂς μὴ τρέφωμεν αὐταπάτας», συνέχισε ὁ Φόστερ, «ὅτι ἡ Τσερόνη κατήργησε τὸν ταξικὸν ἀγῶνα στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες». Ἡ μακρὰ ἀγόρευσίς του κατέληγε μὲ τὴν κατηγορία ὅτι ὁ Μπρόουντερ παρίστανε τὴν εἰκόνα τοῦ «ἀκμάζοντος καπιταλισμοῦ», τὸν ὁποῖο βοηθοῦσε ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις στὴν πρόοδό του. «Θέλω ἀκριβῶς νὰ πῶ», προσέθεσε, «ὅτι ὅλη ἡ βοήθεια ποὺ θὰ παράσχη στὸ καπιταλιστικὸ σύστημα ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις θὰ εἶναι τόσο ἀσήμαντη ποὺ θὰ χωροῦσε στὸ κούφιο δοντάκι σας...».

Ὁ Φόστερ εἶχε ἀρκετὴ ὀξυδέρκεια. Ἤξερε καλὰ ὅτι ἡ Μόσχα δὲν εἶχε ἐγκαταλείψει τὸν ταξικὸ ἀγῶνα καὶ ὅτι ποτὲ δὲν θὰ τὸ ἔκανε αὐτό. Ἀλλὰ ἀπὸ τὰ 35 ἄτομα ποὺ εὑρίσκοντο τὴν ἡμέρα ἐκείνη μέσα στὴν αἴθουσα, μόνον ἕνας—ὁ Ντάρσυ—ὑποστήριξε τὸν Φόστερ.

(Συνεχίζεται)

- ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
- Ο ΟΜΙΛΟΣ "ΦΙΛΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ,, ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΤΑ 20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ
- ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ

ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΙΑ ΣΕΜΝΗ — καὶ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἄψογος — ἀθλητικὴ ἑορτή, ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Σχολὴν Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων τὴν 3-6-1965 καὶ ἀπὸ 18—20 ὥρας. Ἀφεώρα εἰς τὴν ἐπίδειξιν Ἰαπωνικῆς, Ἑλληνορωμαϊκῆς καὶ Ἐλευθέρας Πάλης, καθὼς καὶ Πυγμαχίας μεταξὺ τῶν δοκίμων Ὑπαστυνόμων καὶ δοκίμων Ἀστυφυλάκων ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου μεταξὺ ἄλλων ἀθλητῶν ἀνεγνωρισμένων ἀθλητικῶν σωματείων.

Τὴν ὡραίαν αὐτὴν ἀθλητικὴν ἑορτὴν παρηκολούθησαν ὁ Διοικητὴς τῶν Σχολῶν κ. Π. Λυκούσης, ὁ Ὑποδιοικητὴς κ. Κ. Πολίτης, ὁ Κοσμήτωρ κ. Λ. Παπαθανασίου, ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς Ἀστυφυλάκων κ. Α. Ντουφεξῆς, οἱ Ὑπαστυνόμοι— ἐκπαιδευταὶ τῶν Σχολῶν καὶ ἅπαντες οἱ δόκιμοι μετὰ τῶν οἰκείων των. Παρευρέθησαν ἐπίσης καὶ παρηκολούθησαν τὰς ἀθλητικὰς ἐπιδόσεις, ὁ γνωστὸς δημοσιογράφος καὶ ραδιοσχολιαστὴς κ. Χ. Χαρικέπουλος, ὁ Ἀμερικανὸς παγκόσμιος πρωταθλητὴς Ἐλευθέρας Πάλης (κάτσς) κ. Τζὶμ Μπόλλας, ὁ Αὐστραλὸς παγκόσμιος ἐπίσης πρωταθλητὴς Ἐλευθέρας Πάλης κ. Κέννεντυ Καγκάρο, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Πάλης κ. Ἄρθρουρ Γκρὴν (Ἄγγλος), ὁ πρωτοπαλαιστὴς Ἀγγλίας κ. Ὄλφορντ Σάντι, ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Πάλης Ἑλλάδος κ. Θ. Δημητρακόπουλος, μετὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως κ. Δ. Βογιατζῆ, ὁ πρωτοπαλαιστὴς κ. Χ. Καρπόζηλος, ὁ πρωταθλητὴς Μαραθωνείου κ. Α. Καΐλας, ὁ πρωτοπαλαιστὴς κ. Γ. Μπουράνης, ὁ πρωταθλητὴς μεσαίων βαρῶν κ. Γ. Ντούνης, ὁ πρωτοπαλαιστὴς Β. Ἑλλάδος κ. Ι. Σφίγκας καί, φυσικά, ὁ διεθνὴς πρωταθλητὴς τῆς Ἰαπωνικῆς καὶ Ἐλευθέρας Πάλης κ. Α. Καμπαφλῆς, καθηγητὴς τῶν Ἀστυνομικῶν μας Σχολῶν ὁ ὁποῖος εἶχε καὶ τὴν γενικὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἀθλητικῶν ἐπιδείξεων.

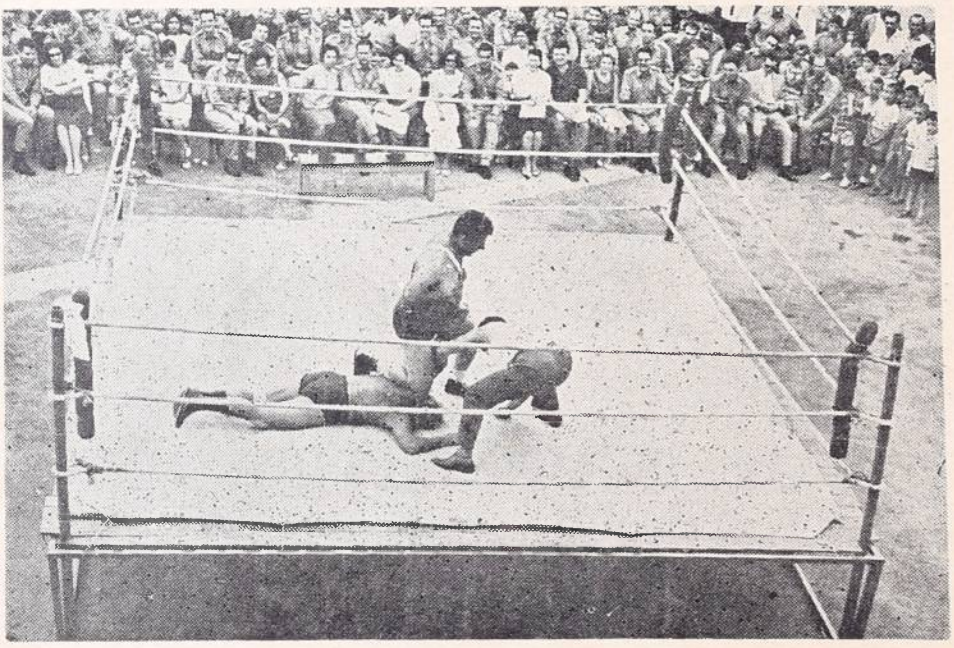
Πρέπει εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ τονισθῇ, ὅτι αἱ ἀθλητικαὶ αὐταὶ ἐπιδείξεις ἐσημείωσαν μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ κατεχειροκροτήθησαν τόσον ἀπὸ τοὺς παρισταμένους ἐντὸς τοῦ μεγάλου προαυλίου τῆς Σχολῆς, ὅσον καὶ ἀπό . . . . . τὸ ἐκτὸς τῆς Σχολῆς καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν κιγκλιδωμάτων ἀναρριχηθὲν πλῆθος ἀτόμων τῆς περιοχῆς. Ὑπῆρξεν ὁμολογουμένως καταπληκτικὸν τὸ θέαμα ἀθλητικῶν ἐπιδόσεων τῶν δοκίμων μας καὶ εἶναι κρῖμα ποὺ δὲν ἐδόθη εὐρυτέρα δημοσιότης, διὰ τῆς προσκλήσεως μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ προσωπικοτήτων τῆς ἀθλητικῆς καὶ γενικώτερον τῆς κοινωνικοπολιτικῆς ζωῆς. Ἂς εὐχηθῶμεν αὐτὸ νὰ συμβῇ εἰς ἄλλην παρομοίαν ἐκδήλωσιν τῶν Σχολῶν μας καὶ ἂς ἴδωμεν ἐν ὀλίγοις τὸ δίωρον ἀθλητικὸν χρονικὸν μὲ τὰς ἀρίστας ἐπιτεύξεις.

***

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ, τὸ ὁποῖον παρουσίασε ὁ ἀθλητὴς καὶ προπονητὴς ὁμάδων τυφεκίου, ἐκλεκτὸς συνάδελφος κ. Κ. Κουβέλης, ἤνοιξε μὲ σύντομον ὁμιλίαν τοῦ καθηγητοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν καὶ πρωτοπαλαιστοῦ κ. Ἀθανασίου Καμπαφλῆ. Καὶ ἀμέσως οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι κ. Δ. Παπαδόπουλος καὶ Σ. Αὐλωνίτης ἐντυπωσίασαν τὸ κοινόν, μὲ θαυμαστὴν πράγματι ἀντιμετώπισιν ὑπὸ τοῦ

πρώτου τοῦ δευτέρου κατὰ πεντάλεπτον ἄσκησιν Ἰαπωνικῆς πάλης. Αἱ «λυσσώδεις» ἐπιθέσεις μὲ πραγματικὴν μάχαιραν, αἱ εὔστοχοι ἀποφυγαὶ τοῦ ἀμυνομένου καί, γενικώτερον, τὸ πειστικώτατον τοῦ ἀγῶνος, ἔφεραν ρίγη εἰς πολλοὺς καὶ ἔκαμαν ἡμᾶς τοὺς παλαιοτέρους νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι οὐδέποτε ἀντιμετωπίσαμε τόσον παραστατικὰ τὸν «ἀντίπαλον». Φαίνεται καθαρά, ὅτι ὁ κ. Καμπαφλῆς ἔχει δώσει πολὺ περισσότερον δυναμισμὸν εἰς τὰ μαθήματά του κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ δι' αὐτὸ εἶναι ἀξιέπαινος.

Ἡ αὐτὴ ἀτμόσφαιρα ἐπεκράτησε καὶ μὲ τὰ ἄλλα ζεύγη τῆς Ἰαπωνικῆς Πάλης, ἤτοι μὲ τοὺς δοκίμους Ὑπαστυνόμους κ. Σ. Κάνταν — Η. Κοτταρίδην, Π. Τσακιρίδην — Π. Ξυμυάλην, Χ. Παῦλον — Ε. Γλυμῆν. Παντοῦ δυναμισμὸς καὶ φυσικότης, παντοῦ τέχνη καὶ παραστατικότης.

Ὁ διεθνοῦς κλάσεως πρωτοπαλαιστὴς—καὶ καθηγητὴς τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν— κ. Α. Καμπαφλῆς, εἰς μίαν στιγμὴν τοῦ ἀγῶνος μετὰ τοῦ Ἰρλανδοῦ παγκοσμίου πρωτοπαλαιστοῦ κ. Κέννεντυ Καγκάρο. Διαιτητὴς ὁ ἀστυφύλαξ ἀθλητὴς κ. Ι. Πούλης.

Εἰς τὴν Ἑλληνορωμαϊκὴν Πάλην, ὁ ἀστυφύλαξ κ. Α. Νικολόπουλος ἀντεμετώπισε λίαν ἐπιτυχῶς τὸν παλαιστὴν κ. Γ. Παυλάκην (ἰδιώτην). Καὶ εἰς τὴν Πυγμαχίαν, τὰ ζεύγη τῶν δοκίμων ἀστυφυλάκων κ. Κ. Γονιδάκη — Δ. Μπούκουρα, καὶ Δ. Κριετσιώτη — Π. Ράπαντα ἄφησαν πολὺ καλὰς ἐντυπώσεις καὶ κατεχειροκροτήθησαν.

Σειρὰ τώρα τῶν πράγματι μεγάλων τῆς Ἐλευθέρας Πάλης (κάτσης): Ὁ πρωταθλητὴς μεσαίων βαρῶν κ. Γ. Ντούνης ἐναντίον τοῦ πρωτοπαλαιστοῦ Ἑλλάδος κ. Γ. Μπουράνη. Ἀγὼν δυναμικώτατος καὶ λίαν συναρπαστικός, ἐντυπωσιάζει τοὺς πάντας καὶ καταχειροκροτεῖται. Ἀκολουθεῖ ἡ ἀληθῶς «ὁμηρικὴ» συνάντησις τοῦ πρωταθλητοῦ Ἑλλάδος καὶ διεθνῶς γνωστοῦ κ. Χάρη Καρποζήλου μετὰ τοῦ πρωτοπαλαιστοῦ Βορείου Ἑλλάδος κ. Ἰωάννου Σφίγκα, μία συνάντησις ποὺ δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νά ..... ὀρθώνῃ περισσότερον τὰς τρίχας τῶν κορμῶν μας καὶ ν' ἀναγκάζῃ

τὸ «ἀσθενὲς φῦλον» νὰ ἀποστρέφῃ τοὺς ὀφθαλμούς..... Καὶ ἔρχεται τὸ «κλοῦ» τῆς ὅλης ἐκδηλώσεως, τὸ «βαρὺ πυροβολικὸν» τῆς ἡμέρας: 'Ο Αὐστραλὸς παγκόσμιος πρωταθλητὴς κ. Κέννεντυ Καγκάρο (μικρὰ παρουσίασις: Σῶμα τεραστίων διαστάσεων, μαλλιὰ «ἀ λὰ Σαμψὼν» καὶ κατακόκκινος ἀπὸ κεφαλῆς μέχρις ὀνύχων) ἐναντίον τοῦ "Ελληνος διεθνοῦς πρωτοπαλαιστοῦ κ. 'Αθανασίου Καμπαφλῆ! 'Ομολογουμένως πραγματικὴ..... ἀπόλαυσις τὸ ὅλον δεκάλεπτον τῆς «τιτανομαχίας» αὐτῆς, ἀφοῦ ἐπάνω εἰς ἕνα ρὶγκ ποὺ στενάζει καὶ ταλαντεύεται διαρκῶς συγκρούονται δύο «μεγαθήρια», δύο «κολοσσοὶ» ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀλλὰ καὶ δύο μεγάλοι διδάσκαλοι τῶν μυστικῶν τοῦ «κάτς»..... .

***

ΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ αὐταὶ ἐπιδείξεις ἔκλεισαν μὲ ἐμπεριστατωμένην ὁμιλίαν τοῦ Διοικητοῦ τῶν Σχολῶν, 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' κ. Π. Λυκούση. 'Αναλύων τὴν μεγάλην χρησιμότητα τῶν ἀγωνισμάτων Πυγμαχίας καὶ Πάλης διὰ τὸν ἀστυνομικόν, καὶ τὴν ἀθλητικὴν ἰδέαν γενικώτερον, ὁ κ. Π. Λυκούσης ἀνέφερε μεταξὺ τῶν ἄλλων:

«Μὲ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον παρακολουθήσαμε ἀπόψε μίαν ὡραίαν ἐπίδειξιν Πυγμαχίας καὶ Πάλης. Καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὴν ἐξιέπαινον προσπάθειαν ὡρισμένων δοκίμων καὶ τὴν εὐγενῆ συμμετοχὴν διακεκριμένων πρωταθλητῶν.

»'Η ἀρχαία 'Ελλάς, δὲν ἔδωσε μόνον τὰ φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον, ἀλλὰ ὑπῆρξε καὶ ἡ κοιτὶς τοῦ ἀθλητισμοῦ. Τοῦ ἀθλητισμοῦ ὅστις, ὑπὸ τὴν καλήν του ἔννοιαν, ἐμπνέει, δημιουργεῖ εὐγενεῖς συναγωνισμούς, σφυρηλατεῖ καὶ χαλυβδώνει τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ δίδει ζωή, ὑγεία καὶ ὁμορφιά.

» Κάτω ἐκεῖ εἰς τὸ ἱερὸν τέμενος τῆς ἀρχαίας 'Ολυμπίας, ἐτελοῦντο ἀνὰ 4ετίαν οἱ 'Ολυμπιακοὶ 'Αγῶνες. Οἱ ἀγωνιζόμενοι, κατεχόμενοι ἀπὸ ἀνώτερον ἀθλητικὸν πνεῦμα, ὡς μόνην ἐπιδίωξιν καὶ φιλοδοξίαν εἶχον νὰ στεφανωθῶσι νικηταὶ μὲ ἕνα ἀπέριττον στέφανον ἐκ κλάδων ἀγρίας ἐλαίας. 'Η τιμὴ ἦτο ὑψίστη δι' αὐτούς.

» Μεταξὺ τῶν ἀγωνισμάτων προέχουσαν θέσιν εἶχον ἡ Πυγμαχία καὶ ἡ Πάλη. Πλεῖστοι ἐπιφανεῖς "Ελληνες εἶχον ἀναδειχθῆ 'Ολυμπιονῖκαι εἰς τὰ κατ' ἐξοχὴν ἀνδρικὰ αὐτὰ ἀγωνίσματα.

» Εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχήν μας, μεγάλοι "Ελληνες παλαισταὶ ἐτίμησαν καὶ ἐδόξασαν τὴν 'Ελλάδα εἰς διεθνῆ παλαιστικὰ ρίγκ, ὡς ὁ θρυλικὸς παγκόσμιος πρωτοπαλαιστὴς Τζὶμ Λόντος καὶ ὁ ἀντάξιος σήμερον διάδοχός του 'Αθανάσιος Καμπαφλῆς κ.ἄ.

» Διὰ τοὺς ἀστυνομικούς, ἡ Πυγμαχία καὶ ἡ Πάλη ἀποτελοῦν σοβαρὰ καὶ πολύτιμα ὅπλα πρὸς ἀντιμετώπισιν καὶ ἐξουδετέρωσιν ἐπικινδύνων κακοποιῶν ἢ ἄλλης φύσεως ταραχοποιῶν.

» Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐκφράσω τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μου εἰς τοὺς πυγμάχους καὶ παλαιστάς, οἱ ὁποῖοι συμμετέσχον εἰς τὴν σημερινὴν ἐπίδειξιν καὶ μᾶς ἐχάρισαν ἕνα ὡραῖον θέαμα. 'Ιδιαιτέρως συγχαίρω τοὺς δοκίμους τῆς Σχολῆς διὰ τὴν ἄψογον ἐμφάνισίν των καὶ τὸν καθηγητὴν τῶν Σχολῶν καὶ πρωταθλητὴν κ. 'Αθανάσιον Καμπαφλῆν, χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὰς προσπαθείας τοῦ ὁποίου ὠργανώθη καὶ ἐπέτυχε πλήρως ἡ ἐπίδειξις.

» Εὔχομαι ὅπως τὸ πνεῦμα τῆς εὐγενοῦς ἁμίλλης, τὸ ὁποῖον ἐξεπήγασεν ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους προγόνους μας, κυριαρχεῖ ὄχι μόνον εἰς τοὺς στίβους καὶ τὰς παλαίστρας, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσιν τῆς 'Ελληνικῆς κοινωνίας, χάριν τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου τῆς ὡραίας μας πατρίδος, τῆς 'Ελλάδος».

***

ΕΠΗΚΟΛΟΥΘΗΣΕ δεξίωσις εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τῆς Σχολῆς, ἀφοῦ πρότερον ὁ κ. Π. Λυκούσης ἀπένειμεν ἀναμνηστικὰ ἔπαθλα εἰς τοὺς συμμετασχόντας ἰδιώτας ἀθλητάς, τὰς ἀθλητικὰς ὁμάδας τῆς Σχολῆς, καὶ εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας δοκίμους κατὰ τὴν πρόσφατον διεξαγωγὴν τῶν διαφόρων ἀγώνων μετὰ τῶν λοιπῶν

Σχολῶν. Καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ δηλαδὴ τοὺς κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον ἀγῶνας τῶν δοκίμων Ὑπαστυνόμων μετὰ τῶν δοκίμων τῶν ἄλλων Στρατιωτικῶν Σχολῶν, ἀξίζει νὰ ἀναφερθῶμεν δι' ὀλίγων.

Ἀπὸ 27 Μαρτίου ἕως 14 Ἀπριλίου διεξήχθησαν οἱ ἀγῶνες πρωταθλήματος βόλεϋ - μπώλλ μεταξὺ τῶν ὁμάδων τῶν Ἀνωτάτων Στρατιωτικῶν Σχολῶν. Ἡ ὁμὰς τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας κατέλαβε τὴν τρίτην θέσιν (βαθμοὶ 8), μὲ πρώτην τὴν ὁμάδα Σχολῆς Εὐελπίδων (βαθμοὶ 12), δευτέραν τὴν ὁμάδα Σχολῆς Ναυτικῶν Δοκίμων (βαθμοὶ 10), τετάρτην τὴν ὁμάδα Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς (βαθμοὶ 6) καὶ πέμπτην τὴν ὁμάδα Σχολῆς Ἰκάρων (βαθμοὶ 4).

Ἀπὸ 20—22 Μαΐου διεξήχθησαν οἱ ἀγῶνες πρωταθλήματος Σκοποβολῆς, τῶν ὁποίων ἡ ὀργάνωσις ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης εἰς τὴν Σχολὴν Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων. Κατ' αὐτούς, ἡ ὁμὰς Δοκίμων Ὑπαστυνόμων κατέλαβε τὰς πρώτας θέσεις (ὁμαδικὴν καὶ ἀτομικὴν) εἰς τὸ περίστροφον καὶ τὴν δευτέραν θέσιν εἰς τὸ τυφέκιον, καταρρίψασα ὅλα σχεδὸν τὰ ἀτομικὰ καὶ ὁμαδικὰ ρεκὸρ τῶν Ἀνωτάτων Στρατιωτικῶν Σχολῶν. Οὕτω, εἰς τὰ ἀγωνίσματα περιστρόφου ἡ Σχολὴ Ἀξιωματικῶν μας κατέλαβε τὴν πρώτην θέσιν μὲ βαθμοὺς 1598, ἡ Σχολὴ Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς τὴν δευτέραν μὲ βαθμοὺς 1466, ἡ Σχολὴ Εὐελπίδων τὴν τρίτην μὲ βαθμοὺς 1448, ἡ Σχολὴ Ἰκάρων τὴν τετάρτην μὲ βαθμοὺς 1401, καὶ ἡ Σχολὴ Ναυτικῶν Δοκίμων τὴν πέμπτην μὲ βαθμοὺς 1320. Εἰς τὰ ἀγωνίσματα «τυφεκίου ἀκριβείας 0,22» καὶ «πολεμικοῦ τυφεκίου M.1.», ἡ Σχολή μας κατέλαβε τὴν δευτέραν θέσιν μὲ βαθμοὺς 3899—2915, ἡ Σχολὴ Εὐελπίδων τὴν πρώτην μὲ βαθμοὺς 4040—3163, ἡ Σχολὴ Ναυτικῶν Δοκίμων τὴν τρίτην μὲ βαθμοὺς 3425—2256, ἡ Σχολὴ Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς τὴν τετάρτην μὲ βαθμοὺς 3362—2188, καὶ ἡ Σχολὴ Ἰκάρων τὴ πέμπτην μὲ βαθμοὺς 2541.

Λίαν ἀξιολόγους ἐπιδόσεις ἐσημείωσεν ἡ Σχολὴ Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας καὶ εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐπιτραπεζίου Ἀντισφαιρίσεως (πὶγκ-πὸγκ) καὶ Ἰαπωνικῆς Πάλης μεταξὺ τῶν Ἀνωτάτων Στρατιωτικῶν Σχολῶν, οἱ ὁποῖοι διεξήχθησαν τὴν 3 καὶ 24 Μαΐου ἀντιστοίχως. Οἱ ἀγῶνες ὅμως αὐτοὶ ἦσαν ἄνευ βαθμολογίας καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐλλείπει ἡ σειρὰ κατατάξεως.

Γεγονὸς πάντως εἶναι ὅτι ἕνας νέος δημιουργικὸς ἄνεμος διαπνέει τὰς ἀθλητικὰς ἐπιδόσεις τῶν μαθητῶν τῶν Σχολῶν μας, ὅπως καὶ τὰς ἐπιδόσεις τῶν ἄλλων ἀθλητῶν ἀστυνομικῶν. Ἡ Ὀλυμπιακὴ Ἰδέα τῆς ἀθλήσεως, τὸ πρόσταγμα τοῦ **«Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων»** καταλαμβάνουν μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ὁλονὲν καὶ μεγαλύτερον ἔδαφος εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Ἀθλητισμοῦ. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἓν τῶν πλέον παρηγόρων σημείων διὰ τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ο ΟΜΙΛΟΣ «ΦΙΛΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ» ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΤΑ 20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ

ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟΝ τοῦ 1945, μία ὁμὰς εὐγενεστάτων κυριῶν τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἵδρυσε τὸν πασίγνωστον Ὅμιλον «Φίλοι Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν». Κίνητρα τῆς ἐνεργείας αὐτῆς τῶν καλῶν καὶ εὐϋπολήπτων κυριῶν: Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη καὶ τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον πρὸς τὸν ἀθόρυβον ἥρωα τοῦ καθήκοντος, ποὺ καλεῖται **Ἀστυνομικός**.

Ἦτο τότε—πρῶτον μόλις ἔτος ἀπὸ τῆς ἐπελευθερώσεως—μία ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ φιλανθρωπία εἶχε νὰ καλύψῃ τεραστίας ἀνάγκας ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς χώρας καὶ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς κοινωνικὰς τάξεις. Ἦτο μία ἐποχὴ ποὺ καὶ οἱ ἀστυνομικοί, ὑπερήφανοι ἐκπληρωταὶ τοῦ ὅρκου των, εἶχον ἀνάγκην τῆς μερίμνης διὰ τὴν παροχὴν ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἀνακουφίσεως τῶν οἰκογενειῶν των καὶ εἰδικώτερον τῶν παιδιῶν των. Καὶ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀνάγκην τῶν ἀστυνομικῶν διεῖδον αἱ

εὐγενέσταται κυρίαι τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας—πολλαὶ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ ἐθελόντριαι ἀδελφαὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ—καὶ αὐτὴν ἔταξαν ὡς σκοπὸν των ἀπὸ συστάσεως τοῦ Ὁμίλου.

Τὰ προβλήματα ποὺ ἐγεννήθησαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς μορφῆς τῆς βοηθείας, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν πόρων καὶ τὴν καλυτέραν ἀξιοποίησιν τῶν προσπαθειῶν τῶν μελῶν τῆς ὀργανώσεως, ὑπῆρξαν τεράστια. Ὑπῆρξεν ὅμως τεράστιος καὶ ὁ ψυχισμὸς καὶ δὴ ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ ὑπομονή, ἡ θέλησις καὶ ἡ ἀποφασιστικότης καὶ πρὸ παντὸς ἡ **ἀγάπη** τῶν μελῶν διὰ τὸ ἀντικείμενον τῆς μερίμνης των. Καὶ δι' αὐτὸ ὁ Ὅμιλος «Φίλοι Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν» ἐθαυματούργησε πράγματι κατὰ τὴν εἰκοσαετίαν ποὺ διέρρευσε.

Ἂν ἐπιχειρήσῃ κανεὶς νὰ ἀνατάμῃ καὶ νὰ παραθέσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν ἐπιτευχθέντα μέχρι σήμερον, θὰ εὑρεθῇ ὄντως πρὸ δυσχερεστάτου ἐγχειρήματος. Εἶναι δύσκολον νὰ ἀποπειραθῇ οἱοσδήποτε καὶ ἁπλῆν ἔστω ἀπαρίθμησιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν ἐπιτελεσθέντων ἔργων, ἀφοῦ ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ ἀπητοῦντο δεκάδες σελίδων, ἐπὶ πλέον θὰ προσέκρουεν ἡ προσπάθεια εἰς τὸ ὅτι εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσιν, καὶ περισσότερον εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ἁπάντων τῶν βαθμῶν, τὸ πράγματι πολυσχιδὲς καὶ καταπληκτικὸν εἰς ἔκτασιν ἔργον τῆς Ὀργανώσεως. Ἁπλῆ μνεία ἐν τούτοις ὡρισμένων ἐπιτευγμάτων, καὶ πέραν ἐκείνων ποὺ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἀνέφερεν εἰς τὸν ἐμπνευσμένον λόγον του κατὰ τὴν τελετὴν (παρατίθεται κατωτέρω ὁ σύντομος λόγος τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ) εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ πρὸς κατατοπισμὸν ἐλαχίστων ἔστω, οἱ ὁποῖοι πιθανῶς δὲν παρηκολούθησαν τὸ μέγα δημιούργημα τοῦ Ὁμίλου «Φίλοι Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν». Ἰδού:

Ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων τοῦ Ὁμίλου κατεβλήθη προσπάθεια πρὸς ἐξασφάλισιν ἐθελοντῶν ἰατρῶν προθύμων νὰ παράσχουν τὴν βοήθειάν των, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἔλθουν ἀρωγοὶ καὶ νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των πολλοὶ ἐπιστήμονες πάσης ἰατρικῆς εἰδικότητος. Παραλλήλως ἐπετεύχθη τὸ νὰ εἰσαχθοῦν δωρεάν, ἢ μὲ καταβολὴν τῶν νοσηλείων ἀπὸ τὸν Ὅμιλον, ἑκατοντάδες ἀτόμων εἰς νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς πρὸς θεραπείαν.

Μικρὰ παρένθεσις: Ἐπὶ τοῦ δευτέρου τούτου σημείου ὁ γράφων ἔχει συγκινητικὴν δι' αὐτὸν ἐμπειρίαν. Ἦτο ἀρχιφύλαξ τὸ ἔτος 1958, ὅτε μακρὰ καὶ ἀνίατος ἀσθένεια τῆς ἀδελφῆς του ἀπήτησε εἰσαγωγήν της εἰς εἰδικὴν κλινικὴν τῶν Ἀθηνῶν πρὸς διενέργειαν δυσκολωτάτης ἐγχειρήσεως ὑπὸ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου μας (οὐρολόγου). Τὰ νοσήλεια, ἔξοδα ἐγχειρήσεως κ.λ. ποὺ τοῦ ἐζητήθησαν ἦσαν ἀδύνατον νὰ καταβληθοῦν ὑπὸ τοῦ ἰδίου, καὶ ἡ ἀδελφή του ἐκινδύνευε, καὶ οὐδεμία ἐλπὶς διασώσεως ὑπῆρχεν. Ἀπετάθη τότε, ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ του, εἰς τὸν Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν, ὅτε ἡ εὐγενεστάτη κυρία Ε. Ἰωακείμογλου, Πρόεδρος τότε ὅπως καὶ τώρα, ὕστερα ἀπὸ συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἔδωσε τὴν λύσιν: Ἡ ἀσθενὴς εἰσήχθη εἰς τὴν κλινικὴν καὶ ἡ ἐγχείρησις καὶ ἡ νοσηλεία — 40 περίπου ἡμερῶν — ἔγιναν δαπάναις τοῦ Ὁμίλου.....

Κλείνω τὴν παρένθεσιν—ἡ ὁποία ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ νὰ ἐπέχει θέσιν καὶ μιᾶς δημοσίως ἐκφραζομένης εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν—καὶ προχωρῶ :

Μεγίστη φροντὶς κατεβλήθη διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ δωρεὰν ἐνέργεια διαφόρων παρακλινικῶν ἐξετάσεων, ἀκτινογραφιῶν κ.λ. καὶ ἡ χορήγησις ὀρθοπεδικῶν μηχανημάτων καὶ ὀπτικῶν εἰδῶν. Ἐπίσης, ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον ἐπεδείχθη διὰ τὴν ἐνίσχυσιν εἰς τρόφιμα τῶν ἐχόντων ἀνάγκην ὑπαλλήλων, διὰ τοῦ ἐφοδιασμοῦ των μὲ διατακτικὰς τροφίμων τῶν ὁποίων τὴν ἀξίαν, ἀνερχομένην εἰς πολλὰς χιλιάδας κατέβαλεν ἡ Ὀργάνωσις. Εἰς ἀρκετὰς ἑκατοντάδας ἀνέρχονται αἱ τοιαῦται χορηγήσεις καὶ αἱ ἀπ' εὐθείας διανομαὶ τροφίμων ποὺ παρείχοντο παρὰ διαφόρων χορηγῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων σπουδαιότερος ἦτο ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρός.

Σπουδαίαν ἐξυπηρέτησιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἀπε-

τέλεσεν ἡ διανομὴ εἰδῶν ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως εἰς χιλιάδας δεμάτων προελεύσεως ἐξωτερικοῦ, καθὼς καὶ βρεφοκομικῶν δεμάτων προελεύσεως Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἄλλων πηγῶν εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας. Ἐπίσης αἱ παράλληλοι δωρεὰν διανομαὶ φαρμάκων ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Ὁμίλου, ὡς καὶ αἱ χορηγήσεις ἐντολῶν δι' ἐκτέλεσιν συνταγῶν ἡ δαπάνη τῶν ὁποίων ἐβάρυνε τὸν Ὅμιλον.

Ἀντικείμενον ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος τοῦ Ὁμίλου ἀπετέλεσεν ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Νοσοκομείου. Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἱδρύσεως παρεσχέθησαν ἱκαναὶ χρηματικαὶ ἐνισχύσεις, αἱ ὁποῖαι ὡλοκληρώθησαν διὰ τῆς ἱδρύσεως Ὠτορινολαρυγγολογικοῦ τμήματος μετὰ βαρείας χειρουργικῆς τραπέζης μὲ δαπάνην τοῦ Ὁμίλου, ποὺ ἀνέλαβε καὶ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ. Τὸ πόσον ἐξυπηρετικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἵδρυσις τοῦ τμήματος αὐτοῦ, μαρτυρεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐντὸς τῶν πρώτων 18 μηνῶν ἐγένοντο ἐν αὐτῷ 5.324 ἐξετάσεις καὶ 288 ἐγχειρήσεις.

Πέραν αὐτῶν ὑπάρχουν: Ἡ ἀποστολὴ ἀσθενῶν μὲ δαπάνας τῆς Ὀργανώσεως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δι' ἐπειγούσης φύσεως σοβαρὰς περιπτώσεις, ἡ ἐκπαίδευσις ἀνωμάλων παιδιῶν κατ' οἶκον, ἡ βοήθεια διὰ τὴν ἐπισκευὴν ἢ ἀποπεράτωσιν οἰκιῶν, ἡ ἐνίσχυσις διὰ τὴν καλλιέργειαν φυσικῶν ταλέντων ὅπως φωνητικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἐν γένει, ἡ ἵδρυσις τῆς Παιδικῆς Στέγης καὶ τοῦ Μορφωτικοῦ Κέντρου κ.λ. Ἕνα ἔργον δηλαδὴ πράγματι ὀγκωδέστατον, πράγματι μεγαλόπνοον καὶ δι' αὐτὸ ἄξιον τῆς βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης τῆς μεγάλης ἀστυνομικῆς οἰκογενείας.

* * *

ΥΠΟ ΑΥΤΑ ΤΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ, ὁ ἑορτασμὸς τῶν 20 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν—ποὺ συνέπεσε μὲ τὴν τέλεσιν τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, προστάτου τοῦ ἐν Ἑκάλῃ Ἱδρύματος τοῦ Ὁμίλου—δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ συγκινήσῃ ὁλόκληρον τὸν ἀστυνομικὸν κόσμον καὶ τοὺς λοιποὺς κοινωνικοὺς παράγοντας, ὡς καὶ τὴν Πολιτείαν γενικώτερον. Οὕτω, τὴν 9 Ἰουνίου καὶ ἀπὸ ὥρας 11—13.30' ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Ἑκάλην σεμνὴ ἑορτή, διαλαμβάνουσα τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος καὶ δεξίωσιν εἰς τὸν μαγευτικὸν ὑπαίθριον χῶρον τοῦ Ἱδρύματος. Μεταξὺ τῶν πολλῶν παρευρεθέντων: Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως κ. Ν. Παπαρρόδου, οἱ βουλευταὶ καὶ πρώην ὑπουργοὶ κ. Ν. Ἔξαρχος, Δ. Βρανόπουλος, Λ. Δερτιλῆς καὶ Λ. Τσαλδάρη, ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς κ. Α. Μπότσης, ὁ ἐ.ἀ. Ἀντιστράτηγος καὶ πρώην Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Χατζηπροδρόμου, ἡ Πρόεδρος τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν κ. Ε. Ἰωακείμογλου, ἡ Γεν. Γραμματεὺς καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὁμίλου κ. Χ. Παπαδάκη, Ε. Παναγιωτοπούλου, Μ. Χυδιρογλου, Π. Λεωνιδάκη, Κ. Ρωμαΐδου, Μ. Ἀλτηγοῦ, Κ. Ψημένου, Ι. Θεολόγου, Μ. Αὐδῆ καὶ Α. Σκουζέ. Ἐπίσης αἱ κυρίαι Τ. Λεβίδη, Λ. Ἀλεξανδρῆ, Ε. Πιπινέλη, Μ. Ποταμιάνου, Κ. Κατραμοπούλου, Ν. Οἰκονόμου κ.λ. κ.λ. Ἀπὸ ἀστυνομικῆς πλευρᾶς παρέστησαν: Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ε. Καραμπέτσος, οἱ ἐν συντάξει Ἀρχηγοὶ κ. Δ. Ζαγκλῆς καὶ Ν. Ἀρχιμανδρίτης, ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κ. Ε. Ἀρχοντουλάκης, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ. Ν. Βερελῆς, Γ. Χαλοῦλος, Γ. Χατζηελευθερίου, Α. Στρατῆς, Γ. Ταμιωλάκης, Π. Λυκούσης, Β. Γιαννόπουλος, Δ. Τζίνος, Α. Σταματόπουλος, Γ. Τσατούχας, Γ. Λυμπέρης, Κ. Πολίτης κ.λ., πολλοὶ Ἀστυνόμοι καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ καθὼς καὶ ἀντιπροσωπεῖαι κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Μὲ κατανυκτικὴν εὐλάβειαν καὶ ἱερουργοῦντος τοῦ πρώην Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, Μακαριωτάτου κ. Ἰακώβου, ἐγένοντο ἀπὸ 11—11.30' ὥρας τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος. Ἐπηκολούθησεν ἐν συνεχείᾳ δεξίωσις ὑπὸ τὰ πεῦκα τοῦ κτήματος τοῦ Ὁμίλου, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος κ. Ε. Καραμπέτσος ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι πανηγυρικόν:

« Μακαριώτατε, Κύριοι Βουλευταί, Κύριε Νομάρχα, Κυρία Πρόεδρος, Κυρίαι, Κύριοι:

» Εἶμαι, πραγματικῶς, εὐτυχής, διότι παρίσταμαι εἰς τὴν σημερινὴν ἐκδήλωσιν, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 20 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ 'Ομίλου «Φίλοι 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν».

» Θὰ ἤμουν ἀσυγχώρητος, ἂν δὲν ἐπωφελούμην τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ ἀναφερθῶ, δι' ὀλίγων, εἰς τὸ τεράστιον, ὁμολογουμένως, ἔργον, τὸ ὁποῖον συνετελέσθη ὑπὸ τοῦ Ο.Φ.Α. 'Αθηνῶν, ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του μέχρι σήμερον.

»'Η ἰδέα, ἱδρύσεως τοῦ 'Ομίλου, ἐγεννήθη εἰς τὴν σκέψιν καὶ τὴν καρδιὰ μιᾶς μικρᾶς, ἀρχικῶς, ὁμάδος, ἀπὸ εὐγενικὲς δέσποινες τῶν 'Αθηνῶν, εὐθὺς μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ζοφερᾶς ἐκείνης, διὰ τὸ "Εθνος, περιόδου, ἡ ὁποία ἦτο ἀποτέλεσμα τῆς βαρβάρου ἐχθρικῆς κατοχῆς, καὶ τῶν δεινῶν, τὰ ὁποῖα, ἐν συνεχείᾳ ἐπεσώρευσεν εἰς βάρος τῆς Πατρίδος, ἡ κακοῦργος δραστηριότης ἐντοπίων ἐχθρῶν τοῦ "Εθνους.

»"Ητο ἡ περίοδος, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ 'Ελλάς, σχεδὸν ἐν τῷ συνόλῳ της, κατέκειτο εἰς ἐρείπια, καὶ τὰ ἐκ τῆς περιόδου αὐτῆς δεινά, ἐξηκολούθουν νὰ ταλαιπωροῦν τὰ τέκνα της.

» Μεταξὺ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ὑπέστησαν δοκιμασίας, ἰδιαιτέρως βαρείας, κατὰ τὴν προαναφερθεῖσαν περίοδον, ἦσαν οἱ ὑπάλληλοι τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, καὶ αἱ οἰκογένειαί των.

»'Ιδού, λοιπόν, πεδίον τεράστιον προσεφέρετο, διὰ τὴν ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων ἀγάπης, καὶ εὐγνωμοσύνης, τῶν ἐν ἀρχῇ ἀναφερομένων Κυριῶν, πρὸς τὴν 'Αστυνομίαν, εἰς ἀναγνώρισιν τῶν πρὸς τὴν κοινωνίαν ὑπηρεσιῶν καὶ θυσιῶν της. Τὰ αἰσθήματά των, φιλαλληλίας, στοργῆς, καὶ ἀλληλεγγύης, εὗρον θαυμασίαν καὶ ἀγαθοποιὸν διέξοδον.

» Τὸ ἔτος 1945, ἱδρύθη ὁ "Ομιλος «Φίλοι 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν».

» Πρώτη Πρόεδρος τοῦ 'Ομίλου, διετέλεσεν ἡ ἀείμνηστος 'Ελένη 'Αλεξανδρῆ.

» Μετὰ τὸν θάνατόν της, τὸ 1957, τὴν διεδέχθη, εἰς τὴν Προεδρίαν, ὁ σύζυγός της 'Απόστολος 'Αλεξανδρῆς, παραμείνας εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ἐπὶ 5μηνον.

» Μετὰ ταῦτα, τὴν Προεδρίαν τοῦ 'Ομίλου ἀνέλαβε καὶ διατηρεῖ — εὐτυχῶς δι' ἡμᾶς τοὺς 'Αστυνομικοὺς — μέχρι σήμερον, ἡ εὐγενεστάτη Κυρία Εὐτυχία 'Ιωακείμογλου.

»'Εὰν ἐπεχείρουν νὰ ἀπαριθμήσω τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ Ο.Φ.Α. 'Αθηνῶν, θὰ σᾶς ἐταλαιπώρουν δεινῶς, διότι εἶναι ἀνεξάντλητα εἰς ἀριθμόν.

» Χρέος, ἐν τούτοις, ἔχω νὰ ἐπισημάνω μερικὰ ἐξ αὐτῶν. 'Ακριβῶς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀπετέλεσαν σταθμοὺς εἰς τὴν ὅλην λαμπράν, καὶ δημιουργικὴν πορείαν τοῦ 'Ομίλου.

»'Αρχικῶς, ὁ "Ομιλος ἀπέκτησεν ἰδιόκτητον θαυμάσιον οἴκημα, ἐντὸς πευκοφύτου περιοχῆς ἐκ 12.000 τετρ. πήχεων. Εἰς τὸ οἴκημα τοῦτο, ἐγκατεστάθη καὶ ἐλειτούργησε Παιδικὴ Στέγη, εἰς τὴν ὁποίαν παρείχετο, ὑπὸ συνεχῆ ἐπιστημονικὸν ἔλεγχον, περίθαλψις εἰς ἀσθενῆ, καὶ καχεκτικὰ παιδιὰ 'Αστυνομικῶν.

» Βραδύτερον, ὅταν διεπιστώθη, ὅτι ἡ ὑπάρχουσα Παιδικὴ Στέγη δὲν ἐπήρκει διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ηὐξημένων ἀναγκῶν, ἐπεχειρήθη νέον καὶ μέγα ἅλμα. 'Η οἰκοδόμησις νέου κτιρίου.

»'Εντὸς διετίας, ἐπραγματοποιήθη ἡ πλήρης ἀποπεράτωσις τῆς νέας οἰκοδομῆς, ἡ ὁποία καὶ μᾶς φιλοξενεῖ αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἐνῷ συγχρόνως ἐπεξετείνετο τὸ οἰκόπεδον, δημιουργουμένης συνολικῆς ἐκτάσεως 25.000 τετρ. πήχεων.

» Τὸ νέον οἴκημα, ἀμιλλᾶται ἐπιτυχῶς πρὸς τὰ τελειότερα Εὐρωπαϊκὰ πρότυπα τοῦ εἴδους, εἶναι δέ, ἴσως, μοναδικὸν ἐν 'Ελλάδι.

» Συνολικῶς, μέχρι σήμερον, ἔχουν φιλοξενηθῆ εἰς τὰ δύο κτίρια 6.500 παιδιὰ 'Αστυνομικῶν.

» Διὰ τὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα φιλοξενοῦνται καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς σχολικῆς περιόδου, λειτουργεῖ Δημόσιον Δημοτικὸν Σχολεῖον.

» Πέραν τῶν ἀνωτέρω, ἐντὸς ἰδιοκτήτου οἰκήματος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη ἀριθ. 47, ἐλειτούργησε Μορφωτικὸν Κέντρον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐδιδάχθη εἰς θήλεα τέκνα Ἀστυνομικῶν, ἡ Κοπτικὴ καὶ ἡ Ραπτική, ὡς καὶ ξέναι γλῶσσαι.

»Ἐξ ἄλλου, ὁ Ὅμιλος ἀπέκτησεν, ἐσχάτως, ἰδιόκτητον ἐντευκτήριον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου ἀριθ. 5. Ἐντὸς αὐτοῦ, ἔλαβον χώραν πλεῖσται ἐπιτυχεῖς μορφωτικαί, καὶ ἐν γένει πνευματικαὶ ἐκδηλώσεις.

» Θὰ ἦτο παράλειψίς μου, ἂν δὲν ἀνεφερόμην εἰς ἓν σημαντικὸν ἐπίσης ἔργον τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν. Τὴν ἐντὸς τοῦ οἰκοπεδικοῦ χώρου, τῆς Παιδικῆς Στέγης, οἰκοδόμησιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, τοῦ ὁποίου, ἡ ἐπίσημος ἔναρξις λειτουργίας, ἐγένετο σήμερον. Ἐλπίζω ὅτι οἱ πάντες κατανοοῦν τὴν σημασίαν τοῦ ἔργου τούτου, διὰ τὴν Ἑλληνοχριστιανικὴν ἀγωγὴν τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα φιλοξενοῦνται εἰς τὴν Στέγην.

»Ἀνεφέρθην μόνον εἰς τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ Ὁμίλου ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων αἱ ὑλικαὶ ἀποδείξεις εἶναι ἁπταὶ καὶ μόνιμοι.

» Πέραν ὅμως αὐτῶν, ὑπάρχει ἓν τεραστίου ὄγκου ἔργον, παροχῆς ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως εἰς μέλη οἰκογενειῶν Ἀστυνομικῶν, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Χώρας καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ ὁποίου, δὲν θὰ ἤρκουν αἱ σελίδες ἑνὸς βιβλίου ὁλοκλήρου, μὲ κίνδυνον, καὶ πάλιν, παραλείψεως οὐσιωδῶν ἐκδηλώσεων προσφορᾶς στοργῆς καὶ ἀγάπης.

»Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ νὰ ἐξάρω καὶ νὰ ὑπογραμμίσω ἐντελῶς ἰδιαιτέρως, εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι τὸ πραγματοποιηθέν, ὑπὸ τοῦ Ὁμίλου «Φίλοι Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν» ἔργον, εἶναι γιγάντιον, ἂν μάλιστα ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐπετεύχθη ἄνευ οὐδεμιᾶς, ἀπολύτως, ἐπιβαρύνσεως τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἀλλὰ μόνον χάρις εἰς τὰ ὑλικὰ μέσα τὰ ὁποῖα, ἐξ ἰδίων, τὰ μέλη του διέθεσαν, ἢ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὑπῆρξαν προϊὸν τῆς δραστηριότητός των, ὑπὸ μορφὴν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων ἢ κοινωνικῶν τοιούτων.

»Ἀλλὰ πέραν τῶν ἀριθμῶν, καὶ τῶν ἐν γένει ὑλικῶν μέσων, διὰ τῶν ὁποίων ἐκφράζεται ἡ γόνιμος δραστηριότης τοῦ Ὁμίλου, ὑπάρχει καὶ ἕνας τομεὺς δραστηριότητος καὶ εὐποιΐας, ὁ ὁποῖος, διὰ νὰ καταστῇ πραγματικότης, ἀπήτησε μόχθον πολύν, καὶ φροντίδα ἀκοίμητον, καὶ ἀγωνίαν ψυχικὴν ἀπροσμέτρητον, καὶ ἔμπνευσιν ὑψηλὴν καὶ πάθος ἱερόν, καὶ συνείδησιν κοινωνικοῦ καθήκοντος ηὐξημένην, καί, πρὸ παντός, αὐταπάρνησιν καὶ ἀλτρουισμὸν ἀνυπέρβλητον, τῶν μελῶν τοῦ Ὁμίλου.

» Δι' ὅλα αὐτά, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξευρεθοῦν, παρ' ὅλον τὸν ἀπέραντον πλοῦτον τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, λόγοι ἱκανοὶ νὰ περιγράψουν τὸ μέγεθος τῶν αἰσθημάτων θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, πρὸς τὰς ἐξόχου ψυχικῆς εὐγενείας καὶ πνευματικῆς ἀνωτερότητος Κυρίας, μέλη τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν, δι' ὅσα ἀνεκτίμητα μᾶς προσέφερον, καὶ προσφέρουν.

» Περαίνων, ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου, διὰ τὴν τεραστίαν προσφοράν των, πρὸς τὰς Κυρίας τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν, τὰς ὑπερόχους αὐτὰς ἱερείας τοῦ Ναοῦ τῆς Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης, καὶ τῆς φιλαλληλίας· ὅλως δὲ ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν Πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὁμίλου, τὴν φιλτάτην μας Κυρίαν Εὐτυχίαν Ἰωακείμογλου, ἡ ὁποία, ἠνάλωσε, κυριολεκτικῶς, ἑαυτήν, ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον 20ετίαν, εἰς τὴν προσπάθειαν περιθάλψεως, καὶ πάσης περαιτέρω, δυνατῆς συνδρομῆς πρὸς τὰ παιδιὰ τῶν Ἀστυνομικῶν.

» Καίτοι θὰ ἐνοχλήσω τήν, εἰς ὅλους μας γνωστήν, μετριοφροσύνην της, ἐν τούτοις, δὲν δύναμαι νὰ μὴν τονίσω, ὅτι ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων της, ὡς Προέδρου, ἀπεδείχθη ἰδεώδης συντονίστρια τῆς δημιουργικῆς δραστηριότητος, ὅλων τῶν Κυριῶν τοῦ Ὁμίλου.

»Ἐπὶ πλέον, εἰς τὰς πολυτίμους ἀρετὰς τῶν ἄλλων Κυριῶν τοῦ Ὁμίλου, προσέθεσε καὶ τὴν ἰδικήν της, ἀκατάλυτον ζωτικότητα, τὴν ὁποίαν ἀφιέρωσεν, ἐξ ὁλοκλήρου, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν οἰκογενειῶν τῶν Ἀστυνομικῶν. Τὰ ἄπειρα ἐμ-

πόδια, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὰς προσπαθείας της μετὰ τῶν ἄλλων Κυριῶν συνήντησε, δὲν ἔκαμαν ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ ἰσχυροποιοῦν, ἔτι περαιτέρω, τὴν ἀδάμαστον θέλησίν της, καὶ τὴν χαλυβδίνην ἀποφασιστικότητά της, νὰ ἐπιτύχῃ.

» Τίποτε δὲν ἔμεινεν ἀκατόρθωτον, ἐμπρὸς εἰς τὴν χειμαρρώδη ἐνεργητικότητα τῆς Κυρίας Προέδρου, ἡ ὁποία, πέραν τῶν δυνατοτήτων τοῦ ἰσχυροῦ χαρακτῆρος της, ἔθεσεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον ἔταξεν εἰς ἑαυτήν, ὅλα τὰ ἀνεξάντλητα ἀποθέματα τῆς καλωσύνης, καὶ τοῦ ψυχικοῦ μεγαλείου της. Τὴν εὐχαριστῶ καὶ πάλιν θερμότατα καθὼς καὶ ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς Κυρίας τοῦ Ὁμίλου».

***

ΤΟΝ ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟΝ πανηγυρικὸν λόγον τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ μας ἐκάλυψαν ζωηρὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα τῶν παρευρεθέντων. Εἰς τοῦτον ἀπήντη-

Ἐνῶ κόπτεται ἡ «τούρτα» τῆς Εἰκοσαετίας ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ, εὐθὺς μετὰ τὸν λόγον του. Διακρίνονται ὁ πρώην Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, Μακαριώτατος κ. Ἰάκωβος, οἱ πρώην Ὑπουργοὶ καὶ ἤδη Βουλευταὶ κ. Ν. Ἔξαρχος καὶ Δ. Βρανόπουλος, ἡ Πρόεδρος τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν κ. Ε. Ἰωακείμογλου κ.λ.

σεν ἡ κ. Ε. Ἰωακείμογλου, Πρόεδρος τοῦ Ὁμίλου, ἡ ὁποία ηὐχαρίστησε κατασυγκεκινημένη τὸν κ. Καραμπέτσον καὶ δι' αὐτοῦ ὁλόκληρον τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν κόπων, τῶν μόχθων καὶ τῶν προσφορῶν τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν πρὸς τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὰς οἰκογενείας των. Ἀνήγγειλεν ἀκολούθως ἡ κ. Ἰωακείμογλου ὅτι ὁ Ὅμιλος «Φίλοι Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν», ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν 20 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του, προσφέρει καὶ τὸ συμβολικὸν ποσὸν τῶν 20.000 δραχμῶν—ὅσα καὶ τὰ ἔτη ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του— εἰς ἕνα τῶν ἀρίστων ἀστυφυλάκων, διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ καλυτέραν ἀξιοποίησιν τοῦ ποσοῦ πρὸς σπουδὰς ἢ ἄλλον ἐπιτακτικὸν λόγον.

Τὴν μεστὴν ἀπάντησιν τῆς κ. Ἰωακείμογλου, τὴν ἀναγγελθεῖσαν συγκινητικὴν προσφορὰν τοῦ συμβολικοῦ ποσοῦ τῶν 20.000 δραχμῶν, ὡς καὶ τὸ ἐπακολουθῆσαν

«κόψιμο τῆς τούρτας» καὶ τὴν σβέσιν τῶν 20 κηρίων ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς κ. Προέδρου, ἐκάλυψαν καὶ πάλιν τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων. Καὶ ἡ ὡραία τελετὴ ἔληξε μὲ τὰς καλυτέρας εὐχὰς ὅλων μας: **« Νὰ εὐοδωθῇ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ νὰ τὰ « ἑκατοστήσῃ » ὁ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν ».** Θὰ ἔχῃ πρὸς τοῦτο πάντοτε, ὡς θερμὴν συμπαράστασιν τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μας.

ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ, ἔργον τοῦ ἀειμνήστου καὶ μεγάλου καὶ εὐσεβοῦς Βασιλέως Παύλου, συνεπλήρωσε τὴν 15 Ἰουνίου 1965 τὴν φιλοξενίαν 18.469 ἀτόμων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Καὶ ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἡμέραν, συνεχίζουσα τὸ ἰλιγγιῶδες πράγματι εἰς ἐθνικοκοινωνικὴν προσφορὰν ἔργον της, προσέθεσεν εἰς τὸν ἱστορικὸν τομέα τῶν φιλοξενιῶν της 66 ἀξιωματικοὺς τῶν δύο Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἤτοι 46 τῆς Χωροφυλακῆς καὶ 20 τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Πρόκειται περὶ τῆς 185ης Σειρᾶς φιλοξενουμένων, ἡ ὁποία ἀποτελουμένη ἀπὸ ἀξιωματικοὺς τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς Χωροφυλακῆς, ἤρχισε τὴν 15 Ἰουνίου καὶ θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ ἕνα εἰκοσαήμερον σχεδόν. Πεῖραν τῶν φιλοξενιῶν αὐτῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἑστίας ἔχουν τὰ 18.469 ἄτομα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὡς προελέχθη, αὐτὴν δὲ ἀκριβῶς τὴν πεῖραν θὰ λάβουν τώρα καὶ οἱ 66 ἀξιωματικοί. Εἶναι βέβαιον ὅτι καὶ αὐτοί, ὅπως μέχρι τώρα καὶ αἱ χιλιάδες τῶν ἄλλων φιλοξενηθέντων—ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν, ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἱερέων, δημοσίων ὑπαλλήλων, Κυπρίων, Βορειοηπειρωτῶν κ.λ.—θὰ ἀποκομίσουν τὰς καλυτέρας τῶν ἐντυπώσεων καὶ πολλὰ θὰ ὠφεληθοῦν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, ἀφοῦ θέματα καλύπτοντα ὅλα τὰ σύγχρονα ἐνδιαφέροντα τοῦ ἀτόμου θὰ ἀκουσθοῦν καὶ θὰ συζητηθοῦν, ἀνταλλαγαὶ γνωμῶν θὰ λαμβάνουν χώραν καθ' ἑκάστην καὶ ἐπισκέψεις μουσείων, ἀρχαιολογικῶν χώρων, μεγάλων ἐργοστασίων καὶ ἐκδρομαὶ ἀνὰ τὴν χώραν θὰ πραγματοποιηθοῦν.

***

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΓΙΑΣΜΟΝ, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς φιλοξενίας ἐτελέσθη εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τελετῶν τοῦ Ἱδρύματος τὴν 12ην ὥραν τῆς 15 Ἰουνίου, παρέστησαν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως κ. Π. Γεωργόπουλος, ὁ Ἐπίτιμος Σύμβουλος τοῦ Ἱδρύματος κ. Φ. Μεσσινόπουλος, Ἀντιστράτηγος ἐ.ἀ., ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ε. Καραμπέτσος, ὁ Ὑπαρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς κ. Ν. Παναγόπουλος, ὁ ἐν ἀποστρατείᾳ Ἀντιστράτηγος κ. Σ. Τσαούσης, ὁ Ἐπίσκοπος—Βοηθὸς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Παντελεήμων, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Ἑστίας κ. Χουρδάκης καὶ ἀντιπροσωπεῖαι ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Πρὸς τοὺς φιλοξενουμένους καὶ τοὺς λοιποὺς παρευρεθέντας ὡμίλησεν ὁ κ. Π. Γεωργόπουλος, Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

« Σεβασμιώτατε, Κύριε Πρόεδρε:

»Ὁ κ. Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως, μὴ δυνηθείς, λόγῳ ἐκτάκτου κωλύματος, νὰ παραστῇ εἰς τὴν σεμνὴν αὐτὴν τελετὴν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς φιλοξενίας εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο τέμενος τῶν ἀξιωματικῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, μοὶ ἀνέθεσε νὰ σᾶς μεταφέρω τὸν πλέον φιλικὸν χαιρετισμόν του καὶ τὰς θερμοτέρας εὐχαριστίας του διὰ τὴν φιλοξενίαν, τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ παράσχητε εἰς τὰ παριστάμενα ὄργανα τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας τοῦ Ὑπουργείου μας.

» Μοὶ ἀνέθεσεν ἐπίσης ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ διαβιβάσω, καὶ ἤδη πράττω τοῦτο, τὸν θερμὸν χαιρετισμόν του πρὸς τοὺς ὑπὸ φιλοξενίαν κ.κ. ἀξιωματικοὺς τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, καὶ τὰς ὁλοψύχους εὐχάς του ὅπως διέλθωσι τὰς ἡμέρας τῆς ἐνταῦθα φιλοξενίας των ἐν πλήρει χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει καὶ ὅπως αὕτη ἀποβῇ ὠφέλιμος δι' αὐτοὺς καὶ τὸν σκοπόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποβλέπει.

» Κύριε Πρόεδρε, δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ φιλοξενεῖτε τοιαύτας ὁμάδας ὀργάνων τῆς Διοικήσεως καὶ ὀργανώνετε τοιαύτας σεμνὰς τελετάς. Πολλάκις, μέχρι σήμερον, ἔχετε φιλοξενήσει ἄτομα ἢ ὁμάδας κρατικῶν ὀργάνων καὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ Νομικῶν Προσώπων. Καὶ πολλὰ εἶναι τὰ ὠφέλη, τὰ ὁποῖα ἀποκομίζουν ἐκ τῆς φιλοξενίας αὐτῆς, ἀναγόμενα εἰς τὸν Ἐθνικὸν καὶ Κοινωνικὸν Τομέα.

» Σᾶς παρακολουθοῦμεν, Κύριε Πρόεδρε, μὲ μεγάλην ἱκανοποίησιν, μὲ μεγάλον θαυμασμόν, θὰ ἠδυνάμην νὰ εἴπω, εἰς τὸ μεγάλο ἐθνικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖτε εἰς τὴν Ἐθνικὴν αὐτὴν Ἑστίαν.

Κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ Ἁγιασμοῦ. Διακρίνονται ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως κ. Π. Γεωργόπουλος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Ε. Καραμπέτσος, ὁ Ἀντιστράτηγος κ. Φ. Μεσσινόπουλος κ.λ.

» Σᾶς εὐχόμεθα πάντοτε νὰ εἶσθε εἰς θέσιν νὰ συνεχίζετε ἐπιτυχῶς καὶ ἀνοδικῶς τὸ λαμπρὸν αὐτὸ ἔργον σας. Καὶ εἰς τοὺς ὑπὸ φιλοξενίαν κ.κ. ἀξιωματικοὺς τῶν εὐγενῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, εὐχόμεθα εὐχάριστον καὶ ἀποδοτικὴν τὴν ἐνταῦθα παραμονήν των».

Ὡμίλησαν ἐπίσης δι' ὀλίγων, ἐκ μέρους τοῦ Ἱδρύματος οἱ ἐ.ἀ. Ἀντιστράτηγοι κ. Φ. Μεσσινόπουλος καὶ Σ. Τσαούσης, ὁ ἱερουργήσας κατὰ τὸν ἁγιασμὸν Ἐπίσκοπος κ. Παντελεήμων καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Ἑστίας κ. Χουρδάκης. Ἐν συνεχείᾳ ἐτηρήθη ἑνὸς λεπτοῦ σιγὴ εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Παύλου καὶ ἡ ὅλη τελετὴ ἔληξε μὲ μικρὰν δεξίωσιν ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Ἑστίας πρὸς τοὺς παρευρεθέντας.

ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Σημείωσις.— Εἰς τοὺς 66 ἀξιωματικοὺς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς, προσετέθησαν ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν καὶ 9 τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας. Συνεπῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν φιλοξενουμένων ἀξιωματικῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας (γενικῶς) ἀνῆλθεν εἰς 75.

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

* ΑΝΑΙΔΗΣ φοιτητὴς ὁ Λ.Σ., ἐτῶν 22, συνελήφθη ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία Ἀμέσου Δράσεως γιατὶ ἐνωχλοῦσε μὲ χυδαῖες ἐκφράσεις νέα. Παρεπέμφθη εἰς τὸν Εἰσαγγελέα.

* ΕΡΩΤΙΚΗ ἀντιζηλία ὑπῆρξε ἡ αἰτία ποὺ ὁ Βασίλειος Καπέλλας, στὸ χωριὸ Κάτω Μακρυνὸ Αἰτωλίας, σκότωσε μὲ κυνηγετικὸ ὅπλο τὸν Χρῆστο Μυλωνᾶ, ἐτῶν 30, γεωργό. Εἶναι βέβαιο ὅτι ὁ ἔρωτας γενικῶς ἀποτελεῖ μιὰ ἀνώμαλη κατάστασι στὸν ἄνθρωπο, πού, ὄχι σπάνια, ὅταν ὑπάρξουν ὡρισμένα στοιχεῖα καὶ παρορμήσεις, ὁδηγεῖ στὸ ἔγκλημα. Ἔτσι καὶ ὁ Καπέλλας γιατὶ ἦταν ἐρωτευμένος μὲ τὴν Δήμητρα, ἐτῶν 20, νόμιζε ὅτι τῆς ἀνῆκε δικαιωματικά. Ἔτσι τὸ θῦμα ὁ Μυλωνᾶς, ποὺ ἐπίσης ἀγαποῦσε τὴν Δήμητρα καὶ ἐκείνη ἀνταπεκρίνετο στὸ αἴσθημά του, βρέθηκε νεκρός, ὅταν θέλησε ν' ἀγκαλιάσῃ τὴν φίλη του. Ὁ δολοφόνος ἐπίσης ἦταν ἐρωτευμένος, ἀλλὰ μὲ πρωτόγονο ἔρωτα.

* ΕΠΙΘΕΣΙΣ κατ' ἀστυνομικῶν ἐσημειώθη ἀπὸ τοὺς ἀκροβάτες Ἰορδάνη Ἰορδάνου, Χρῆστο, Γεωργιάδη καὶ Ν. Παπάζογλου, ὅταν ἀπηγορεύθη νὰ ἐγκαταστήσουν παράπηγμα «Γύρου τοῦ Θανάτου» μπροστὰ στὴν Ἀνάληψι Βύρωνος, ποὺ ἐώρταζε, χωρὶς νὰ ἔχουν σχετικὴ ἄδεια. Συνελήφθησαν γιὰ ἀντίστασι κατὰ τῆς ἀρχῆς, σωματικὴ βλάβη καὶ τεντυμποϊσμό.

* ΚΑΙ ΑΛΛΗ ἐπίθεσις κατ' ἀστυνομικῶν, στὴ διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Χαλκοκονδύλη καὶ Γ' Σεπτεμβρίου. Ὁ Σ.Φ. Τσερώνης, ἐτῶν 31, αὐτοκινητιστής, ὀργισθεὶς γιατὶ τὸ 102-546 ἀστυνομικὸ αὐτοκίνητο ἐστάθμευσε ἀπότομα προκειμένου νὰ ἀποφύγῃ ὁ ὁδηγῶν αὐτὸ ἀστυφύλαξ Ε. Ἀνδρουλακάκης, τὸν διαμελισμὸ τυφλοῦ, ἐπετέθη ἐναντίον τοῦ ἀστυφύλακος καὶ τοῦ κατέφερε δύο ραπίσματα. Ὁ Τσερώνης συνελήφθη δι' ἄδικο ἐπίθεσι, σωματικὰς βλάβας καὶ τεντυμποϊσμό.

* Η ΒΑΝΑΥΣΗ πρᾶξις ποὺ ἔγινε σὲ βάρος ἑνὸς σκύλου, ὅταν ἄγνωστοι τὸν περιέβρεξαν μὲ πετρέλαιο καὶ τὸ ἄναψαν, δὲν μπορεῖ νὰ ἔγινε ἀπὸ ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἀπὸ ἀνθρωποειδῆ πρωτόγονα θηρία. Ἀσφαλῶς ἡ Ἀστυνομία θὰ ἀνακαλύψῃ τοὺς δράστες, ποὺ πρέπει νὰ ἐκτεθοῦν σὲ δημόσια χλεύη.

* ΦΟΝΟΣ ἐκ προμελέτης πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ πρᾶξις τοῦ Ἀργ. Λαϊβέρη, οἰκοδόμου, ὁ ὁποῖος στὴ Σαλαμῖνα σκότωσε μὲ τὴ μοτοσυκλέττα του τὸν συνάδελφό του Τσεβᾶ, ἐνῶ ἤθελε νὰ σκοτώσῃ ἄλλον, δηλαδὴ τὸν ἐπίσης συνάδελφό του Θεοχάρη Βεζυρόπουλο, μὲ τὸν ὁποῖο εἶχε διαφορές.

* Ο ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΗΣ στρατιώτης τοῦ Κιλκὶς Β. Τσαλαπατάνης ἔπαθε κρίσι, ὅταν ἦταν σκοπός, στὸ στρατόπεδο τοῦ 72 συντάγματος. Τότε πῆγε, διέρρηξε τὴν ἀποθήκη, ἐφωδιάστηκε μὲ χειροβομβίδες καὶ στὶς 1.30' μετὰ τὰ μεσάνυκτα, μπῆκε στὸ θάλαμο τοῦ 1ου λόχου τοῦ 604 τάγματος πεζικοῦ καὶ κρατώντας τὸ αὐτόματό του (τόμιγκαν) ἐφώναξε: «Σηκωθῆτε ὅλοι. Ἐγὼ διατάζω. Εἶμαι ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος». Ὅταν προσπάθησαν νὰ τὸν ἡσυχάσουν καὶ νὰ τὸν ἀφοπλίσουν, ἄρχισε νὰ πυροβολῇ καὶ νὰ ρίχνῃ χειροβομβίδες. Ἔτσι ἔπεσαν νεκροὶ 3 στρατιῶτες μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἴδιος, 4 ἄλλοι εἶναι βαρύτατα τραυματισμένοι, 8 εἰ-

ναι βαρειὰ τραυματίες καὶ 8 ἐλαφρότερα. Αὐτὸς εἶναι ὁ θλιβερὸς ἐπίλογος ἑνὸς σχιζοφρενοῦς. Τὰ κρούσματα ἐγκλημάτων ἀπὸ σχιζοφρενεῖς δὲν εἶναι συχνά, βέβαια, ἀλλὰ εἶναι ἀνατριχιαστικά.

* ΚΑΤΕΣΦΑΞΕ τὴν φίλη του ἀπὸ ἐρωτικὸ «ἀμόκ» ὁ ἑστιάτορας τοῦ Ἄργους Σπ. Τζούλιας, ὅταν αὐτὴ ποὺ ἦταν χήρα, θέλησε νὰ διακόψη τὶς σχέσεις τους λόγω τοῦ ὅτι ἦταν παντρεμμένος καὶ εἶχε καὶ παιδί. Μετὰ τὸ ἔγκλημά του πῆγε σπίτι του καὶ θέλησε ν' αὐτοκτονήση παίρνοντας δηλητήριο, ἀλλὰ λιποψύχησε καὶ πῆγε καὶ παραδόθηκε στὴν 'Αστυνομία.

* 19 ΕΤΩΝ κάθειρξις ἐπεβλήθη στὸν κτηνώδη σάτυρο τῆς 'Αμφιάλης ποὺ εἶχε βιάσει 4έτιδα παιδίσκη. Τὸ ἀκροατήριο θεώρησε τὴν ἀπόφασι ἐπιεικῆ μπροστὰ στὸ τερατούργημά του.

* ΜΑΧΑΙΡΙΕΣ δέχθηκε ἡ 'Ελένη σύζυγος Κολοβοῦ, στὴν διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Κυψέλης-Εὐβοίας, ἀπὸ τὸν σύζυγό της Κ. Κολοβό, ποὺ ἦρθε ἀπὸ τὴν Καρδίτσα. Αἰτία ὅτι ἡ 'Ελένη ποὺ τὸν εἶχε ἐγκαταλείψει καὶ ἐργαζόταν στὴν 'Αθήνα, γιατί τῆς εἶχε σπαταλήσει τὴν περιουσία, δὲν ἐδέχετο νὰ συμφιλιωθοῦν.

* ΛΗΣΤΕΙΑ γκαγκστερικὴ ἐσημειώθη στὸ καφενεῖο Χρ. Κράνη (Ν. 'Ιωνίας 179). Στὶς 1 μετὰ τὰ μεσάνυχτα δύο ἄγνωστοι, ἡλικίας 28-30 ἐτῶν, μπῆκαν ξαφνικὰ στὸ καφενεῖο. 'Ο ἕνας ἀκινητοποίησε μὲ τὴν ἀπειλὴ στυλέτου τὸ μικρὸ ὑπάλληλο καὶ ὁ ἴδιος μὲ τὴν ἀπειλὴ περιστρόφου πῆρε ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτη 4.350 δραχμές. Κατόπιν οἱ δράστες μὲ δύο μοτοποδήλατα ἐξηφανίσθησαν. 'Η Γενικὴ 'Ασφάλεια 'Αθηνῶν ἐνήργησε δραστήρια καὶ πέτυχε νὰ ἀνακαλύψη καὶ συλλάβη τοὺς δράστες, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὁ Β. Φυτράκης, κάτοικος Κυψέλης καὶ ὁ Θ. Μανουσόπουλος, κάτοικος Γαλατσίου. Αὐτοὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ληστεία ἔκλεψαν καὶ ἕνα αὐτοκίνητο, ἀλλὰ συνελήφθησαν ἀπὸ τὸ περιπολικὸ τῆς 'Αστυνομίας καὶ βρέθηκαν ἐπάνω τους τὸ περίστροφο καὶ τὸ μαχαίρι. 'Εθεωρήθησαν ὕποπτοι καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀνάκρισι ποὺ ἔγινε, ὡμολόγησαν ὅτι αὐτοὶ ἔκαναν τὴν ληστεία.

* ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΟΙ χασὶς ἓξ στὸ σύνολο συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν Γενικὴ 'Ασφάλεια 'Αθηνῶν. Κατεσχέθησαν 12 κιλὰ χασὶς ποὺ εἶχε εἰσαχθῆ ἀπὸ τὴν Τουρκία. 'Αποτελεῖ μία νέα ἐπιτυχία τῆς ὑπηρεσίας διώξεως ναρκωτικῶν τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων.

* ΠΤΩΜΑ γυναικὸς ἐξεβράσθη στὴν θάλασσα, κοντὰ στὸ χωριὸ Καστέλλα. Πρόκειται περὶ στυγεροῦ ἐγκλήματος γιατὶ τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια βρέθηκαν δεμένα καὶ στὸ πτῶμα ποὺ ρίχθηκε στὴ θάλασσα ἦταν δεμένες δύο ἄγκυρες γιὰ ἔρμα, ἀλλά, λόγω τοῦ ὅτι ἦταν μικρές, δὲν τὸ συνεκράτησαν στὸ βυθό. Τὸ ἔγκλημα ἔγινε πρὸ 20ημέρου. 'Η γυναίκα εἶναι ἡ Βούλα σύζυγος 'Αργυρίου Ντάβου. 'Απὸ τὴν ἀνάκρισι διεπιστώθη ὅτι τὸ ἔγκλημα διεπράχθη ἀπὸ τὸν σύζυγό της 'Αργύριο Ντάβο καὶ τὸν πεθερό της, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ προηγουμένως τὴν ἔσφαξαν μὲ μαχαίρι, κόβοντες τὸ λαιμό της, κατόπιν τὴν ἔδεσαν ἔτσι καὶ τὴν πέταξαν στὴν θάλασσα. Διεπιστώθη μάλιστα ὅτι ἡ μιὰ ἄγκυρα ποὺ εἶχε δεθῆ γιὰ νὰ κρατήση τὸ πτῶμα στὸν βυθὸ ἀνῆκε στὸν πεθερό. Τὸ ἔγκλημα εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ εἰδεχθέστερα τῶν τελευταίων χρόνων.

* ΜΑΧΑΙΡΙΕΣ δέχθηκε στὴν πλάτη του ὁ ταξιτζὴς Γ. Γρανιτσιώτης ἀπὸ τὸν ἐπιβάτη Γραμματικόπουλο, ὁ ὁποῖος νόμιζε ὅτι ὁ ἐπαγγελματίας αὐτός, ποὺ οὔτε τὴν γυναίκα του οὔτε τὸν ἴδιο ἐγνώριζε, ἦταν ἐραστὴς τῆς γυναίκας του. Τὸ ταξί, ὅταν χτυπήθηκε ὁ ὁδηγός, ἔμεινε ἀκυβέρνητο καὶ ἔπεσε πάνω σὲ φορτηγό. Τότε ὁ δράστης ἐπεχείρησε νὰ φύγη, ἀλλὰ οἱ πολῖτες μὲ τὴ βοήθεια περιπολικοῦ τὸν ἔπιασαν καὶ τὸν παρέδωσαν στὸν Εἰσαγγελέα. 'Η ἀπόπειρα φόνου ἔγινε στὸν Πειραιᾶ στὶς 16-6-65.

* ΔΕΚΑ ΠΕΝΤΕ μαχαιριὲς δέχθηκε ἡ Ε.Ρ., ἐτῶν 32, παντρεμμένη μὲ δυὸ παιδιά, ἀπὸ τὸν φίλο της καὶ ἐξάδελφο τοῦ ἀνδρός της, ὅταν θέλησε νὰ διακόψη μὲ

αὐτὸν τὸν παράνομο ἐρωτικὸ δεσμὸ καὶ τοῦ τὸ εἶπε, ὁπότε ἐκεῖνος ἔξαλλος τὴν χτύπησε μὲ τὸ μαχαίρι του. Προφανῶς ὁ πρωτόγονος ἐγωισμὸς του ἐξειλίχθη σὲ ἐγκληματικὴ μανία.

ΞΕΝΗ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΑ

* ΕΔΡΑΠΕΤΕΥΣΕ ὁ Τσάρλς Οὐΐλσων ἀπὸ τὶς ἀγγλικὲς φυλακὲς ὅπου ἐξέτιε ποινὴ καθείρξεως 30 ἐτῶν, ποὺ τοῦ ἐπεβλήθη γιὰ τὴν μεγάλη ληστεία τοῦ τραίνου ποὺ συνεκλόνισε πρὸ διετίας τὸν κόσμο. Ἡ ἀπόδρασις ἔγινε ὑπὸ δραματικὲς συνθῆκες. Συνεργάτες τοῦ ληστοῦ καταδίκου μπῆκαν στὶς φυλακές, καὶ ἀφοῦ ἐξουδετέρωσαν τὸν φύλακα, τὸν ἀπηλευθέρωσαν. Ἐν συνεχεία ὁ Οὐΐλσων καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς σπείρας κατώρθωσαν νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸ συγκρότημα τῶν φυλακῶν, κατεβαίνοντας μὲ σχοινιὰ ἀπὸ τὸν τοῖχο.

* ΚΛΕΙΔΑΡΙΑ ποὺ ἀνοίγει μὲ τὴν φωνὴ τοῦ κυρίου της. Ἕνας ἐπιστήμων ἀπὸ τὴν Φιλαδέλφεια τῆς Ἀμερικῆς πῆρε δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας γιὰ μιὰ κλειδαριὰ ποὺ ἀνοίγει στὸ ἄκουσμα τῆς φωνῆς. Ἡ συσκευὴ εἶναι κατασκευασμένη ἔτσι ὥστε νὰ ἀναγνωρίζη μία φωνὴ ποὺ λέει μιὰ λέξι ἢ μιὰ φράσι, εἴτε περισσότερες φωνές, ἀποκλείοντας τὶς ἀπομιμήσεις τῶν φωνῶν. Ἐφευρέτης τοῦ «Βοκάλοκ», ὅπως ἀπεκλήθη ἡ νέα κλειδαριά, εἶναι ὁ δρ. Ἴρβινγκ Σέρ, διευθυντὴς ἐρευνῶν στὸ Ἰνστιτοῦτο Ἐπιστημονικῶν Πληροφοριῶν. Ὁ κάτοχος τῆς νέας κλειδαριᾶς πιέζει ἕνα διακόπτη πάνω στὸ πόμολο τῆς πόρτας, ὁμιλεῖ σ' ἕνα μικρόφωνο εὑρισκόμενο στὸ ὕψος τοῦ στόματος καὶ γυρίζει τὸ πόμολο. Ἡ φωνὴ καὶ ἡ λέξις καταγράφονται κωδικοποιημένες «σ' ἕνα ἐγκεφαλικὸ κύτταρο» ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ παλλόμενες ἴνες (πλεξιγκλάς) ἀπὸ ἕνα φωτοηλεκτρικὸ κύτταρο καὶ μία ταινία μικροφώνου. Ἡ συσκευὴ κατεσκευάσθη ἀπὸ τὴν ἑταιρεία Γυροσκοπίων Σπέερ. Διαφορετικὲς φωνὲς ἠμποροῦν νὰ καταγράφωνται χωριστά. «Ἔστω καὶ ἂν εἶσθε μεθυσμένος ἢ κρυολογημένος, ἡ πόρτα πάλι θὰ ἀνοίξη» εἶπε ὁ δρ. Σέρ. «Ἀλλὰ κάποιος ποὺ θὰ μιμῆται τὴν φωνή σας, δὲν θὰ τὸ πετύχη».

* Η ΑΤΟΜΙΚΗ ἐνέργεια στὴν ἐγκληματολογία. Ὅπως ἀνεκοινώθη ἀπὸ τὸν πρόεδρο τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, νέα ἐνδιαφέρουσα ἐφαρμογὴ τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας ἐπετεύχθη στὸν τομέα τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων παρακολουθήσεως τῆς πορείας διαφόρων ἀντικειμένων καὶ τὴν μέσω ταύτης ἀνεύρεσίν των. Ἡ νέα μέθοδος, ἡ ὁποία παρουσιάζει ἐξαιρετικὴν εὐαισθησίαν καὶ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ εἰς λεπτοτάτας ἀνιχνευτικὰς ἐργασίας, στηρίζεται εἰς ἀνάλυσιν τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖο ἐνεργοποιοῦνται τὰ οὐδετερόνια τῆς ἐρευνωμένης περιοχῆς. Ἡ ἀνακοίνωσις προσθέτει ὅτι ἡ ἀνωτέρω μέθοδος ἐφαρμόζεται ἤδη μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν εἰς πλείστους κλάδους τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὴν τέχνην καὶ τέλος εἰς τὴν ἐγκληματολογίαν. Μεταξὺ τῶν παρατιθεμένων παραδειγμάτων ἀναφέρεται ἡ χρησιμοποίησις τῆς μεθόδου πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς μέχρι τοῦδε ἀγνώστου τεχνικῆς ποὺ ἠκολούθησαν ὡρισμένοι ἀπὸ τοὺς μεγάλους ζωγράφους τῆς Ἀναγεννήσεως κατὰ τὴν φιλοτέχνησιν τῶν ἀριστουργημάτων των. Ἀναφέρεται ἐπίσης ἡ χρησιμοποίησίς της πρὸς ἐπισήμανσιν τῆς τοποθεσίας ὅπου εἶχον ἐναποθηκευθῆ ποσότητες λαθραίως εἰσαχθέντων ναρκωτικῶν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Ν. Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Μούρραιϋ Καρόλου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μανδροκλέους, κοντὰ στὴν Ἀρμενικὴ Εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία τοῦ Δουργουτίου.

Ὁ Κάρολος Μούρραιϋ, Σκῶτος εὐγενής, τὸ 1821 ἦλθε στὴν Ἑλλάδα, ὅπου καὶ ἐφονεύθη, ἀγωνιζόμενος γιὰ τὴν ἑλληνικὴ ἀνεξαρτησία.

Μουσαίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θρασυβούλου, στοὺς «Ἀέρηδες» τῆς Πλάκας.

Ὁ Μουσαῖος, ἐπικὸς ποιητὴς τοῦ Ε'-ΣΤ' μ.Χ. αἰῶνος, γνωστὸς ὡς ὁ Μουσαῖος ὁ Γραμματικός, εἶναι ὁ συγγραφεὺς περιωνύμου σωζομένου ἐρωτικοῦ ἐπυλλίου (μικροῦ ἐπικοῦ ποιήματος), ποὺ φέρει τὸν τίτλο: «Τὰ καθ' Ἡρὼ καὶ Λέανδρον». (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Π. Φάληρο).

Μουσουνίτσας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πανόρμου 27, ἀπέναντι στὸν Ἅγιο Δημήτριο Ἀμπελοκήπων.

Ἡ Μουσουνίτσα (Ἄνω), χωριὸ τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος, στὸ νομὸ Φωκίδος, ἔχει περὶ τοὺς 150 κατοίκους καὶ εἶναι ἡ γενέτειρα τοῦ Ἀθανασίου Διάκου. Σήμερα μετωνομάσθη σὲ Ἀθανάσιο Διάκο.

Μουσούρου Μάρκου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀρδηττοῦ 42, στὸ «Μέτς».

Ὁ Μᾶρκος Μουσοῦρος, ἐπιφανέστατος Ἕλλην φιλόλογος καὶ οὐμανιστὴς τοῦ μέσου αἰῶνος (1470-1517), γεννήθηκε στὸ Ρέθυμνο τῆς Κρήτης καὶ ἀπέθανε στὴ Ρώμη. Διετέλεσε ἐπιμελητὴς ἐκδόσεων τοῦ Ἄλδου Μανουτίου, προϊστάμενος τῆς ἑνετικῆς λογοκρισίας καὶ καθηγητὴς τῶν ἑλληνικῶν στὴ Πάδοβα τῆς Βενετίας. Ἰδιαιτέρως ἀξιομνημόνευτη τυγχάνει ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἔκδοσις τῶν ἔργων τοῦ Πλάτωνος, 17 τραγωδιῶν τοῦ Εὐριπίδου καὶ 9 κωμωδιῶν τοῦ Ἀριστοφάνους. Ὁ Μᾶρκος Μουσοῦρος κατατάσσεται στὴ πρώτη σειρὰ τῶν φιλολόγων τῆς Ἀναγεννήσεως.

Μουστοξύδη Ἀνδρέου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀχιλλέως Παράσχου 9, κοντὰ στὸν λόφο «Φινοπούλου».

Ὁ Ἀνδρέας Μουστοξύδης, ἱστορικὸς συγγραφεὺς καὶ φιλόλογος, γεννήθηκε στὴ Κέρκυρα τὸ 1785 καὶ ἀπέθανε τὸ 1860. Τὴν ἐποχὴ τοῦ Καποδιστρίου, διετέλεσε διευθυντὴς τῶν ἐφημερίδων «Αἰγιναία» καὶ, «Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος», ἀργότερα δὲ ἐξέδωσε τὸ γνωστότατο ἱστορικὸ περιοδικὸ «Ἑλληνομνήμων». Μετὰ τὴν δολοφονία τοῦ Κυβερνήτου, ἐξελέγη βουλευτής, γερουσιαστὴς καὶ ἄρχων τῆς Παιδείας στὴν Κέρκυρα καὶ ἀντεπιστέλλον μέλος τῶν Ἀκαδημιῶν Γαλλίας, Βερολίνου, Μονάχου κ.λ.

Μουσῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δράκου, στὴν «Γαργαρέττα», στὶς ὑπώρειες τοῦ λόφου «Φιλοπάππου».

Οἱ Μοῦσες, μυθολογικὲς θεότητες, ἦσαν θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μνημοσύνης καὶ γεννήθηκαν στὴν Πιερία, γι' αὐτὸ εἶναι γνωστὲς καὶ ὡς Πιερίδες. Ἐννέα τὸν ἀριθμόν, ἦσαν ἀρχικὰ θεότητες τῶν πηγῶν καὶ τῶν ὑδάτων. Ἀργότερα οἱ Μοῦσες κατέστησαν οἱ προστάτιδες θεὲς τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ποιήσεως καὶ γενικὰ τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ τῶν Ἐπιστημῶν.

Κατὰ τὴν Θεογονία τοῦ Ἡσιόδου, οἱ Μοῦσες ἦσαν: 1) ἡ Καλλιόπη, προστάτις τῆς ἐπικῆς ποιήσεως καὶ τῆς ρητορικῆς, 2) ἡ Κλειώ, τῆς ἱστορίας, 3) ἡ Εὐτέρπη, τῆς λυρικῆς ποιήσεως, 4) ἡ Θάλεια, τῆς κωμωδίας καὶ τῆς βουκολικῆς ποιήσεως, 5) ἡ Μελπομένη, τῆς μουσικῆς ἁρμονίας καὶ τῆς τραγωδίας, 6) ἡ Τερψιχόρη, τῆς ὀρχήσεως, 7) ἡ Ἐρατώ, τοῦ ὑμεναίου καὶ τῆς ἐρωτικῆς ποιήσεως, 8) ἡ Πολύμνια, τῆς θρησκευτικῆς ποιήσεως καὶ 9) ἡ Οὐρανία, τῆς ἀστρονομίας. (Συνώνυμοι ὁδοὶ ὑπάρχουν σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Μπαϊρακτάρη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μεσογείων 139, ἀπέναντι στὶς Σχολὲς Χωροφυλακῆς.

Ὁ Μπαραϊκτάρης, στρατιωτικὸς τοῦ ΙΘ' αἰῶνος, διακρίθηκε στὴν Κρητικὴ ἐπανάστασι τοῦ 1866.

Μπακνανᾶ Μιχαήλ.

Συνέχεια τῆς ὁδοῦ Πύρρας (λεωφ. Συγγροῦ 105, Ἅγιος Σώστης), στὰ «Ταμπούρια» (Λεωφορεῖα Ἄνω Ν. Σμύρνης).

Ὁ Μιχαὴλ Μπακνανᾶς, πτωχὸς Ἀθηναῖος κηπουρός, ἀποκεφαλίσθηκε ἀπὸ τοὺς Τούρκους, τὸν Ἰούνιον τοῦ 1770, μὲ τὴν συκοφαντία ὅτι μετεῖχε τοῦ σώματος τοῦ Μητρομάρα. Ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία ἀνεκηρύχθη ἅγιος. (Νέον Μαρτυρολόγιον, Ἀθῆναι 1856, σελ. 187).

Μπαλάνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀρδηττοῦ 38, στὸ «Μέτς».

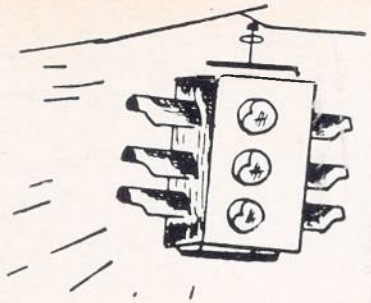
Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν συνώνυμη μεγάλη Ἠπειρωτικὴ οἰκογένεια, τῆς ὁποίας πολλὰ μέλη διεκρίθησαν στὰ γράμματα. Ὁ ἐξ αὐτῶν Βασιλόπουλος Μπαλάνος, διδάσκαλος τοῦ Γένους, διετέλεσε ἐπὶ 37 χρόνια διευθυντὴς τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς («Ἀρχιγυμνασίου») Ἰωαννίνων, ἡ ὁποία ὠνομάσθηκε Μπαλαναία Σχολή.

Μπαρμπάνου Γεωργίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κατζαντώνη, στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Ἅγιος Γεώργιος», κοντὰ στὸν ἱερὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ὁ Γεώργιος Μπάρμπανος, μέλος ἐγκρίτου Ἀθηναϊκῆς οἰκογενείας τῆς ὁποίας πολλὰ μέλη ἔγιναν στὴν ἱστορία ἀπὸ τὸν ΙΖ' αἰῶνα, ἦταν πρόκριτος τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐσφάγη ἀπὸ τοὺς Τούρκους, μαζὶ μὲ ἄλλους δημογέροντες, στὴν Ἀκρόπολι, τὸν Μάϊο τοῦ 1821.

(Συνεχίζεται)

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

* ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΗ ταχύτης ἦταν ἡ αἰτία ποὺ τὸ «Φόλκς Βάγκεν», στὴν λεωφόρο Κηφισιᾶς, χτύπησε πάνω στὴν διαχωριστικὴ νησίδα, ἔκανε μιὰ τούμπα καὶ βρέθηκε στὸ ἀντίθετο ρεῦμα, ὅπου συνεκρούσθη μὲ ἕνα «Πεζώ», ποὺ ὁδηγοῦσε κανονικὰ ἡ Εἰρήνη Κορύλλου. Νεκρὸς ὁ ὁδηγὸς τοῦ «Φόλκς Βάγκεν», τραυματισμένη σοβαρὰ ἡ Εἰρήνη.

* ΦΟΡΤΗΓΟ ἀνετράπη, στὸ 19ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Δράμας–Καβάλας, ἀφοῦ συνεκρούσθη μὲ ἄλλο ὄχημα, ποὺ στάθμευε μπροστά του. Νεκρὸς ὁ ὁδηγός του καὶ 4 τραυματίες.

* ΣΦΗΝΩΘΗΚΕ στὸ πίσω μέρος λεωφορείου, ποὺ στάθμευε κανονικὰ στὴν λεωφόρο Συγγροῦ, τὸ ἰδιωτικὸ «Σιτροὲν», τρέχοντας μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα. Νεκρὸς ὁ ὁδηγός του.

* ΝΕΚΡΟΣ ἕνας καὶ τραυματίας ἕνας, ἀπὸ ἀνατροπὴ ἰδιωτικοῦ αὐτοκινήτου, στὴν ἐθνικὴ ὁδὸ Κορίνθου–Τριπόλεως, λόγω ἀδυναμίας τοῦ ὁδηγοῦ νὰ ἀντιληφθῇ ἐγκαίρως τὴν ἀπαγορευτικὴ πινακίδα, στὸ τέρμα τοῦ δρόμου, ὅπου ἐκτελοῦνται δημόσια ἔργα.

* ΔΥΟ ΝΕΚΡΟΙ στὴν Θεσσαλονίκη. Ὁ ἕνας μὲ τὸ Ι.Χ. παρεξέκλινε στὴν ὁδὸ Θεσσαλονίκης–Καβάλας καὶ ἔπεσε πάνω σ' ἕνα δένδρο, ὅπου ἐπολτοποιήθη. Καὶ ὁ ἄλλος, ὁδηγὸς φορτοταξί, στὴν ὁδὸ Σερρῶν–Δράμας, συνεκρούσθη μὲ στρατιωτικὸ ὄχημα. Ἐφονεύθη, ἐνῶ δύο συνεπιβάτες του ἐτραυματίσθησαν.

* 18 ΜΗΝΩΝ φυλάκισις ἐπεβλήθη ἀπὸ τὸ κακουργιοδικεῖο Ἀθηνῶν στὸν εἰσπράκτορα Σ. Δραμυτινό, ἐτῶν 33, ὁ ὁποῖος, στὶς 20 Ὀκτωβρίου 1964, σκότωσε μὲ μιὰ γροθιὰ ἐπιβάτη τοῦ λεωφορείου, στὸ ὁποῖο εἰργάζετο.

* ΕΝΑΣ ΝΕΚΡΟΣ καὶ τρεῖς τραυματίες, στὴν ὁδὸ Λαμίας–Λαρίσης, ἀπὸ σύγκρουσι φορτηγοῦ αὐτοκινήτου καὶ Ι.Χ., ποὺ τὸ ὡδηγοῦσε ὁ ἰατρὸς Π. Γ. ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη. Σκοτώθηκε ὁ γιατρὸς καὶ ἐτραυματίσθηκε σοβαρὰ ἡ γυναίκα του καὶ ἄλλοι δύο ἐπιβάτες τοῦ Ι. Χ.

* ΤΑΞΙ σκότωσε στὴν λεωφόρο Ἀλεξάνδρας μιὰ γυναίκα, τὴν στιγμὴ ποὺ περνοῦσε στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο.

* ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΟΣ ὁδηγός, ὁ Ν. Μ., 19 ἐτῶν, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἄδεια ὁδηγοῦ, πῆρε τὸ Ι. Χ. 129921 καὶ ἔτρεχε μὲ ταχύτητα μπρὸς ἀπὸ τὴ Σιβιτανίδειο Σχολή, ὅπου παρέσυρε καὶ ἐτραυμάτισε θανάσιμα τὴν Ἄννα Γάβαρη καὶ τὴν κόρη της. Δὲν στάθηκε νὰ δώσῃ βοήθεια, ἀλλὰ ἔφυγε. Ἀργότερα γύρισε νὰ πάρῃ τὸ αὐτοκίνητο, λέγοντας ὅτι κάποιος τοῦ τὸ ἔκλεψε. Ἀλλὰ οἱ ἀστυνομικοί, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐπετέθη μάλιστα, τὸν συνέλαβαν.

* ΜΟΤΟΠΟΔΗΛΑΤΟ συνεκρούσθη μὲ ταξί, στὴν ὁδὸ Κλεομένους. Τραυματίσθηκε σοβαρὰ ὁ ὁδηγὸς τοῦ ποδηλάτου.

* ΔΙΚΥΚΛΟ παρέσυρε στὸν σταθμὸ Λαρίσης τὸ σμηνίτη Π. Καρατήρη.

* ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ τῆς γραμμῆς ἔπεσε τὴ νύχτα πάνω σὲ σπίτι, λόγω ὑπερβολικῆς ταχύτητος, στὴν ὁδὸ Θερμοπυλῶν. Γκρέμισε τὴν μιὰ πλευρὰ καὶ ἐτραυμάτισε τὸν ἰδιοκτήτη ποὺ ἐκοιμᾶτο. Ὁ ὁδηγὸς συνελήφθη.

* ΜΟΤΟΠΟΔΗΛΑΤΟ, στὴν ὁδὸ Θησέως, ἐτραυμάτισε τὸν ἐργάτη Α.Ι.Σ., ἐτῶν 18 καὶ κατόπιν ἀνετράπη μὲ συνέπεια τὸν σοβαρὸ τραυματισμὸ τοῦ ὁδηγοῦ.

* ΣΤΗΝ ΚΟΖΑΝΗ, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου συνεκρούσθη μὲ ἄλλο μοτοποδήλατο. Ἐτραυματίσθη σοβαρὰ καὶ πέθανε.

* ΦΟΡΤΗΓΟ, στὴν λεωφόρο Β. Ὄλγας, συνεκρούσθη μὲ λεωφορεῖο. Ἀποτέλεσμα δυὸ σοβαρῶς τραυματισμένοι.

* ΣΦΟΔΡΑ σύγκρουσις, σὲ διασταύρωσι στὸ Καλαμάκι, μεταξὺ δύο Ι. Χ., εἶχε ἀποτέλεσμα νὰ τραυματισθοῦν οἱ ὁδηγοὶ καὶ ἡ γυναίκα τοῦ ἑνὸς σοβαρά.

* ΤΡΕΙΣ νεκροὶ στὶς ἐπαρχίες ἀπὸ τροχαῖα δυστυχήματα. Ἕνας στὰ Χανιά, ἕνας στὴν Καρδίτσα καὶ ἕνας στὴν Ἐλασσόνα.

* ΥΠΗΡΕΣΙΑ Ἀσφαλείας Τροχαίας συνεστήθη στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι Ἀθηνῶν, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ἀποσπάσματα μὲ 100 ἀστυνομικούς, ποὺ θὰ φοροῦν πολιτικὴ ἐνδυμασία καὶ θὰ ἔχουν σκοπὸ τὴν βεβαίωσι παραβάσεων τροχαίας, τόσο τῶν ὁδηγῶν, ὅσο καὶ τῶν πεζῶν.

* ΝΕΚΡΑ ἡ τουρίστρια Νοτιοαφρικάνα Ζοζεφίνα Μπούν, ἐτῶν 73, ποὺ παρεσύρθη στὸ Π. Φάληρο ἀπὸ τρίκυκλο μοτοσυκλέττα. Αἰτία ἡ ὑπερβολικὴ ταχύτητα.

* ΝΕΚΡΑ ἡ Μ. Π., ποὺ παρεσύρθη ἀπὸ τὸ Ι.Χ. 143443, στὴν Φιλοθέη. Ὁ δράστης συνελήφθη.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Α. Ν., ἐτῶν 66, ποὺ παρεσύρθη, στὴν διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Σεπολίων—Πεισιστράτου, ἀπὸ τὸ Ι.Χ. 134161. Ὁ δράστης συνελήφθη.

* ΕΞ ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ ἀπὸ ἀνατροπὴ τοῦ Ι.Χ. 84482, στὴν κλειστὴ στροφὴ τῆς λεωφόρου Βουλιαγμένης, παρὰ τὰ Σούρμενα.

* ΔΥΟ ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ ἀπὸ ἀνατροπὴ μοτοποδηλάτου, στὴν λεωφόρο Ποσειδῶνος.

* ΤΡΕΙΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ ἀπὸ μοτοποδήλατο, στὴν λεωφόρο Ἀθηνῶν, παρέσυρε δύο καὶ κατόπιν ἀνετράπη μὲ συνέπεια καὶ τὸν τραυματισμὸ τοῦ ὁδηγοῦ.

* ΔΥΟ ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ, ἀπὸ σύγκρουσι Ι.Χ. αὐτοκινήτου καὶ μοτοσυκλέττας, στὴν ὁδὸν Π. Τσαλδάρη.

* ΠΕΝΤΕ σοβαρῶς τραυματισμένοι, ἀπὸ σύγκρουσι ταξὶ καὶ Ι.Χ., στὴν διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Θερμοπυλῶν.

* ΤΕΣΣΕΡΕΣ τραυματισμένοι, ὅταν Ι.Χ., ἀπὸ στιγμιαία ἀπροσεξία τοῦ ὁδηγοῦ, στὴν λεωφόρο Μεσογείων, παρεξέκλινε τῆς πορείας καὶ ἔπεσε σὲ χαντάκι.

* ΔΕΚΑ ΕΝΝΕΑ τραυματίες ἀπὸ σύγκρουσι δύο λεωφορείων, κοντὰ στὸ Χίλτον, γραμμῶν Παιανίας καὶ Γουδί, ἀπὸ ἀπροσεξία τῶν ὁδηγῶν καὶ τῶν δύο αὐτοκινήτων.

* ΑΝΑΤΡΟΠΗ φορτηγοῦ, φορτωμένου μὲ σανό, στὴν ὁδὸ Λαρίσης—Ἀθηνῶν, εἶχε ὡς συνέπεια τὸν τραυματισμὸ τοῦ ὁδηγοῦ.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας Ἀμερικανὸς Τίμο Μπάρλεϋ, ποὺ προσέκρουσε σὲ προπορευόμενο λεωφορεῖο στὴν Βουλιαγμένη καὶ σοβαρὰ τραυματισμένη ἡ συνεπιβαίνουσα Ἰανάσκο Λίντα, ἐτῶν 16.

* ΝΕΚΡΑ ἡ Α. Μαντζουράνη ποὺ παρεσύρθη ἀπὸ μοτοσυκλέττα, στὴν διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Λένορμαν καὶ Μύλων. Ὁ ὁδηγὸς συνελήφθη.

* ΝΕΚΡΟ τὸ παιδάκι, 5 ἐτῶν, ποὺ παρεσύρθη ἀπὸ λεωφορεῖο, στὴν Πάτρα. Ὁ ὁδηγὸς συνελήφθη.

* ΔΥΟ ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ πάλι στὸ Καβούρι ἀπὸ ὑπερβολικὴ ταχύτητα ποὺ ἀνέπτυξε μὲ τὸ αὐτοκίνητό του ὁ πρίγκηπας υἱὸς τοῦ πρώην βασιλέως τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας. Οἱ τραυματισθέντες βαρέως εἶναι ἡ Τασία Μελετίου καὶ ὁ Χαρίλαος Βασιλάκης. Τὸ χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι ὁ πρίγκηπας ἐγκατέλειψε τὰ θύματά του ἀβοήθητα καὶ ἔφυγε. Ἐνεργοῦνται ἀνακρίσεις καὶ ἐνέργειες διὰ τῆς νομίμου διπλω-

ματικῆς ὁδοῦ πρὸς τερματισμὸν τῆς ἀσυδοσίας τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἴμπν Σαούντ.

* ΤΡΕΙΣ ΝΕΚΡΟΙ στὶς ἐπαρχίες. Στὸ 85 χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν-Λαμίας, τὸ Ι.Χ. 135544, λόγω ὑπερβολικῆς ταχύτητος, παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἀνετράπη, φονευθέντος τοῦ ὁδηγοῦ. β) Στὴν Κατερίνη, τὸ Ι.Χ. 123370 παρέσυρε καὶ ἐφόνευσε τὸν ποδηλάτη Ι. Σιδηρόπουλο. γ) Στὴν θέσι Ραφίνα Μυτιλήνης, φορτωτικὸ μηχάνημα ἔπεσε ἀπὸ μιὰ γέφυρα καὶ σκότωσε τὸν ὁδηγό.

* ΝΕΚΡΑ ἡ σύζυγος τοῦ ἀρχιάτρου Γ. Δόνου, ὅταν τὸ αὐτοκίνητό της Ι.Χ., κοντὰ στὸ ὑδροηλεκτρικὸ φράγμα τοῦ Λούρου, παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἔπεσε ἀπὸ ὕψος 40 μέτρων στὸν ποταμό. Ἡ γυναίκα ἐπνίγη. Ὁ ἀρχίατρος τραυματισμένος κατώρθωσε νὰ σώση τὰ δυό του παιδιά.

* ΔΥΟ ΝΕΚΡΟΙ στὴν Βούλα (στροφὴ Βάρης) ἀπὸ ὑπερβολικὴ ταχύτητα ὁπότε τὸ Ι.Χ. 141221 παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἔπεσε σὲ ἠλεκτρικὸ στύλο. Οἱ ἐπιβαίνοντες νέοι Α.Π., ἐτῶν 28 καὶ Γ.Α., ἐτῶν 29, σκοτώθηκαν. Ὁ ὁδηγὸς Γ. Χατζηδήμου, ἐτῶν 27, τραυματίσθηκε.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κ. Καραχάλιος ποὺ ἐπέβαινε μοτοποδηλάτου, στὰ Σεπόλια καὶ τὸν χτύπησε ἀπὸ πίσω τὸ Ι.Χ. 115831.

* ΒΑΡΕΙΑ τραυματισμένοι ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ἡ Κασιανὴ Μουρτζούνη, ἡλικίας 19 καὶ 15 ἐτῶν, ποὺ ἐπέβαιναν ποδηλάτου στὴν ὁδὸν Καρδίτσης—Ἀθηνῶν, ὁπότε φορτηγὸ τοὺς χτύπησε ἀπὸ πίσω. Ὁ ὁδηγὸς συνελήφθη.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Κεφάλας, ἐτῶν 35, ποὺ ἔπεσε ἀπὸ τὸ ποδήλατό του, στὸ χωριὸ Κουτσίλη (Ἰωαννίνων).

* ΝΕΚΡΑ ἡ ὁδηγὸς Αἰκ. Γ. ποὺ συνεκρούσθη μὲ ταξί, στὴν διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Β. Σοφίας—Μαρασλῆ.

* ΤΡΙΠΛΗ σύγκρουσις στὴν Ἱερὰ Ὁδό. Τὸ φορτηγὸ Δ.Χ. 16325 ἔπεσε στὸ ταξὶ 4318. Τὸ φορτηγὸ κατόπιν παρεξέκλινε καὶ θὰ ἔπεφτε πάνω στὸ ταξὶ 9085, ἀλλὰ ὁ ὁδηγός, χάρις στὴν ψυχραιμία του, ἀπέφυγε τὸ κτύπημα. Θῦμα οὐδέν.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ ὁδηγὸς τοῦ Ι.Χ. 144397 Γ. Φαντάκης ἀπὸ ἀνατροπή, λόγω ταχύτητος, στὴν λεωφόρο Πειραιῶς-Σκαραμαγκᾶ. Τραυματίες ἡ σύζυγός του καὶ τρία ἀκόμη ἄτομα.

* ΠΕΝΤΕ τραυματίες ἀπὸ σύγκρουσι δύο Ι.Χ., στὴν ὁδὸ Ἀριστοτέλους.

* ΝΕΚΡΑ ἡ σύζυγος τοῦ προέδρου Κοινότητος Ἀμβροσίου, στὴν Κομοτινή, ἀπὸ ἀνατροπὴ μοτοσυκλέττας ποὺ ὡδηγοῦσε ὁ πρόεδρος καὶ παρέσυρε στρατιώτης. Τραυματίες ὁ πρόεδρος καὶ ὁ στρατιώτης.

* ΑΚΥΒΕΡΝΗΤΟ παρέμεινε τὸ Ι.Χ. στὴν ὁδὸ Ἑρμοῦ τοῦ ὁποίου ὁ ὁδηγὸς πέθανε στὸ τιμόνι ἀπὸ συγκοπή. Προχωρώντας συνεκρούσθη μὲ σταματημένο ὄχημα χωρὶς ἄλλο θῦμα.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ποὺ «ντεραπάρησε» καὶ ἀνετράπη στὴν Ἱερὰ Ὁδό. Τραυματίας ὁ συνεπιβαίνων.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου ταχυδρομικὸς διανομεὺς Ε. Πανόπουλος, ποὺ τὸν παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 113710, στὴν Κάτω Βούλα. Ὁ ὁδηγὸς συνελήφθη.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ 6 ποὺ ἦταν ὅλοι ἐπιβάτες τοῦ λεωφορείου τῆς Ε.Η.Σ., τὸ ὁποῖο, πηγαίνοντας στὸν Πειραιᾶ, παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἔπεσε πάνω σὲ στύλο τῆς Δ.Ε.Η.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ ἄγγλος φοιτητὴς ὁδηγὸς αὐτοκινήτου, ποὺ ἀνετράπη στὸ 14 χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Δράμας-Θεσσαλονίκης καὶ τραυματίας ὁ ἀδελφός του.

* ΝΕΚΡΗ ἡ Ἀριανὴ Γιώτη, τὴν ὁποία παρέσυρε στὰ Ἰωάννινα φορτηγό.

* ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ σφοδροτάτη δύο μεγάλων φορτηγῶν ἔγινε στὸ Αἰγάλεω, στὴν συμβολὴ τῶν ὁδῶν Κηφισσοῦ καὶ Ἁγίας Ἄννης, λόγω ὑπερβολικῆς ταχύτητος καὶ ἀντικανονικῆς πορείας τοῦ ἑνός. Ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς δύο ἄτομα,

καὶ συνετρίβη ἕνας ἠλεκτρικὸς στύλος. Τὸ ὑπαίτιο αὐτοκίνητο ἦταν τὸ Δ.Χ. 74395 ποὺ πήγαινε ἀντίθετα πρὸς τὸ ρεῦμα καὶ ἔπεσε πάνω στὸ Δ.Χ. 99537, φορτωμένο μὲ πίσσα ποὺ χύθηκε χάμω. Δύο σοβαρὰ τραυματίες, ὁ ὁδηγὸς τοῦ δευτέρου αὐτοκινήτου καὶ ὁ βοηθός του. Ὁ δράστης συνελήφθη.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου Ι.Π., ἐτῶν 17, ποὺ ἔπεσε πάνω σὲ ἠλεκτρικὸ στύλο, στὸ Γουδί.

* ΝΕΚΡΑ ἡ Βασιλικὴ Δεμέστιχα, σύζυγος τοῦ Ι. Δεμέστιχα, ποὺ ὁδηγώντας τὸ Ι.Χ. αὐτοκίνητό του, στὸ 6ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Λαρίσης-Θεσσαλονίκης, ἔπεσε πάνω σὲ ἠλεκτρικὸ στύλο. Τραυματίας ὁ ἴδιος, ἡ θυγατέρα του, ἐτῶν 16 καὶ ἡ Λαμπρινὴ Τζεάνη, ἐτῶν 14.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας ποὺ, στὸ 9ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Μυρίνης - Μούδρου τῆς Λήμνου, λόγω ὑπερβολικῆς ταχύτητος, ἔπεσε ἀπὸ γέφυρα.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ σοβαρὰ ὁ ἔμπορος Α. Εὐθυμιάδης ποὺ παρεσύρθη ἀπὸ τὸ Ι.Χ. 136561, στὴν ὁδὸ Ἀχαρνῶν. Ὁ δράστης συνελήφθη.

* ΝΕΚΡΑ ἡ Ἰωάννα σύζυγος Σ. Τζάνου, ποὺ τὴν παρέσυρε στοὺς Τράχωνες τὸ Ι.Χ. 96474 μὲ ὁδηγὸ τὸν Π. Βαχλιώτη.

* ΝΕΚΡΟΙ τρεῖς. Ὁ Κ. Λάμπρος, ἐτῶν 20, ὡδηγοῦσε, ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ Παλλάδιο περιφερείας Κομοτηνῆς, γερμανικὸ αὐτοκίνητο, μὲ ὑπερβολικὴ ταχύτητα, ὁπότε παρεξέκλινε τῆς πορείας του, μπῆκε στὴν ἀντίθετο λωρίδα τοῦ δρόμου καὶ συννεκρούσθη μὲ σφοδρότητα μὲ φορτηγό, ποὺ προχωροῦσε κανονικά. Σκοτώθηκε ὁ ὁδηγὸς καὶ δύο συνεπιβάτες του. Ἐπίσης ἐτραυματίσθη καὶ ὁ τέταρτος συνεπιβάτης. Τὸ ἰδιωτικὸ αὐτοκίνητο κατεστράφη τελείως ἀπὸ τὴν σύγκρουσι.

* ΝΕΚΡΑ ἡ Αἰκατερίνη Οἰκονομοπούλου ποὺ τὴν παρέσυρε στὸ χωριὸ Σελιανίτικα Πατρῶν τὸ ὑπ' ἀριθ. 10329 λεωφορεῖο μὲ ὁδηγὸ τὸν Ε. Τορμπαλᾶ.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ στρατιώτης Α. Μποτσόγλου ποὺ ὡδηγοῦσε τὸ ὑπ' ἀριθμ. 34619 στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο, τὸ ὁποῖο ἀνετράπη στὸ 27 χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Κοζάνης.

* ΝΕΚΡΑ ἡ Εὐαγγελία Γιαννίκου ποὺ τὴν παρέσυρε τὸ ὑπ' ἀριθμ. 165176 λεωφορεῖο, στὸ 115 χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης-Λαρίσης, ποὺ τὸ ὡδηγοῦσε ὁ Δ. Μποστός.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Πέντζος ποὺ ὡδηγοῦσε στὴν Ρόδο μοτοποδήλατο, τὸ ὁποῖο ἀνετράπη.

* ΝΕΚΡΟΣ 1, τραυματίες 4. Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἡ λεωφόρος Συγγροῦ βάφηκε μὲ αἷμα. Ἡ ἁλυσίδα τῶν δυστυχημάτων ἄρχισε στὶς 7.45 ὅταν τὸ αὐτοκίνητο ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ΒΟ 76.405 ἐπέπεσε ἐναντίον τῶν δύο πεζῶν Παναγιώτη Πριμηκύρη, 80 ἐτῶν καὶ τῆς συζύγου του Ἀγγελικῆς, 60 ἐτῶν. Ὁ πρῶτος ἐφονεύθη ἐπὶ τόπου. Ἡ δευτέρα ἐτραυματίσθη σοβαρῶς. Ἀλλὰ τὸ αὐτοκίνητο, στὴν προσπάθειά του νὰ ἀποφύγῃ τὸ δυστύχημα, εἶχε στρίψει ἀριστερὰ καὶ βρέθηκε στὸ ρεῦμα τῆς λεωφόρου, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀκολουθήσουν δυὸ ἀλλεπάλληλες συγκρούσεις. Ἡ πρώτη μὲ τὸ πούλμαν 52003 καὶ ἡ δευτέρα μὲ τὸ 108094 Ι.Χ. Τὸ πούλμαν, ἀνθεκτικώτερο, δὲν ὑπέστη ζημίες, ἀλλὰ ὁ ὁδηγὸς τοῦ δευτέρου Α. Βραχνὸς ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς. Στὸ πρῶτο αὐτοκίνητο ἐπέβαιναν ὁ Δημ. Σταματούρας, ποὺ ὡδηγοῦσε, καὶ δύο Ἑλβετοὶ τουρῖστες, ὁ Πῆτερ καὶ ὁ Ρόμπερτ Ἔλερ, οἱ ὁποῖοι ἐτραυματίσθησαν. Ἡ συγκοινωνία τῆς λεωφόρου Συγγροῦ διεκόπη, γιατὶ τὰ συγκρουσθέντα αὐτοκίνητα εἶχαν σχηματίσει ἕνα μικρὸ ὁδόφραγμα καὶ ἀποκατεστάθη μόνον, ὅταν κατέφθασε ἐπὶ τόπου ἀνακριτικὸ ὄχημα τῆς τροχαίας.

Ν. Α.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδοθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 14-5-1965 καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 169 Φ.Ε.Κ. (Τ.Γ.) τῆς 25-5-65, προήχθη, ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1965, ὁ Ὑπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Γουνελᾶς Μιχαήλ, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως, κατ' ἐκλογήν, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδοθείσης τὴν 16-3-65 καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 158 Φ.Ε.Κ. (Τ.Γ.) τῆς 13-5-1965, προήχθησαν, κατ' ἀρχαιότητα, οἱ τῆς Μονίμου Διαθεσιμότητος Ἀνθυπαστυνόμοι κ.κ. 1) Καλογερόπουλος Ἐπαμεινώνδας, 2) Χρηστακάκος Μηνᾶς, 3) Κοντολάτης Ἰωάννης καὶ 4) Τίγκας Νικόλαος, ἀναδρομικῶς ἀπὸ 7-7-1964, ἀφ' ἧς προήχθησαν οἱ νεώτεροι συνάδελφοί των κ.κ. Κουτσοσῖμος Εὐθύμιος καὶ Πορικὸς Νικόλαος. Οὗτοι ἐντάσσονται μεταξὺ τῶν τότε συναδέλφων των καὶ ἤδη Ὑπαστυνόμων Β' τάξεως κ.κ. Στανίτσα Ἀθανασίου καὶ Ἡλιοπούλου Εὐστρατίου.

—Προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαρχιφύλακος ὁ ἐν Μονίμῳ Διαθεσιμότητι Ἀστυφύλαξ κ. Γραμμένος Γεώργιος, ὡς συμπληρώσας 4ετίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυφύλακος καὶ διότι ἔχουσι προαχθῆ νεώτεροί του εἰς ἀνώτερον βαθμόν.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδοθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 14-5-1965 καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 165 Φ.Ε.Κ. (Τ.Γ.) τῆς 20-5-1965, ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ παρὰ τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως κ. Κουμπῆ Δημητρίου ὑποβληθεῖσα παραίτησις ἐκ τοῦ βαθμοῦ του καὶ τῆς ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι θέσεώς του. Διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἐξέφρασεν αὐτῷ τὴν εὐαρέσκειάν του.

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Κωσταριδάκης Ἐλευθέριος, Πλατανιώτης Θεοχάρης, Μπακρατσᾶς Εὐάγγελος, Παπαδάκης Παναγιώτης, Κόντης Χρῖστος, Μανωλούδης Δημητράκης, Σελιώτης Ἀνδρέας, Μαρκολέφας Βασίλειος, Βλάχος Γκολφῖνος καὶ Ταλαρούγκας Ἰωάννης.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Γιαννόπουλον Χρύσανθον καὶ Βουλγαρίδην Ἀλέξανδρον, διότι, ἐπιδείξαντες ἐξαιρετικὸν ὑπηρεσιακὸν ζῆλον καὶ ἰδιάζουσαν παρατηρητικότητα καὶ μεθοδικότητα, ἐπέτυχον νὰ συλλάβουν, τὴν 18-12-1964, τοὺς Βούλγαρην Βάϊον καὶ λοιπούς, ἀποτελοῦντας μέλη σπείρας κλεπτῶν αὐτοκινήτων, αἵτινες κλοπαὶ καὶ ἐξιχνιάσθησαν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀνθυπαστυνόμον κ. Παπακωνσταντίνου Νικόλαον, διότι, οὗτος, ἐργασθεὶς μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονι-

σμένων ὡρῶν, συνέβαλε σπουδαίως εἰς τὴν σύλληψιν τῶν ἐπικινδύνων διαρρηκτῶν Γιαννέλη Γεωργίου κλπ. καὶ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτῶν διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς 'Αστυφύλακας κ.κ. 'Ασημακόπουλον Βασίλειον, Τρανούδην Κωνσταντῖνον καὶ Στρατουδάκην 'Εμμανουήλ, διότι, τὴν νύκτα τῆς 31-10-1964, συνέλαβον τὸν ἀνωτέρω κακοποιόν, ἐνῷ ἀπεπειρᾶτο νὰ διαρρήξῃ κρεοπωλεῖον.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη, ὡσαύτως, ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς 'Υπαστυνόμους Α' κ.κ. Καρυώτην Λέανδρον καὶ Λιολίτσαν Κωνσταντῖνον, διότι, ἀμφότεροι, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, προσοχῆς καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, κατὰ τὸν χειρισμὸν τῆς ὅλης ὑποθέσεως, ἐπέτυχον τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω κακοποιοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν 'Υπαστυνόμον Α' κ. Τσιπρούδην 'Αχιλλέα, διότι, χάρις εἰς τὰς παρασχεθείσας ὑπ' αὐτοῦ, ὡς προϊσταμένου τοῦ Θ' Παραρτήματος 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν, ὁδηγίας εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλους, ἐπετεύχθη ἡ σύλληψις τοῦ σεσημασμένου ἀπατεῶνος Πρεβενᾶ Κωνσταντίνου καὶ ἐξιχνιάσθησαν αἱ ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεῖσαι ἀπάται.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς 'Αστυφύλακας κ.κ. Παπαδημητρίου Γαβριὴλ καὶ Σταματογιαννόπουλον 'Ιωάννην, διότι, ἀμφότεροι, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἐντόνου ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν τοῦ ἀνωτέρω κακοποιοῦ, τὴν 20-10-1964.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν 'Υπαστυνόμον Α' κ. Λάππαν Γεώργιον, διότι, οὗτος, ἐργασθεὶς μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, προθυμίας καὶ μεθοδικότητος, πολὺ δὲ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχε νὰ ἀνακαλύψῃ σπεῖραν κλεπτῶν, τὰ μέλη τῆς ὁποίας, ἐν οἷς καὶ ὁ Τοπάλης 'Εμμανουὴλ κλπ., συνελήφθησαν τὴν 2-12-1964.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν 'Αστυφύλακα κ. Κύρκον Δημήτριον, διότι, οὗτος, ἐργασθεὶς μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ προθυμίας, ἐπέτυχε τὴν σύλληψιν τοῦ ἀνωτέρω κακοποιοῦ.

'Ωσαύτως, διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν 'Αστυνόμον Β' κ. Γιαννημάραν Κωνσταντῖνον, προϊστάμενον τῆς 'Υπηρεσίας Διώξεως Διαρρηκτῶν τῆς 'Υποδιευθύνσεως Γενικῆς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν, διότι, χάρις εἰς τὰς δοθείσας ὑπ' αὐτοῦ διαταγάς, ἐπετεύχθη ἡ ἀνακάλυψις καὶ σύλληψις τῆς ἀνωτέρω σπείρας.

***

Η ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

'Απὸ 19ης-26ης 'Ιουνίου, κατὰ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς «Ναυτικῆς 'Εβδομάδος», ἡ Φιλαρμονική μας ἐπαιάνισεν εἰς τοὺς κάτωθι χώρους καὶ ὡς ἀκολούθως: Τὴν 19ην 'Ιουνίου, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 20,30, εἰς τὸ Νέον Φάληρον. Τὴν 20ην 'Ιουνίου, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 20.30', εἰς τὸ Παλαιὸν Φάληρον. Εἰς τὰ αὐτὰ μέρη, ὡς καὶ εἰς τὸ Πασαλιμάνι, ἐπαιάνισε καὶ κατὰ τὰς 22, 23, 25 καὶ 26 'Ιουνίου, καταχειροκροτηθεῖσα καὶ ἀποσπάσασα τὰ συγχαρητήρια τοῦ κοινοῦ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

'Υπὸ τοῦ ἐν Πάτραις Συλλόγου « **Κοινωνικὴ 'Αλληλεγγύη** » 'Ασύλου

'Ανιάτων, ἐκοινοποιήθη εἰς τὸ 'Αρχηγεῖον 'Αστυνομίας Πόλεων ἡ κάτωθι δημοσιευομένη εὐχαριστήριος ἐπιστολή :

'Εν Πάτραις τῇ 7 'Ιουνίου 1965

Πρὸς

Τὴν 'Αστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πατρῶν

'Ε ν τ α ῦ θ α

'Αξιότιμε κ. Διευθυντά,

"Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν 'Υμῖν ὅτι εἰσεπράξαμεν, μέσῳ τῆς Τραπέζης 'Εμπορικῆς Πίστεως, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 155/65 Γραμματίου εἰσπράξεως τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» "Ασυλον 'Ανιάτων, δραχμ. 18.657,70, καθαρὸν προϊὸν τῆς ποδοσφαιρικῆς συναντήσεως τῆς 30-4-65 μεταξὺ τῶν ὁμάδων τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων μετὰ τῆς Παναχαϊκῆς Γυμναστικῆς 'Ενώσεως Πατρῶν, ποὺ εἶχε τὴν εὐγενῆ πρωτοβουλία νὰ ὀργανώσῃ ἡ 'Υμετέρα 'Αστυνομικὴ Διεύθυνσις Πατρῶν χάριν τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων, 'Ασύλου 'Ανιάτων καὶ 'Ορφανοτροφείου 'Επαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ.

'Επὶ τούτοις παρακαλοῦμεν 'Υμᾶς, ὅπως δεχθῆτε τὰς ἐκ μέσης καρδίας θερμὰς εὐχαριστίας τῶν τροφίμων τοῦ 'Ασύλου 'Ανιάτων καὶ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ ἡμετέρου 'Ιδρύματος, διὰ τὴν αὐθόρμητον αὐτὴν πρωτότυπον φιλανθρωπίαν καὶ πρωτοβουλίαν, ἥτις τοσαύτην ἔκδηλον καὶ συγκινητικὴν συμπαράστασιν ἐπεφύλαξε διὰ τὸ ἡμέτερον φιλανθρωπικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔργον ποὺ ἐπιτελεῖ τὸ ἵδρυμα περιθάλποντας, ὡς γνωστόν, τὴν δυστυχίαν εἰς τὴν πλέον τραγικὴν της μορφήν.

'Ωσαύτως ἐκφράζει δι' 'Υμῶν τὰς θερμὰς του εὐχαριστίας τὸ Δ. Συμβούλιον καὶ οἱ τρόφιμοι, πρὸς τὴν ἀγωνισθεῖσαν ὁμάδα τῆς Παναχαϊκῆς Γυμναστικῆς 'Ενώσεως Πατρῶν, τοὺς φανεροὺς καὶ ἀφανεῖς εὐγενεῖς συνεργάτας σας, οἵτινες συνέβαλον εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ διεξαγωγὴν τοῦ ὡς ἄνω ποδοσφαιρικοῦ ἀγῶνος, χάριν τῶν ἀνιάτως ἀσθενῶν συνανθρώπων μας, ποὺ χρόνια τώρα, φιλοξενοῦνται στὸ κρεββάτι τοῦ πόνου, ὡς καὶ πάντας τοὺς καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐνισχύσαντας ὑλικῶς ἢ ἠθικῶς τὴν ἀλτρουϊστικὴν 'Υμετέραν προσπάθειαν, ἥτις τοιαύτην ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν.

'Ομολογουμένως τί θαυμαστὴ καὶ ἀξιοθαύμαστος ἀντίθεσις, τί εὐγενὴς καὶ πρωτότυπος σκέψις καὶ ἐνέργεια, οἱ ὑγιεῖς ἀθληταὶ νὰ ἀγωνίζωνται διὰ τοὺς ἔρημους, πτωχούς, ἀδυνάτους καὶ δυστυχισμένους ἀσθενεῖς συνανθρώπους των.

'Ακόμη νὰ ἀγωνίζωνται οἱ ἰσχυροὶ καὶ δυνατοὶ ἀθληταὶ διὰ τοὺς ἀνιάτους ἀσθενεῖς ἀναπήρους καὶ δυστυχισμένους ποὺ γιὰ στίβο καὶ παλαίστρα ἔχουν τὸ κρεββάτι τοῦ πόνου, τῆς ἀπελπισίας, τῆς ἀγωνίας, τοῦ μαρασμοῦ καὶ τῆς συμφορᾶς.

Κύριε Διευθυντά,

'Η ἀξιέπαινος, συγκινητική, θεάρεστος καὶ αὐθόρμητος πρωτοβουλία καὶ ἔμπρακτος ἐκδήλωσις 'Υμῶν, μᾶς ὑποχρεώνει νὰ διατελῶμεν μὲ αἰσθήματα ἀναλλοιώτου εὐγνωμοσύνης καὶ ἐκτιμήσεως πρὸς 'Υμᾶς καὶ συγχρόνως μᾶς ἐνθαρρύνει καὶ μᾶς δίδει τὰ ὅπλα νὰ συνεχίσωμεν μὲ θάρρος καὶ αὐταπάρνησιν τὸ βαρὺ ἔργον ποὺ χάριτι θείᾳ ἐπωμίσθημεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1958, κατόπιν τῆς πνευματικῆς ἐπιστρατεύσεως ποὺ μᾶς ἐγένετο ἀπὸ τὸν ἀλτρουϊστὴν καὶ κοινωνικὸν ἐργάτην καὶ κληρικὸν 'Αρχιμανδρίτην κ. 'Ιάκωβον Λιαρομμάτην, ὅστις τόσον ἀθορύβως ἐργάζεται στὴν πόλι μας.

Διατελοῦμεν μετὰ πλείστης τιμῆς καὶ θερμῶν εὐχαριστιῶν,

'Ο Πρόεδρος

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΑΛΑΝΟΥΛΙΑΣ

Κοινοποίησις

1) 'Αρχηγεῖον 'Αστυνομίας Πόλεων, 'Αθήνας
2) 'Ομάδα Παναχαϊκῆς Γυμναστικῆς 'Ενώσεως Πατρῶν

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12 - 12.30′ μ.μ.

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.